

מוכל, הנכדה של

בבנק הבינלאומי הראשון מקבלים אותך גם בשעות יוצאות מהכלל

בנטא גלגלים

בשעה ששאר הבנקים לוביותר של ומנן ועסקון. 1920 בבילאומי לן מישמים בבילאומי הראשון את התפושה הרעיונית, היחודית

כל יום -יום המוצר

רק על מוצרי כחול לבן יום שלישי יום שישי יום חמישי יום רביעי יום שני יום ראשון 20.5.88 19.8.88 18.5.88 17.5.88 16.5.88 15.5.88 נעליים לנשים גברים וסנדלים יילדים כלי-ביות צעצועים תחתונים חולצות בגדי ים תקליטים ומתנות וגופיות כל חמבחר לושים גברים וילדים מכשירי-לנשים גברים כתיבה וילדים

תכלת הלכל קניה מעל 50 ש"ח זכות השתתפות בהגרלה

הפלגות שיט למצרים 3 ימים מיני כהרכייו 20 סופי שבוע זוגיים

באריבות:
- חלנה רובינשטיין (3) - רבינוביץ
- אינטרקוסמא (2) - גפני שדה
- חלטיס (2) - אויה
- תיא (2) - בצ.ת
- אגיס (2) - בית חיוצר
- מוצרי "זיו" - משס פשטור

טיסות לאירופה (ללא מיסים) ני בחול לבו טום אל על

טוס כחול לבן טוס אל על **EL71/AL7**

הטיטות באדיבות: סכיתן (2) פוגיי פגני שאו (2) סוגיי פועם פולי

עם יולו הלב ממריא אל על של אמקור

הפרס המיוחד מקרר אמקור אמקור XL

הנחה על כל הספרים בעברית פודו איים הנחה של כל הספרים בעברית

לוא ותראה איך בועלים טוב יותר בננה חשועלים

מישהו מטפל בך

רק בנק עם ראייה פולטת יותעיכי טיפול מקצועי ויעיל כלקוח משחלם, בסופו של הבר, גם לבנק, פנק הפועלים. נוק הפועלים שונה מבוקים אחרים. בכך שהוא רואה אותך בראייה כוללח, לכן כשבנק הפועלים מטפל בך אתה מרגיש את ההברל זה מחחיל באוון קשבת לצרכים המיוחרים שלך ובליוני הצמוד שאחה מקבל וה ומשך באמצעים טפוולוגיים משובללים לשירות עצמי, החוסכים לך טרחה וזמן. ומגיע עד תוכניות ושירותים בנקאיים המתאימים במיוחר עבורך. בוא לעבוד עם בנק הפועלים וחיהנה, גם אתה, מטיפולישיל ומקצועי

albegio

13.5.1988 כ"ו באייר, תשמ"ח

כל הזכויות שמורות ל"מעריב" 1988 ₪ This Magarine is a Supplement to Magiv International Edition

רוני כחיפוש אחר הניצוק תלמה ארמון

> שווים ושווים פחות מיכל קפרא

כיפה שמאלית יאיר לפיר

המובחרים **21**

עוגי מלך ארקיע **22** אביכה מץ

שיול "סופשבוע", באב אל־ואד נילי פרידלגדר

טרבלינקה באנגלית אבי מורגנשטרן

לאכול בחוץ **35**

כנפי טיס בכסא גלגלים עמוס לבב

> אהבת רחל יעל פרמלמר

פרוכוקטיבים כמו בייגלה יאיר לפיד, אכי מורגנשטרן וטל פרי

סוף הסטריפטיו הגרול יהודית הנוך

שיפודים **53** מאיר עוזיאל

פנטהאוז גאל לכ פנים חרשות למפר"ל רות אלי

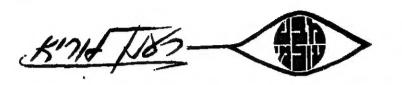
> הורוסקופ דליה מוורי

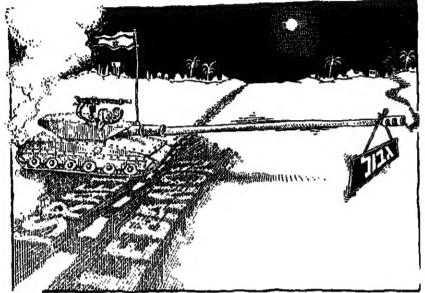
מעריב לילדים 67

בקער: מיכל ספיר, סולנית "אפור גשום". כחבת בעמוד 46. צילמה: אירית זילברמן

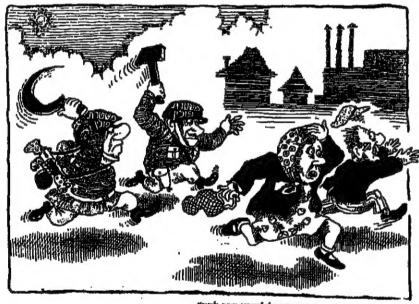
עורך: עמי דור־און לנית עורך: דניאלה בוקשטין לעית עורך: אורית הראל

סננית עורך: אורית הראל עורך גרמי: יורט נאמן מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשפן מדעות: אורלי דגן

"אנחנו גמישים".

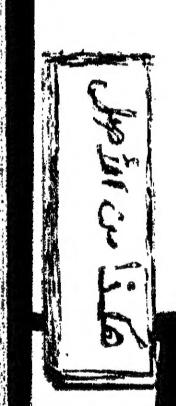
"בסך תכל שאלתי אותם איפה אוכל למצוא ככר לחם"...

5 Biaedio

Natural SWISS FORMULA

The first of the control of the control of the first of the first of the first of the control of the first of

מכונת התפירה היחידה בעלת כל התפרים השימושיים: אוברלוק, תפר אלסטי, תפר מחוזק.

- 🛨 תפירה מושלמת על כל סוגי בד ועור.
- בעלת פטנט בלעדי למניעת תפיסת חוטים. אין צורך בשימון.

  - ★ קלה להפעלה.
  - שנות אחריות. 🕳 —
  - הדרכה חינם.

עתה במבצע במחיר מיוחד ותשלומים נוחים.

:סוכנות ראשית

בן־יהודה 192, תל־אביב 229621.

: סוכני מרדיקס המורשים

חיפה - החלוץ 56, טלפון: 687416 - 04; כל אלקטריק חגביאים 16. חיפה — החלוץ 56, טלפון: 16874-00, כל אלקטריק הנכיאים 61, טלפון: 681658-00; אחים ורגלי, ינפו 44, טלפון: 67125-04 ● אשלוד — סוכנויות דרום, רוגזין 25, טלפון: 687783 –68 ● אילת — הוכמן, רחוב מדין, טלפון: 72413-640 ● אבו סנאן — סלון אמיר, שכונת זכריה, טלפון: 72418-06 בני־ברק — הרטמן שושנה, רבי עקיבא 68, טלפון: 72818-60; לירית, רבי עקיבא 132, טלפון: 782184-60 ■ דבויה — דימונה — כליפה יוסף, מרכז מטחרי, טלפון: 69423-760 ■ דבויה —

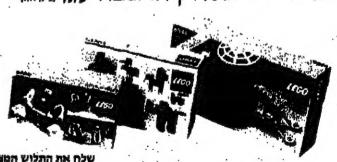
פואז עויזה, טלפון: 65621–607 € תרצליה — וולף, סוקולוב 48, טלפון: 6520–652 ● תצור — רוזוליו, מרכז מסחרי, טלפון: 1932–60 ● טברית — מזרחי, רחוב הירקון, טלפון: 067–2008 ● ירוחם — רומי, מרכז מסחרי, טלפון: 80378–657 ● כרמיאל — סופר אלקטריק, מרכז מסחרי, טלפון: 04-985908 • כפר יסיף — ניזרעו חביש, דרך ירכא, טלפון: 252-982 – מ • לזר — סלון פאווי, הרצל 88, טלפון: 220252 – 60 • מרך — סלון פאווי, הרצל 88, טלפון: 2672-808 • מרך — סתאוי נזיה, טלפון: 2678-8688 • פינת האושר, ירושלים 5. סורן — סולאי נזיון, טלפון: 18686 – לפל דוניות — פרוקף, ותנטע 6, ללפון: 1722 – 1865 עמתרת אושה, ירושלים 5, ללפון: 1792 – 1866 פתרת תקוה — בינת האושר, ירושלים 5, ללפון: 1792 – 1868 פתרת מוד בינת האושר, ליהומן 3, טלפון: 1792 – 180 פקרת יום נ" — שולמית, ליהומן 3, טלפון: 1792 – 190 פקרת מוד יוסף, טלפון: 1892 – 180 פקרת גת — בינתל, העצמאות 70, טלפון: 1862 – 180 פקרת אוד יוסף, טלפון: 1892 – 180 פקרת אוד יוסף, טלפון: 1892 – 180 פקרת אודי מודות אודות המודות בינתל 180 פקרת אודות בינתל 180 פקרת אודות בינתל 180 פקרת מודות בינתל 180 פקרת אודות בינתל 180 פקרת אודות בינתל 180 פקרת מודות בינתל 180 פקרת מודות בינתל 180 פקרת מודות בינתל 180 פקרת מודות 180 פקרת מודות 190 פקרת מודות 180 פקרת מודות 190 פקרת 190

עיתון גדול לילדים (בגיל 2-12)

לוסף מעכשיו – גם למנויים!

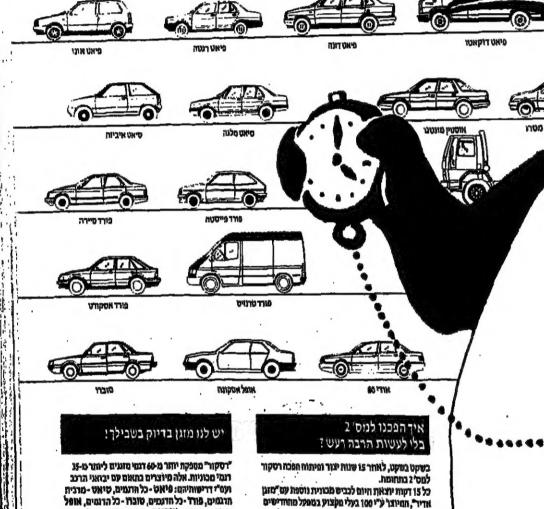
פרסים לחותמים מתנה לכל מנוי:

בובת ברבי או משחק הרכבה לגו וניייות)

שלח את התלוש המצורך עם צ'ק על סך 45 ש"ח-ספן את השי שבחרת וחוא ישלח לביתך בדואר.

,	לכל ניפר ("מעריב" כתבייעת), מחלקת המנויום ת.ד.2000, תליאביב 61200
Ų.	הריני מעביר לכם צ'ק לפקודת "צ'ופר" על סך 45 ש"ח כדמי מנוי לשנה אחת (12 נליונית) על "צ'ופר" (המחיר כרלל מע"מ)
) }	שם משפחה: שנת לירח: בתובה מינים מינים מינים
'n	אני מעוויינית בפרס למוויים ופנא את המבופט! ט בונת ברבי ו . משחק הולבה של יצנר (נ יחידות)

שלא מעל אוא מעל אוא מעל איידים אוא מעל איידים אוא מעל איידים איידים איידים איידים איידים איידים איידים איידים

שולה על הכביעו

תרגמים, פורד -כל הדוכמים, סוברו - כל הדומים, אופל מרבית הדנמים, אוסטין - מרכית הדנמים, דנו - מכ

כישראל. איכות המזגן והשירות, הפכו את רספור לספק קבוע של יבואני תוכב הגדולים - פיאט, פורר, ומיאט - ושל ווברות וציי-רכב מהגדולים בארץ: מרץ, בארגים, אלדן, יורפקאר, יב.מ., מוטורולה ומתק"ם, שקם, דלק, אל-פל, שבייר, הפניקס, מנדל, סהר השיקולים הקרים שלחם - יהיו גם השיקולים שלן.

תל-אביב - (המפעל ופרכז השירות), דהי לחדי 12, מול קנית אילון, טלי: 177 1975-01 ירושלים - קור חום", ובעת שאול ב', סל: 42-535548/56. באר שבע - ימו-קור", וומלאכה 16, טל": 17636-750.

דמורבות - קרני אור", איזור החעשיה, דרך יבנה, טל': 469095-469400. חדרת - משח קור", יציאה דרומית, ליד מאוני בשר, טלין 1349 נגן, 36-36231. נתניה , ימום קור, רח הרכב, איזור התעשה, טלי: \$1916/66/610-053.

רוני בחיכוש אחר הניצוץ

ומעצר לפני העל"ה לתכוס

שם "דרך הניצוץ" נילקה משם בייעיתונו של לנין. החל להומיע כירתון ב־133. ביוני 36 תיה לדו־שבועוו. המחדורה הערבית הופצה כ-3000 עותקים, המתדורה העגריה ב־600. יעקב בן־אמרת הוא העורך האתראי. ארכיון העיתון קיבץ נתונים על הרוגי חשטחים מאו תחילת התתקוממות, ונודע כמקור תמהימן ביותר להתרחשויות בשטחים.

עורכי העיתון השתייכו לקבוצת "ניצוץ", ששורשיה במצפן. בעקבות פילוגים חיו ל"אוונגרד" ואחריכך ל"ניצוע" ששם לעצמו מטרח אחת בלבד: קידום השלום באמצעות כיוון שתי מדינות לשני עמים.

חמערכת שנעצר, בפנחאר. מיד אחריכך ניסגר העיתון בצו מינתלי של משרד תפנים, אך חבריו הוטיפו להוציא אותו לאור כעיחון חדיפעמי.

יעקב בן־אסרת נעצר ב־15 לאמריל. אחריו ועצרה מיכל שוורץ. רוני בן־אפרת נעצרה בנמל החעופה בן־גוריון, לפני עלותה למטוש בדרכה לכוש אנטי־פאשיסטי באיטליה. הדס להב, אחרונת מעצורות עד לרגע סגירת הגליון, נעצרה ביום שישי האחרון. עד לרגע זה לא הוגשו כתבי אישום נגד איש מן העצורים. מרמי בטחוו טוענים כי בידם ראיות הקושרות את חברי הקכוצה עם "החזית הדמקורטית" של נאיף

חוואתמה.

אמא שלה מספרת שהיא היתה ילדה נוחה. אמרו לה להרים ראש, לחייך לצַלָם, והיא עשתה את זה. גם במסדרונות בית משפט השלום בפתח תקווה סבבו אותה צלונים. רוני בן־אפרח, עצורה כשלושה שבושות, חייכה אליהם והתווחה "וי" באצבעות. הילדה ולכפר מרדכי נחנה לאידאולוגיה שלה להוליך אוחה רחוק. גם בעלה יעקב, ולואנו נפרדה לפני סו שנים, עצור עכשיו, שומע את רוני שרה בתא סמוך. גם מיכל שוורץ, בת־זוגו הנוכחית וחברים נוספים שלהם ממערכת "דרך הניצוץ" יושבים בתעצר. במסדרון בית־המשפט אמרה רוני לבתה: "אני חוקה, חוקה, חוקה".

> תאת תלתה אדתון צילותים: גרי אברתוביץ

תי שור והבן שלה, אמנון, ישכו כיום המישי שעבר על גדר בטון מול בנייו בית משפט השלום בפתח תקודה. דם הגיעו בשמונה וחצי, ליתר בשתון. החנו את המכונית במנרש חניה סמוך, וישבו לחכות. לאתי היח תיק, שממנו שלתה מדי פעם סינריה. על הרגל שלה נשען כל פלאסטיק 🗷 💆 ירוק תפוח. אמנון השעין מרפקים על הברכיים שלו. שמש הכוקר חשפה ממול את הבטוד הערום של הבניין המכוער. אם היה מתה בתחישות השניים, הוא ניכתר. בתשע, אכרו החברים של רוני בן אפרת, יביאו אותה לדיון בדארבת המעצר. אסשר יהיה לראות אותה.

רוני נולדה שניה לאתי. זאת היתה לירה מוקדמת, בשרש תשביעי להריון. אתי עברה קשת בקיק 52'. היא גרה בצריף שוודי ארעי וקטפה מלפפונים בשדות בשים, ישוב ערבי נטוש ליד גדרה, שעל תורבותיו ושטחי התקלאות שלו עתידים היו לקום חמישה מושכים הכלולים חיום כאזור "גדרות". התינוקת הוערורית, קילו שש-מאות, לא טופלה באינקונטור. תנאים מסוככים מרי לא סוככו אותה מעולם. למרות זאת, ואולי בשל כך, היא גרלה להיות אשה חושה.

לצבי ואתי שור כבר היחה תינוקת, חנה, שנולרה בקיבוץ כפר הנשיא. השניים עלו מסקוטלנד כשנה וחצי קודם לכן, כחברי גרעין הכשרה של תנועת הבונים. העליה לישראל היתה מכחינתם אקט ציוני, טוכן מאליו. ברור היה שיש ליפר בית לאומי לעם היהודי. בכפר הנשיא סיפלו אכנים. כשעזבו את הקיבוץ זה לא היה כגלל העבורה הקשה. אתי עצמה לא פונקה מעולם. היא גרלה כשכונת עוני בגלאוגו. ברוכע גורפלס הצטופעו יהודי ליטא שניתקעו שם מוווסר מוומנים, ברוכם אל אמריקה הניכספת. "עוכנו את הקיבוך באשמתי", אומרת אתי, "לא יכולתי לסבול את המצב הזה שאומרים לי מה לעשות. שמישהו אתר מוניה את הילרים

תמונות הזיכרון הראשונות של רוני יהיו בית סוכנות קטן, שני הררים ומטבחון. לכל ישובי הסביבה ניקבעה צורה דומה. שתי שורות של סוכיות בחים, סרט של דרך כורכר ביניהן, והשרות, 30 רונם למשפחה, כמחורי כל בית. אתי וצכי שור הקימו את כפר מרדכי עם עוד כמה עשרות זוגות, כולם עולים חדשים מארצות אנגלוסבסיות: בבית המסר האוורי, בעשרת, ניפגשו ילרי העולים מפולגיה, עירק, אנגלית וילידו הארץ, האינטגרציה היתה שם ומן רב לפני שהגיעה לתל־אכיב. אף אחר לא חיות עשיר, רוחק כלפלי ליווה כמעם את כל מי שגדל ככפרים האלה, שהיו ימים בתחילה כזכות קירבתם לבנסתנים עוובים, ואחריכך בשל מודעות התושכים

> רוני בניאפרת מובאת לדיון בתעובת המעצר, עודף הדף חמיוצג אוועון, חוטין אבו חוסין, סיפר לחברות

つりんどのんのかり

אזור מגורים מושלם עם כל הדברים שעושים את הח"ם 'פיח

בכל כית באזורי הן, דירות ענק יוקרתיות

ומרווחות במיוחר, עם מיטכ השכלולים.

מערכת מרכזית לקליפת שידורי לווין

וטלויזיה ככבלים. לובי מפואר הכולל:

עמדת שמירה ובקרה המאוישת 24 שעות

ביממה, פינות ישיבה אינטימיות, ציפוי

שיש עד התקרה, פאמיו עם צמחיה

איפה אתה גר היום? במקום שקם אבל רחוק מדי מהעיר? במרכז הענינים אבל בחוך הרעש וההמולה? אזורים מציעה לך להנות משני העולמות: הצפוז החדש של תל־אכיב - איכות של חיים מחוץ לעיר עם כל היתרונות של מנורים בחוך העיר. אזורי חן — אזור המנורים המתוכנן כיוחר בישראל עד לפרסים הקסוים שעושים את החיים יפים. ז בתי מנורים כלבד בסביבה יוקרתית ומושלמת המבטיחה שקם, פרטיות

ומרחבים --- ממש כמו בכפר. בואו להווכח בעצמכם שהחיים לפי אזורים — וה לא רק מילים — זה החיים.

כין בתי המנורים — רחובות הולודיים, פינות משחקים, גן ילדים מקומי ושטחי ירק ורחבים, המאפשרים לילדיכם להנות סכל רגע ולכם שלווה ובטחון.

משרד מכורות ראשי, רתי דרויאנוב 5, תלאביב (בפסג: כית כלל) פתוח בימים איתר 10 12-00 80 וביום וי 10 12-08-00 הבניה נעשית באיטונג חבלוק המבודד.

באזורי מן מרכז קניות מודרני, מיוחד

כמרחק הליכה מהבית.

לחושבי המקום, הכולל בתוכו מנוון רחב

עול חנויות, כתי קפה ומינימרקם וכל זאת

הצבון החדש של תל-אביב

290 משכחות כבר הבטיחו לעצמן את החיים האלה.

(חמשך מעמוד 9) לטיפח הנוי. היום זה איזור יוקרתי. וילות מוקפות ידק, חיים קהילתיים פעילים בתוך טביבה איכותית, חצי שעת נסיעה דרומית מתל־אביב.

רוני היתה נישרכת אחרי חנה הככירה. תמיד היו מניעות צמודות למיפגשי הילדים. שתיהן רזות, מתולתלות, קולן דק וערין. הפרש הגילים ביניהן היה מוצק. הפעילות שלהן היתה משותפת ורכח, נטולת התפרצויות. חיתה כהן שונות. תמיד היה כהן משהו הבוי, אתר. הן היו עצמאיות כאורח לא מתרים. הלכו בנועם בדרך משלהן, מיוחדת. חנה היתה אוספת הזולים עוובים, מודעת ליסורי הזולת, עושה מעשים ששכרו קודים מקובלים. רוני הלכה הרישית כעקנותיה. חנה נורעה כבת המוכשרת. הפסנתרגית, הציירת. רוני אחבה לשחק כחוץ, על דרך הכורכר. שעות היתה מבלה בעפר. מכוניות לא עברו אז. היתה קלוות. שעורי הבית היו עניין מיותר מכחינתה, אף שנודעה כתלמידה טובה. היא לא אהבה להשקיע מאמץ למה שניראה לה מיותר. חשכה, למשל. הכשרונות שלה היו חבויים מאחורי צניעות מתוקה. אחיו "היא החה ילרה נחזת. אמרת לה להרים ראש, לחייך לצלם, להרכין ראש, היא עשתה את זה".

יתה תקופה שהנחלת בית-הספר האיזורי מיינה את סרטי הקולנוע שהוקרנו במוצאי 🔳 שכת בבית העם. בבית-הספר קבעו לאיזה סרט מותר יהיה ללכת. "היכלי ירק", עם אדרי הפבורן, נאסר בצפייה לתלמידים. חנה ורוני היו היוזיות שנכנסו לתושך וראו את אודרי. למחרת עמדו למשפט מועצת התלמירים. חנה היתה הרוברת. היא הישירה מבט אל שופטיה ועמרה על דעתה שלא היתה

ענשיו חנה כאמריקה. יש לה בית באילינוי שניראה כמו כזאר כמכירה פומבית. חנה טרורה תמיד בפעילות ציבורות הומניטרית כלשהי. הבעל האמריקני שלה אם מקובל. ופי חמיר למצוא כביתו אלמנה קמכודית עם יתומיה עם על שלושת הילדים מתגוררים כבית כאורה קבע כמה אומללים, שבעלת הבית אספה בדרכה חנה או את אכא שלה, אבל זה אמר לפי החיק פעילה מוכדית באירנון "אמנסטי", ומרי שנה, כשהיא מניעה בקיץ לישראל, היא מנסה לניים כאן כוחות למודעת הבינלאומית לפשעים הנעשים כאסירים, נכור כלא בעולם.

השחת שלה רוני, יושבת עתה כמעצר זה הסימן חוצתי לובדל ביניהן רוני הוליכה את האידאולוגיה למקם החיד שהיא יכולה להתקיים בטחרותה למעשה

ביום שישי וזאמרון) ויעקב בן־אפרת (משמאל), בעלה של רוני, גם הוא עצור. בעתון כולם עשו הכל.

באורח החיים. רוני מתקיימת ברלות פשוטה. חנה חיה מהכיוון של רוני. כנותות. היא ניחנה כאותו ריועף תמהוני הנועץ למזיוי

ייש לך שלושה ילדים. אחת הומניסטית, אחת אתם לא יודעים: הילדים טרוצקיסטים. לא ידענו קומוניסטית, ואחר ריאליסט". צבי נפטר לפני שנה בריוק מה זה, אבל הבנו שמרוכר במשהו קיצוני. וה וחצי מרום לב. אמנון: "כשרוני הגיעה הכיתה, אחרי היה שוק בשבילנו". שהודעתי לה, היא היתה היחירה שבכתה. היא ממש ווציאה את זה".

במשפחה הואת לא מוציאים רגשות בקלות. בשמניעה המכונית המשמרתית בתשע והצי נישמעות צעקות מן המורכה שמכנול. החברות של רוני, חדם לחב (נעצרה למזרת, ביום ששי שעפר) ושקר, קוראות: רוניו רוניו ומנוממות ירוים. אתי . ניסתה לקרוא תיגר על הררך שכה כתרה רוני. היא שור נישארת ישובת עוד רגע על גדר זאכן, ואחר רצתה לראות אותה נשואה באושר, פלמדת כביתיספה קמה ללבת אל המכונית הנעצרת. כאילו קבעה מנדלת ילרים בתלם, חיה חיים נוחים וכריאים, לפי פגישה עם הכת שלה. רוני נראית רגע בחלון וצושב האחורי (לפניה יושבים חוקר בלבוש אורהי ונהב שושר), הדות אוכפת את שעודה לאחור, ניבלה בשלב מוקדם יותר גורה על עצמה ויתוד על חימוט. תמצח הנבות הבשקשיים שמושים ברישול על אפה, "השתרלתי לדעת מה שפחות. הייתי באה לבקר את המבש רך, רונים, כשודיא יוצאת כון המבונית יש לה .. הנכרים. רואה שהם גולים בסרר גמור, הם ילרים חיוך רפור. שמתת חפגישה שלה מאופקה, כמעט מקסימים, ומטתפקת בזה. כשרוני היתה באה לכפר, מתמית. הידיים שלה תקועות בביםי הגינם כאילו והיא כאה לעיתים החקות כי אין לה זמן, לא הייתי חששה מהתפרצות רגש הרכן. אתי ניגשת אליה עם שואלת אותה למעשיהי.

מולוג

כשינריות שאינו נירער גם ברגעים קשים. ויבולים שלו ניבלעות בחופק שאתי עומסת את היא כח פג ואין בה פחר או מחשבה מיותרה על

רוני, היא לא ניצמרת אל בתח בדורובשות. היא ארנותות סיוית. לפרות הפראת חשביר שלת, היא שוקדו בשמרך אליה רגע ענייני קצר, ואחר כך נפובה, המולה הכוח שלה צומה מנחישות החלטה. אפף אריכ מרופלת בשמקנה, רוני מספיקה ללהוש להנייעי מוכר חינה על האנרגיה שלה, על היכולת האירגונית.

אתי הולכת עם המשפט חווה בראש כל חימים

לרוני בנסיעות: "התרשולתי תהרבקוח שלה במטרה. היא חלך עד הסוף כדי להשיג את המידע שהיא רוצה בו. אין לה היסוסים".

צלם שהתלווה

הנחרץ. הלוהט. במסרה שלה זו היתה עבודת שטח הבאים. אבל ממילא היא אינה עשויה מחומר שנשבר עיתונאית שאינה מתחשבת בקושי אישי. אם סברה בקלות. השנה האחרונה, אחרי מות צבי, היתה קשה. שלפליטים הפלשתינאים ניגרם עוול, היא הלכה וגם קורם לא שוטטה בערוגות שושנים. כבר יותר לבתיהם כדי לשמוע מפיהם. אכק הנאיביות נה, אולי, מעשר שנים שהיא יורעת שהבת שלה לא תטפח על שתי האחיות, אבל הן ניפרדות בדרכי הפעולה, שיגרת חיים בורגנית. מה שקרוי נחת לא יורום

"אני חושבת שזה היה כיום הולדת של אחד הרים, אך דומה שהידיים של רוני, עם הציפורניים מהנכדים. צני הלך להפש משהו כתיק של רוני ומצא חנישברות, הן המבקשות לעקור את ההר ממקומו. היא שם כרטיס ביקור של לאה צמל ועורכת־רין שקמה ניקשר עם חוגי השמאל הסיצוני. ת.א.). ניגשנו להורים אמנון, בן 27, האת הצעיר, אמר פעם לצכי, האב: של יעקב ושאלנו אותם מה זה. אבא של יעקב אמר:

בי היה ליבראל ברעותיו. מפצביעי הליבראלים העצמאיים ואחריכן ד'ש. הוא הניח לכנוחיו לגדול כחפצן, תוך הקניית ערכים של חופש חבריות הפרט. הוא לא היה שתלטן, והעצמאות שהעניק לילדיו זכתה מצידו לגיבוי מרוחק ויציב. אתי היתה יותר סוערת. היא מושנים של אמא. היא ניגורה לוויכוחים לוהטים עם הכת. צבי היה מרגיע. אחרי מותו חדלה להתווכה.

הצל הירוק, מרימה זרועות לחבק את הצוושי היוה דוני לא הישתה לעצמה התפנקות בבית אמא. אתי היתה רוצה לכשל בשכילה ארוחות, לראות אותה ניברת, אומר ראש צוות החקירה, אני מבקש, זה משחרעת על הרשא. אכל בפעמים חספורות שהיתוו מגיעה לכפר, מיהרה מכאן לשם. "דרך הניצוץ" יצא אני אבא שלה אובנית אתי. יש לה פל מעושן לאור בעברית מדי שכועיים. שבוע אחר היתה רוני מכינה כתבות כשטת. בשבוע השני היתה אוספת חתימות מינויים בשטח, ככל מיקרה לא נחת

לפני וותר מעקר שנים למרה ערכית יחד עם שאר תברי להניצואל הם רכשו ספרים וסלטות של (חמשך בעמוד הבא)

(המשך מהעמוד הקודם) האוניברסיטה הפתוחה, ושקדו. רוני אחרה להשתמש בערכית, היא סמכה על האנגלית המצויינת שלה, עד שתכריה אמרו לה: כשביל מה למרת ערכית? היא

החלה להעז. היום היא קולחת כשפה של מחנות

ין לה רישיון בהיגה. השיטות שלה להגיע

ממקום למקום, גם באיזורים מסוכנים, אינן

מקובלות על עיתונאים מן השורה. היתה נוסעת באוטובוס ער צומת אשקלון. שם

היתה שולפת פפיה מהתיק, כורכת אותה על הראש

ועולה למוגית עותית, לכיוון עוה. אתי: "פעם סיפרה

לי ששמעה נוסעים ערכים במונית מדברים עליה. הם

אמרו: זאת, כטח קומוניסטית. והיו הערכה ואהדה

"היא לא ניסתה להסתיר את העוברה שהיא

יהודיה", אומר צלם שהצטרף לכמה נסיעות שלה.

"להיפך. הגענו פעם לכית אבלים שיום טרם לכן

נהרגו להם שני בנים. המכטים כדלת היו עויינים.

הרגשתי לא נוח. רוני נכנסה, ריברה ערכית, כבשה

אותם. היא מכירה היטב את הנימוסים שלהם, את

המינהגים. היא יודעת להגיר 'הקרושים', כשהיא

מתייחסת למתים במשפחה כואת. הגברים נותנים לה

הרבה כבוך. התרשמתי מהדבקות שלה במטרה. היא

תלך עד הסוף כדי להשיג את המידע שהיא רוצה בו.

היא פגשה את יעקב בן־אפרת כשרה בוקר, לשם

הלכה אחרי התיכון כדי ללמוד הוראה. באומה תקופה

היה שם סמינר למורים. אחרי חודש היתה מאוהכת.

בן־אפרת, אז עולח חדש מארגנטינה, בלוגרי נאה

במיוחר, נקשר אליה כעכותות כמעט תלותיים. באותה

תקופה משפחתו עדיין היתה בדרום־אמריקה. הוא לא

יכול היה להניח לרוני להעלם מעיניו לרגע. מכאן

ואילך היו חייהם כרוכים זת כזה. גם אחרי שפגה

האהבה, כמה שנים אחרייכן, הקשר ביניהם נישאר

השלימה שם את לימודיה בסמינר למורים ואחרייכן

למרה ספרות ומיקרא באוניברסיטה. יעקב למר

הסטוריה רוסית וכללית. חתונת הזוג נערכה בגן

פנסיון בגדרה היה נגן אורגן, כל אנשי כפר מרדכי

הרומנו. "דוני לא אהכה את ההתונה הזאת", כך אמנון. "היא עשתה את זה כשביל החורים". היו אפילו ימים

שהזוג תיכנן לגור כשיכון כנים בכפר מרדכי. צבי עמל

חורשים כדי לבנות את שלד הכניין והגג. אחריכך

אמרה רוני: אין שום אפשרות שנוכל לגור כאן עם

"אבא של 'עקב אוור: אתם לא

יורעים? הילדים שרוצקיסטים. לא

בשנים האלה החלה ההתחברות הפוליטית של

חקכוצה. חבריה, אלה שעריין נמצאים מחוץ לתא

מעצר, נמבעים מפטפוט כנושא חיי הקבוצת יש כהם

זהירות כמעט פרנואירית, שאפשר לחכין אותה. אורח

חייהם, המקריב את הנוחות האישית לטוכת המטרה,

מוור לישראלי המטריאליסטי המצוי, המחנייבות

ההרדית גם היא עשוייה לעורר תמיהות בחברה של

אינדיווירואליסטים. ובכל זאת, דומת שמעטפת חסוד

ידענו בדיוק תה זה, אבל הבנו

שתדובר בתשהו קיצוני".

ודעות שלנו. שלר הבית נימכר לכן כפר אחר.

אָתרי שנה כשרה כוקר עכרו יחדיו לירושלים. רוני

קרוב, מלא מתוייבות הרדית וכבוד.

כשיחה שלהם".

איז לה היסוסים".

שבע בבוקר. על השולתן לחם חי עטוף בגיילון. מעליו תלוי ציור של חתונה ערביה. צבעי פסטל רכים מתארים ארוע אוריינטלי, גדוש רחשים. בחוץ חיון טל על חדשא וציפורים עקשניות הגבירו ווליום של ציוצים בחלוו.

שעה וחצי קודם לכן דמקו שוטרים על דלת

"כשנעצר חבר שלך, ברגע הראשון אתה נידחם. אתה לא יודע איך לאכול את זה. לוקה לך חצי שעה לתחאושש, לעכל, ואז אחה נערך לפעולה". לא הבאתם בחשבון כל הזמן, שקיימת סכנת

שעוצרים גם אותך".

של מהימנות ועדתנות. פשוטים. רוני התמחתה בהלחמת מעגלים אלקטרוניים כתדיראן וביאי.סי.אי, משם פוטרה על רקע היחוס הפוליטי שלה. זה היה כיולי 82', בעיצומו של מה שניקרא או "מכצע שלום הגליל", ורוני הקימה רעש ציבורי. "פוסרתי בשל תתנגדותי למלחמה כלכנוז".

לפני עשר שנים ניפרדה מיעקב. אחריכן היה לה

סף אדיב ישב ליד שולחן המטבח שלו, דרום־מזרח תליאביב, ביום ששי שעבר.

הזיידה של אדיב ושל אשתו, הדם להב. היה עוד חושך בחוץ. חדם חלכה עם השוטרים וחשאירה את אסף בבידוד גרוע מוה שתיה צמוי לה בחדר חמעצר. אחד, אחד, נילקחו חבריו בשבועות

אסף, ובר נאת, מראת מוצק כמו של אחיו אודי, נראת כאילו עבר טלטלת שהוא מחעשת ממנה במתירות. בן 34, שיבה מוקדמת בשערו הבתיר. בעיניו חיתה עייפות ופיזור דעת. חלם המעצר של הדם לא חסם אותו מפעילות. הוא טילפן לרדיו. שורוח עם אמא שלו בקיכוע גן־שמואל ועם אמא של תדס בקיבוץ בית זרע.

"זה חלק מתעולם, חלק מתמונת תרברים. אחרי שהרבה זמן עוסקים בתיעוד זוועות, בפגיעה וגירוש של אנשי ציבור עם איכות. שלמדת לחכיר את האדם שבהם, זה נאיבי לחיות מופתע מוה

מה בדיוק עשה כל אחד מכם בעיתווז בהתחלה לא היתה חלוקת תפקידים. כולם עשו חכל. לאף אחד מאיתנו לא היה ממש נסיון עיתונאי. במשך הזמן כל אחד קיבל על עצמו תתום שהיה טוב בו. רוני תיתת פוריה במיוחד. תיא עשתה את עבודת השטח. לקראת 85/, כשחלפה תקומת השקט של ארוס, החלת סריקת חשטחים שלנו. במשר שלוש שנות חיד חחוקה של רבין הכוינו אנשים רבים והגענו למידה גבוחה

אמרה לעיתונאים. זאת, אולי, הנקורה שבה ניצחה בה המודעות ליכולתה התיקשורתית.

קשר עם גבר אחר. גם הוא השתייך לאותה קבוצה פוליטית. האיש היה ביתי, רצה התונה וילר. החבילה התפרקה, יש אומרים מפני שלא היה דייפוליטי לשעמה. מבן־אפרת מעולם לא התגרשה. מיכל שוורץ היתה מאוחר יותר לבת־ווגו, שלושתם, עם הילדים והבנות של מיכל, נסעו אחרי מלחמת לבנון ללונרזו, "אני חושב שהיה בהם איזה יאוש, עייפות מן המאמץ העקר לשנות כאן משהו", אומר אמנון. יעקב ומיכל חזרו לארץ כעבור כמה חודשים. רוני נישארה עם הילרים באנגליה במשך שנה. גם שם התקיימו הירגלה קורם במשך ווצי שונות את הקריאתו ייה בח כפועלים. אחרי הפרידה נישארו הילדים איתה, אך יה, יה בה יה, אל תשאל, תשאל, מי זאת מי זאת, המחוייבות כלפיהם שייכת לכל אנשי תקבוצה. רוני בן אפרתיי ואחריבך: "עוד תראה השביב עוד כשעמרה רוני לטום עתה לאיטליה עתירים היו הילדים מראה, עוד תוחל אצלי על ארבע, עוד תראחיי. היא לגור עם מיכל ושתי בנותיה (יעקב כבר היה או כמעצר). אחרי המעצר של מיכל ורוני, וגם אחרי בראפרת הכיא את אסף אריב לדירה כ־76". אריבו שיקפיר על קיום שיגרת חייהם עכשין משניהה עליהם מצרה. מיקפיר על קיום שיגרת חייהם עכשין משניהה עליהם מצרה הגון, פשוט, גלוי. בלי פוזה. אני פובש אותך כפי שאתה פוגש אותי". הרס לוצב הכירה את רוני בפתורתקוה זמן מה לאחר מכן, גוצר

המעגל הסגור של אנשים חרורי איראל. אחרי שרוני יום לשני שנעצרה, במסדרון בית המשפט, אומרת ותרוקות כון השראה והיא ישבה שנה בחרר המורים כלי הדם להב לכן של רוני: "אני רואה שכבר כמה ימים ... רוני שלה עם השושרים במורגות, חבן משתרה שברות הציונות, תם הלכו לעבור במפעלים בפועלים החל ממחר תחוור לעניינים, בסרוז' הבחורון מהנהן.

אסף אדיב: "זה נאיווי לתיות מופתע"

במה אתם מרגיזים את השלטונותו הרי מידע מהסוג שנידפס אצלכם, נידפס גם בעיתונות

אי־אפשר לחתעלם מעובדת ש"דרך חניצוע" וזוא עיתון פוליטי. חוא לא חתיימר לחעביר אינפורמציה סערילית, היתה לו כוונה לעורר מודעות לנושא הפלשתיני. אבל יוזד עם זאת, הוא לא נפל לפמפלטיות וסכמטיות, היה לו גם צד עיתונאי חוק ואיכותי. אבל שאני אגיד לן שזה היה רק תיעוד, וה טשטוש עקבות.

יכול להיות שעברתם על התוקו כל מה שנעשה היה במסגרת החוק חישראלי והגבולות המקובלים בישראל. יותר מכך. המיד נהגנו איפוק, גם מול חדברים הנוראים שראינו בשטווים. תמיד יש דברים יותר נוראים מהחיאור, וכמה שתצעק, זה לא יעזור. אני מתאר לעצמי שאם יתעקשן באמת למצוא עלינו משהו שחוא עבירה על תחוק, יגיעו בסוף לאיזה מישהן שעבר ברמזור באור אדום. על כל אדם אמשר למצוא. משהו מהקוג הוה.

יישור השיניים, אגב, מומן בידי אתי. כששאלה את כתה איך זה יתכן שהילרים שלה יגדלו עם שיניים. בולטות, אמרה רוני, כאותו חיוך אניגמטי קטן: "אם צריך, השיניים שלהם יהיו עקומות. הכל למען

אסף אריב: "עשינו החלטה של צמצום הצרבים האישיים עד למינימום. לקנות בגדים, למשל, רק אם ההורים נותנים קצת כסף, מתנה. אכל הילדים, וה היה קדוש. הם קיבלו תמיר את צרכיהם, היינו חייבים להתמסר לגמרי לעבודה בעיתון. זה היה משתק אותנו לעבוד במשרה חלקית נוספת. מבין כולנו, רק רוני קיבלה משכורת. 580 ש"ח לחודש".

שתגיעה רוני לבית המשמם, חבת הצעירה שלח לא חיתה שם. היא התעייפה כן חציםייה והלכה לקנות מסטיק ברחוב סמוך. בת 12. בלונדית יסה: בסיוחר, צחקנית, חיתה לבושה בחולצת הטריקו שרוני הספיקה להרטים עלית את הבתובת ייתוחש העיתונות?

הבן של רוני, בן 14 גבות ונאה, ניגש אל אמר בצאתה מן המכונית ומתחכך בה קלות לפני שהחוקר מרחיק אותו. מה שלומר, אמא, תא שואל בודון את מניה.

ללמד) בשל עקשנותות ללמר את ילדי ישראל את כל אתה לא מרכיב את הפלאטה. אתה מתחיל לפרוק עול. להיות קרוב אלית. היא לא שואלת איפה חבר. יש

תה קורה לתיידי האבנים כשהם תגיעים לבית התשפט הצבאי בעזה, לספסל הנאשמים? כאן אין סניגורים ואין זכאים. יש שופט אחד, טיעוני הגנה מגומגמים של הגאשמים, אבא ואמא שמבקשים רחמים. ההודאות דומות, ההסברים דומים, העונשים דוגים. חגישים פעגים ביום, כל יום. הבא בחור.

תאח תיכל קפרא צילם: בני גלזר

המצלמה מוכנה. גם הפנקס. דגל ישראל מתוח על הקיר. עוד דגל שמוט על מוט. ספסלי עץ. אור חוץ חיוור נתמך בנורות ניאון, כס השופט. העתק חיצוני מרוייק של כית משפט בתחומי ישראל.

כאולם ככר יושבים שנים־עשר נאשמים. שורה ארוכה. עוד שורה. מקצתם בעלי זקנים, מקצתם בעלי פלומה המתמחה כהסגרת הגיל. מבטים אטומים. מבטים מושפלים. סוג של אפיסת | כוחות. לבוש כחול של כלא. הצר האנושי הכבול של ההתקוממות.

מאז רצמכר ההוא, זכו אבני עוה לכיסוי טלוויזיוני מלא. כל מצלמה בחרה לה זווית ייתודית של האכן הנזרקת. ביר, באוויר, בתנופה, וברגע המגע הצורב. בעזה, כך נדמה, היתה מהירות טיסת האכנים הגדולה כיותר,

קילומטרים של חומר צילום תיערו כמשך חמשת החודשים האחרונים את האינתיפארה. ככל הפוזות. פרק קבוע ב"מבט": עשן, אבנים, גו, מכות, יריות, מחסומים, צמיגים כוערים, סימני וי,

ום שרב היה. שרב ראשון באינתיפאדה. במחי מם ארו, בפאתי העיר עוה, סוגרים את חלו" נות המבונית. מכט אחרון חטוף, קלאץ', מהלך ראשון, ובֶּיי־בַּיי לתחושת הבטחון. בסך־הכל שם, צולי שבע רקות נסיעה עד לבית־המשפט הצבאי הנמצא במרכז העיר. אכל הפחד מונה דווקא

> את עוה רואים כמעט תמיד דרך זכוכית. דרך ערשת המצלמה או דרך שימשת חלון סגורה. מי שרואה אותה אחרת מצוייר ברוכה, או כאכן. חלוי. המכונית שלנו, בכל אופן, מאוד ממהרת לממשל הצנאי, שם יחל כתשע וחצי הליך הצרק המשפטי. וכין המוסום הצבאי לצרק, עזה נמרחת על השמשה כמי סרט שרץ במהירות מופרות. הכחול של הים, הדיונות, המיכלאות המאולתרות מגדרות תיל, שמפוזרות ברחוכות ובתוכן עשרות תושבים חשורים. וקן מפהק, כתמי זיעה, חנויות סגורות, מכוניות פיג'ו, תלמירים, ועוד חיילים, ועוד

חיילים. הנה הממשל. שלום. לוחצים ידיים. מסתכלים מסכיכ.

למשתתפי ההפגנותן לחוסמי הככישיםן למכעירי יום רביעי. עשרים לעשר. מחכים לשופט, סא"ל עמיקם ברקן. עו"ד במקצועו. "תפעילו את המאוור". שני אולמות. אולם אחד עוסק אך ורק בתיקי הפרות הסרר. אלפים עברו בו מאן חודש רצמבר הָהוא. מי שיגיע בעוד כמה שבועות ימצא

סיםמאות. אבל לפרק מלא האקשן הוה יש המשך,

גם אם הסקרנות הטלוויזיונית אומרת – סטופ.

והפרק השני, הפחות גלוי, הפחות פוטוגני, הפחות

מצולם, מתרחש בית המשפט הצכאי וכי התפתחות

העלילה: מה קורה לאלפי מיידי האבנים שנתפסוז

אולם שלישי. התייעלות.

שאלה: אין לחץ להאיט את הקצב קצת, איפה כולאים את כולם?

חשובה: "יש מספיק מקום, כלי עין הרע". כחדרון קטן "יש ריח של פיפי, מי נותן להם להשתין שם"ז, מרוכזת הנגלה הבאה של הנאשמים. (המשך געמוד הכא)

חימוש בכניסה - לבית המשפט לפעמים חעומד מול חקיר גבוך, לפעמים החייל

הנאשם: כן. מודה.

השופט: למה זרקת אבן?

הסכתא כוכה.

סנס. פחות מחמש דקות.

תפסו אותי ברחוב, הוא אומר.

וורקי אבנים על רכב נוסע.

הגהג רכ איתם.

השופט: יש לנאשם מה לומרז

הנאשם: עשיתי, אכל חלאס.

השופט: זכותו לשכנע אותי להקל בעונשו.

השופט לאם: למה לא דאגת שלא יזרוק אבנים:

השופט: התביעה מאשימה אותו שב־12 באפריל

הנאשם כן ששרעשרה וחצי, מצכיע. כמו בכיתה.

השוכט: לא שאלו אותך איפה תפסו אותך. זרקתז

הגאשם: אני עוכד כפועל בניין בישראל. כל

ארכע וחצי בבוסר. ברחוב סלאח־אידין פגשו אותנו

שלנו. הנהג היה מוכרח לעצור. הם הורידו אותנו

השופט: ואז הוא שמע בקולם וזרק אבנים?

נזרוק אבנים. עמדתי עם הנהג ליך המונית ופתאום

באו חיילים. הכחורים ההם כרחו ואותי לקחו לאנסאר,

לא יורע לאיפה לקחו את נהג המונית. ויש לי כאבים

גזר הרין: ארבעה חושי מאסר, ארבעה על תנאי

"אין עורכי דין כי שביתת עורכי הרין כעזה החלה

ומן קצר לאחר תחילת ההתקוממות", אומר עפר

השופט: הוא הודה, כןז

האמא: יש לו אסטמה.

למשך שנתיים ר־700 שקל קנס. הבא בתור.

הנאשם: לא, לא. אמרגו להם נחזור, אבל לא

1988 זרק אבנים על ניידת משטרה ונתפס לאחר

רחוסים, מכורבלים, שסופים, מחכים למשפפם. חמישים יפו בעזה וחסם את הכביש באנגים. הבנת את האשמהז תיקים ביום. חמישים. זה ההספק. "המערכת מאוד יעילה ומאורגנת", מתגאה התכיעה

כולם: מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס. מסררון קטן וחשוך מוכיל אל רלת שמאחוריה מתקהלים כני משפחות הנאשמים. חיילי המשטרה הצבאית, עורכים עליהם חיפוש. ידיים למעלה. פנים פעמיים שברו לי את הזכוכית באוטו. אל הקיר. עמידת פיסוק. לפעמים מכוכה של העומר עם יריים אל הקיר, לפעמים מכוכה של התייל. כרס עצומה של ארם מכוגר לכוש גלכייה לבנת משהה את רגע המגע. יד החייל מהסטת ולבסוף מרפרפת על אותנו. מכקשת רחמים.

> נשים, בטור אתר בצד, מסיטות מבט. מחכות לרגע שהחיילת הבלונרית שפיה מתאגרף עם מסטיק, תעביר את המגגומטר על גופן. ציף־ציף־ציף עושה המכשיר. אשה מכוגרת שולפת מתוך הויתה נרתים כד קטן ובתוכו פינצטה. מה זהו שואלת החיילת. האשה מורה על גבותיה. צחוק נשי כללי, לחוץ, מתוח.

> גכנסים פנימה. מיפגש שקט. "אסור לרגר", מכריז המתרגם. ובאין מילים מתחיל דיאלוג מכטים כין האמא לילר. האכא לילר. הסבחא גם מציצה. הנערים. ברובם, משפילים את המבט. אחד הצעירים מביט כאביו, מליט את פניו וגועה כככי. יש מצב שרק נוכחות של אב מספיקה למלא את שק הדמעות.

> השופט נכנס. כית המשפטו "אני פותה את ישיבת כית המשפט בעזה מספר

840/88. חסאן מוסטפה, החביעה מאשימה אותו שכמארם 1988 זרק אבנים לעבר כוחות צה"ל, וב־13 למארם זרק אכנים על חנויות כג'כלייה. הכנתז

הנאשם: כן. השופט: מודה? הנאשם: לא מורה.

השופט פונה לתובע: לעצור אותו עד תום מהרכב ואמרו לגו שצריך לזרוק אבנים על החיילים. ההליכים: הוא כופר בכך שורק בכלל אכן: אם הוא יכפור באשמה ארחה את המשפט ויופיעו עדים, וכית המשפט יחליט אם עשה זאת או לא.

הנאשם: לא עשיתי. השופט: מה לא עשיתו זרקת אכנים על חנויותו הנאשם: לא.

התובע: מבקש למתוק מכתב האישום את המילים בחוה. ורק אכנים על תנויות.

השופט: ועל כוחות צה"ל זרקת אבנימז הנאשם: כו.

התובע מבקש ששה חורשי מאסר כפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי.

השופט: מה יש לו לומר להגנתוז הנאשם: שותק.

שכ, אומר המתרגם. שתי דקות ציפייה מתוחה. סנגורים ואין זכאים. יש טיעוני הגנה מגומגמים של והסופט מכריז על גזר הרין: "התחשבתי כהוראתו הנאשמים. יש אכא, יש אמא, וכולם מבקשים רחמים, באשמה ולפיכר אני גוזר עליו חמישה חורשי מאסר בקשות שמחפשטות באוויר, ומתפוגגות כמו פצצת גו. בפועל". הנאשם תופש את ראשו, מתיישב. "קום, קום", רק הדמעות בעיניים נשארות. שום טיעון משפטי. נחסים כו, אולי הוא חשב שנגמר הסיפור. "ארכעה וכשאין טיעון משפטי אין מחוייבות. זה החוק. הורשים על תנאי למשך שנתיים ו־700 שקל קנס".

חמישה חודשי מאטר כחמש רקות. טיקיטק. זוכא

יהחייל שהיכה את הערבי בתשר עשרים דקוח קיבל דק חולישה חודשים ולאסר על חנאי. והתחנחל שהרג ילד בן

השופט: בסברואר השנה השתתף בהפגנה ברחוב בן־חיים, התובע הצבאי, "אם נאשם מבקש סניגור דוחים את התיק כרי שהמשפחה תיצור קשר עם עורך רין. לתכיעה אין שום אינטרס לראוג להם להגנה. יש פניות של ראש לשכת עורכי הדין למצוא מתנובים. לא ירוע לי מה קורה עם זה. לא מזמן היה בחור כמילואים שהגן על הנאשמים כהפרות הסדר כמשך שבוע. היינו בטוחים שכמסגרת ההתנערות מאיתנו הם לא יקכלו את שירותיו, אבל הם קיבלו אותו. ואז הוא

היו כאלה שהואשמו בהפרות סדר ויצאו זכאים! "לא ירוע לי על מקרה כזה".

נאשם רביעי. ירה אכנים על כוחות צה"ל. חמישה חודשי מאסר, ארבעה על תנאי למשך שנתיים. 700

ביצוע העבירה. אני בטוח שוכויות הנאשמים בבית

בכלל"ז

"העונשים כאן נעים בין שלושה לששה חודשים".

"העיקרון הראשון שמנחה אותנו זה עיקרון הצדק. לא גם ארם חסר חוש לוואריאציות החוק ממהר ללמור באולם העמוס בחשורים ביירוי אבנים, שאין רק שייעשה גם שייראה. זה ענין מצפוני". מילואימניק מתולחל שמקשיב בצד, מעלה הניגים על גמישותו של המצפון: "הווייל שהיכה אתי הערבי כמשך עשרים רקות קיבל רק תמישה חורשים מאסר על תנאי. והמתנחל שהרג ילר בן שלוש-עשרה

התביעה מבקשת מה שתבקש בלקוניות עבור הנאשם: אני עובד כחברת סולליבונה בבארישבע. השתחרר ווה".

האמא: אנחנו 16 נפשות בבית, הוא המפרנס שתי רפות שתיקה וגזרדין: שלושה חורשי מאסר,

האינתיסארה עברתי. באותו יום יצאתי לעבודה בשעה בחורים רעולי פנים וזרקו אבן על המונית מרצרס

ויש כמובן היררכיה כחומרת העבירות. העבירה החמורה ביותר: זריקת בקבוק תבערה. העונש בסביכות שלוש שנים. אחריה, כסדר יורד – הסתה, ירוי אכנים, הבערת צמיגים, הקמת מחסומים,

ו על היופי לטובת הבריאות - ולהיפך.

פחפים – לנשים, לגברים, לכבי נוער ולילדים.

שורק עליו אבן, קיבל ששה חורשי עבורת שירות. בהומור מקברי הייתי אומר, שהילר שזרק אבנים, לולא (חמשך בעמוד 28)

- הרסידה קורפלקסולוגית מתאימה למבנה כני וישואת סבדלי טבע מקורי של באות; תופתעו לגלות עד כמה סבדל חרול במוחיק - כאילו חטבעתם את כף ברא ונות יכול לחיות גם יפה ואופנתי. עשרות הדגמים החדשים לחיו בה לחיות גם יפה ואופנתי. עשרות הדגמים החדשים חרגל בחול חרר. כל קימור וקיעור של לפין שי כבר מחכים לכם בצבעים וכוננים אופנמיים ובעיצובים הרפירה. נועדו להעניק יציבה נכונה. נינוחות

ועיסוי מתמיד המרגיע את כף הרגל. חופידה מורכבת משעם טבעי. ייחודי לנאנת – סנדל בשתי מיחת החב. לנוחות מקסימלית ולהתאמה מושלמת -- כל דגם של טבע-נאות מיוצר בשתי מירות רותב: וסירה רגילה ורסירה צרה. דירשו טהמוכר שימדור את רותב כף רגלכם – זיתאים לכם סמל ברותב תנכון.

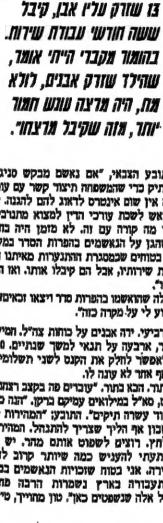
> את כתובת החנות הקרובה למקום מגוריך תוכל לקבל מאראלה 03'382308 ; 702

דירשו את טבע-נאות עם הרפידה המקורית !

בכל יום רואים יותר ויותר זוגות

פרלי הבריאות מס׳ 1 בישראל 220,000 כבר נעולים עליהם

שקל קנס. "אפשר לחלק את הקנס לשני תשלומים" הוא שואל. אף אחר לא עונה לו. הכא בתור. הכא בתור. "עוברים פה בקצב רצחני", שלושה תורשים על תנאי למשך שנתיים, ו־700 שקל אומר השומט, סא"ל במילואים עמיקם ברקן. "הנה ככר רחפו לנו עוד עשרה תיקים". התובע: "המהירות לא כאה על חשכון אף הליך שצריך להתנהל. המהירות מכניסה ללחץ. רוצים לשפוט אותם מהר. יש גם אינטרם הרתעתי להעניש כמה שיותר קרוב לומן המשפט לתעבורה כארץ נשמרות הרבה פחות מהזכויות של אלה שנשמטים כאן". טון מחוייך, טיעון התובע: התכיעה מבקשת להחמיר כרינם של

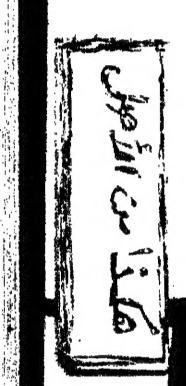
🌢 פְשר להתבלבל. גזרי הרין כליכך דומים אחר לשני. מתחשבים בתיקים ממוספרים, פחות באנשים. הפרצופים מיטשטשים. חמישה תורשי מאסר, ארבעה, שלושה, חייל משטרה צבאית מפהק. קשה להאשים אותו. מילואימניק בוהה בעצורים. אשה זקנה כוכה כצר. "מי צריך את זה

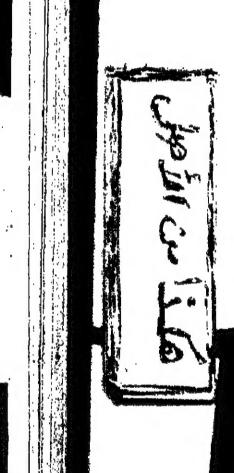
השתתפות כהפגנה.

אומר התובע בן חיים, "כעיקרון, הפערים בין גזרי הד"ן של שופט אחד לשני אינם גדולים. יש אחדות ענישה. היסוד האישי די מנוטרל". השופט ברקן, למשל, מחשיב עצמו כשופט מקל

כרין. "המנמה היא לתרתיע", הוא אומר. הרתעה, אגב, תהיה מילת מפתח בכל שיחה. והקשר בין הרתעה ובין עשיית צדק היא סוגייה משפטית מורכבת. "רוב השופטים פה הם אנשי מילואים", אומר השופט במיל.

क्षात्रध्यांव १६

מוטי ולקין מכפר עציון

(בתמונה המרכזית, צילמה יעל השפל), שמואל קידו

ימל השכל, שמואל קידר (ימל בצילום הקטן) ורן צור. (משמאל בחמות, צילם בני גלוני): יאנחוו לא רוצים לקווב, אנחנ לא מכירים בכך שבנטיכות מקייימות זו ונהית לצרורה תיחירה"

אבל בצום, בבכי". פנים אחרות ונעבר לקו. קו הירוק הוא חום־שחור. הוא עשוי מכמה שקי חול כברים, שמתוכם משתרבבים, בחוסר סדר, מוטות ברול משוחים בגריו עבה, שמנוני. משני ציריו הוא מהווק בחתיכות תייל מלופף, מעט חלוד. שומרים עליו שלושה חיילים, אחר גבוה, שניים שמנמנים. יש מחסומים כאלה מקונגו

אפשר היה להכין את ה"נו" הזה בשלוש־ארבע צורות שונות. נסעתי. לפי המראה האחורית הוא שב והתחבר לקוקה קולה עוד לפני שהכנסתי לשני.

בכניסה לכפר עציון אין שומר. מסלול אספלס צר מוביל לחדר האוכל, שם אני עוצר כדי לשאול איפה גר מוטי זלקין. ביוני 1984, כמה ימים אחרי שנתפסה "המחתרת היהודית", התכנסו נציגי גוש־אמונים מכל יש"ע כחדר האוכל הזה כדי לדון בדרכי פעולה, בעמרות, בשאלה האם יביעו תמיכה, או עידור, או הזרהות. בחוץ עמר מוסי ולקין עם שלטים גרולים שעליהם נכתכ: "מי שאיננו מגנה -שותף". הצלמים שהיו במקום התנפלו עליו בהתלהכות, נציגי הגוש התנפלו עליו בשתות התלהבות. "אני לא אשכח את המרצוף של הרב לווינגר כשהוא ראה אותי".

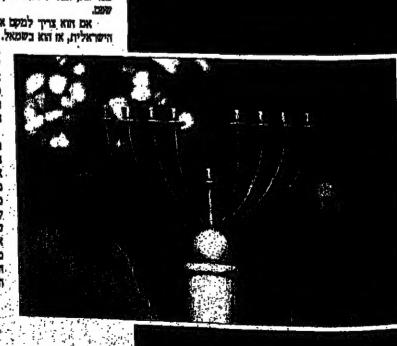
זלקין, 35, הוא מכונאי של טרקטורים, סטורנט להיסטוריה וחינוך

אם הוא צריך למקם את עצמו בסכך הקוצני, הנתפס בעור, של הפוליטיקה הישראליות, או הוא בשמאל. מרינה פלשתינית לא מפוזדה אותו, והוא לא מתעלף

יהיה הסכם מדיני הוא יהיה מוכן להתפנות מגוש אמונים. מרגיו אותו לחשוב שאם הוא חובש כיפה מרוגה, משייכים אותו, אוטומטית, לאנשיו של התושב

למלים כמות לא קסנה של זעם מצטבר: "במה ארם כמתני דוא פחות איש ארץ ישראל מאנשי ודגוש'ז כמה אנתנו פחות לאומיים? אנחנו לא מתיישבים! לא עושים מילואים? מי נתן לאגשים שאף פעם לא עברו את הקו אירוק את תוכות לרבר על עצמם כעל 'המחנה הלאומיז מה פתאוסד

סובפתוט 19

וער אלסקה בעברית קוראים להם "תחנת גבול". הדרך לגוש עציון. אחר משגי השמנמנים ניתק מפחית ארומה לכנה של קוקה־קולה וניגש אלי. "לאן"ז

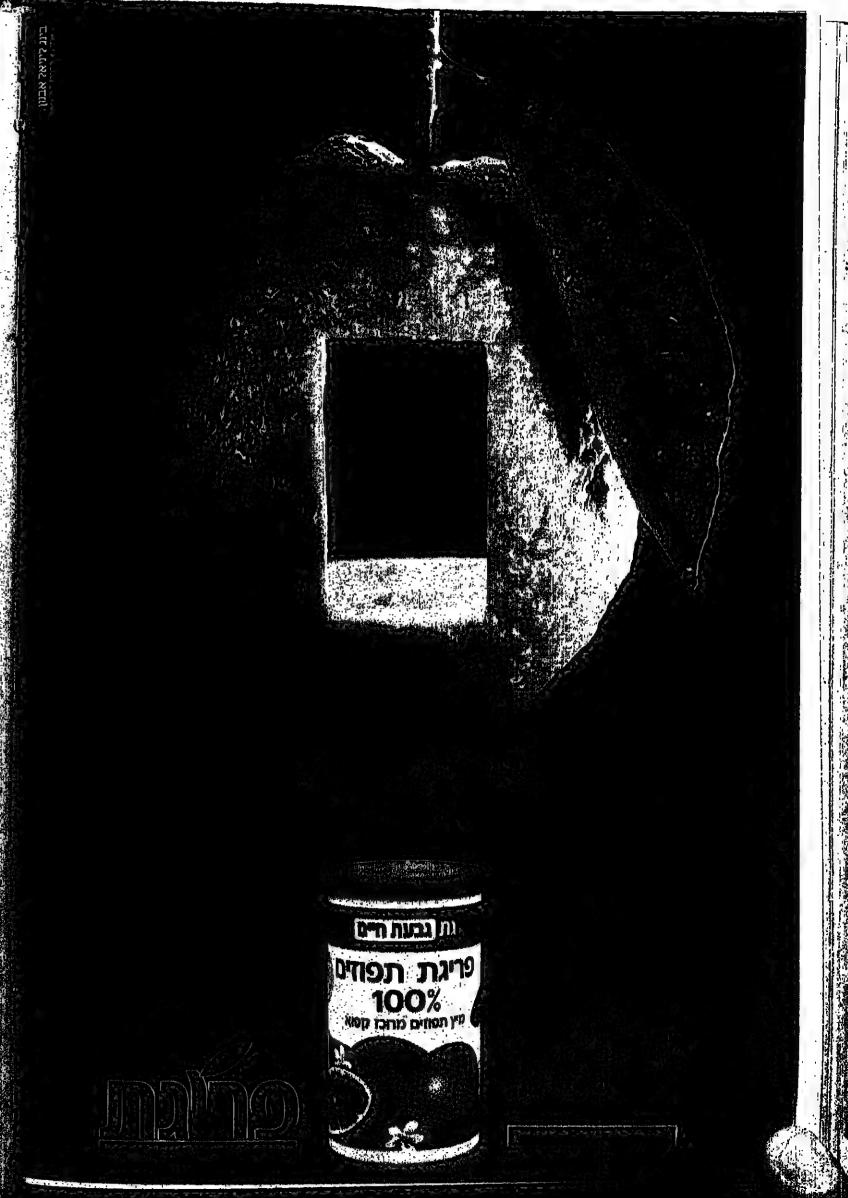
מגוקר מוטי, מושך לאחזור את השרוול הכתול של בגרי העבודה שלו כרי שלא יצלול

באניברסיטה העברית, יהודי חכם שנשמע לפעמים כמו חכם יהודי. תוצר - לא יוצא־דופן בעצם – של "בני עקיבא" והחינוך הדתי־ציוני. בישיכה הזא למד באותה כיתה עם עתניאל שגלר, המוכיר הקדם של מועצת יש"ע. עד היום הם בידידות. מסוייגת, אבל ידירות. זלקין גם שירת בצנחנים, והוא נשוי, אב לארכעה ומנדל

אם מזכירים כפניו דיוגים ישירים עם אש"ף. וכן, אם

המפורסם ביותר של כפר עציון – הגן פורת. הוא לא. הוא גם לא היחיד שלא מסדיע לי", אומר זלקין, "המונופול שחלק מחציבור הדתי נטל לעצמו על הרעיון הלאומי. אני לא בסות שאני יכול להסביר מה פרה לדתיים כישראל, אכל הנטייה ימינה לא מכסה את כולם, כמיגורים מטויימים היא אפילו מצומצמת". כשקט, כשרק יריו מתנייסות פרי פעם לתנועות רחבות, זלקין מפרק

אתה יודע, כשהתחילו המהומות כשטחים היה לי (וומשך בעמוד. \$\$)

יהונתן גפן

המובחרים

נה זה מתחיל. המכירה הגדולה של האנשים הנפחדים כחליפות הריקות, עם המלים הריד קות, עם הסיסמאות שלא אומרות ולא כלום. - הבה זה מתחיל, הבחירות מתקרבות, ואיתן הבידבור האינטופי, הכסף שנשפך כמים והוא הכסף שלך ושלי, ומי כמוך יודע כמה אנחנו לא צריכים את הבידבורים שלהם עכשיו. כל אלה שמעולם לא עשו שום דבר סוב בשבילנו, ויש להם החוצפה להעמיד פוים ככל פעם מחדש - שאנחנו כל עולמם למרות שכולנו יודעים היכב שמה שמעניין אותם יותר מכל ה נקודת הזיבור כינם לבין כיסא השררה, כלומר – . התדת שלהם.

כל אלה שלא היינו יכולים לראות אותם נשלוחיה או לשמוע את קולם ברדיו מבלי לצחוק או לנכוח, פתאום, כבמנע קסם, הם מנהיגים דגולים, פודמים מעם, שעשו כל־כך הרכה למעננו, ואנחנו פשום היינו עיוורים מלראות את חזונם. תופעה חדשה . פתגליח לך פתאום, הווך־מחתרת – הזון שרק בעוד שנים רבות ישודוד לפירסום. ולפי המוד הזה אנחנו בייכים לשפוט את הראשים המדברים הללו, שיתחילו , ענשיו לופוק לנו בראש כאופן סדיר, פתוח או יותר, ולא יוד לנו עד שנכנים איון אות מסויימת לאיזה מויים, באקט הרמוקרטי הירוע, ונבטיח להם עד ארבע שנות נפיתה נוספות, כהן הם שוב יעשו רבוים נבוהים שאנחנו נמוכים מלראות אותם.

כי מי אנחנו לעואולו בסך הכל עם. והם, הם

תנה זה מתחיל, עוד מעט הם יעלו ויבואו,

לן סום כד גו.

המבחים, המאנך באנדים, שאילולא הם מי יורע מה התקום לנו, ואיפה היינו עכשיו, אם בכלל היינו, או הלמנו הלום. על הקירות כבר נמרחות הסיסמאות היאשתה. למשל, סיסמאות המערך: "זוז עם כוח יושוד ונא לך לצעוק: "זוזו אתם: אתם מסתיריםו". אכל לך ודבר אל הקיר, כשנת בחירות.

משרור שרות ומישרור מוסר, עגלגלים ומעוגבים, למבור לנו את הסתורה הקלוקלת, את המפלנות המשתתות, את הלא־כלום הזה שנקרא פוליטיקה שראלית. פעם כארכע שנים הם מבצבצים, עושים מונח שום ככלל מרברים אלינו, ואנתנו צריכים לבחו נין וכר לשחת, כין מלחמה לאיירס, בין אפס מדא תה היא כאה, שיירת הכראיניקים הזאת, שאין לה התחלה ואין לה סוף. פרצופים אדמרמים ומלאי שניעות דצון שהדבר האתרון שאכפת להם זה אתם, תכל ואת הם מתעקשים לייצג אתכם, עם ההבעה הְּמְשֹׁרוֹסְמֵת על הפנים: הרי כולנו יורעים שהכל זה אותנו או מה אכפת לכם ללכת עלינו הפעמז אנתנו לועים שמש כמו כל השאר, או קרימת, כואו נגמור ללינה – תמשיך לא לעשות ולא להחליט הלאה, ועלון כבר עם המשחק המכרער הזה, גם לנו זה לא עים ענל הבחירות המלוכלכות הללו, או כואו נצביע

שריר. שר המשפטים את השר שריר. שר המשפטים וחוירים, אוד המוכתיים המרכזיים בחיינו הציבוריים, אל לאיו לו תחליף לנפיחתו הפרת כיכוי, ללאיכלום מין ותפח עד שהוא מגיע למימרים כאלה, שווא באמת משהו, ולא סתם עוד מובתר מלו לפש הלולה בעוף בריא. ראיתם אותו בתוכנית אים חשיבות עצביתו איזו ושצמה המרת כימוים איזו ושצמה המרת כימוים איזו ולא איזו התבעה אין ולא מוש למושכה נוספה, אולי יותר כאמת מתאים לו הסערשיה אם כי אחרי מחשכה נוספת, אולי עריף

לקל לו המוכתר בניתנתא, על הכסא הנוח של המתורשת שלנה

על כך השריר אפילו לא מוכן לענות. סנה "מוקר", מול שלושת המראיינים, שמתנהגים איתו כדיתוק הנאות ובחוסר עניין מסויים, כפי שראוי להתנהג עם מובתר נכתר, סאנרבאגר ברמות בלון מרחף, וכל מי שמסתכל עליו יודע: יש לו את כל התשובות. הוא מוכן לכל פרובוקציה. הוא חשוב ונחשב, אבל לרגע לא מתכוון לחשוב, ונפיחותו היא הראי הנאמן לנפש האומה המתנפחת כולו. צופים יקרים, הרבר האחרון שאתם יכולים

לעשות זה לכעום עליו. כצלמכם ובדמותכם עשיתם אותו שר כפול: שר השריר הקפוץ.

כלון שימשיך לרוץ כלי שום סיכוי לפיצוץ

המראיין שואל את כבוך השריר מדוע הציע גזר דין מוות לדמיאניוק עוד לפני המשפט, מעשה שכל שר משפטים היה נשפט עליו. אבל שריר עושה שריר ואומר שואת היתה תגובה רינשית והוא קורם כל יהורי, רק אתר כך שר. שאלה נוספת: מרוע המליץ שר המשפטים להחריב את כפר ביתא עוד לפני שהוגש הדדה על הטיול המתרו גם כאן, מודה הוד שריריותו. פעלה אמוציה יהודית חמה ולא שיקול דעת שר

המראיין השלישי נכנס לתמונה: ואיך אתה מסביר את זה שאתה בער ועינה למתתרת היהורית: והאם כאמת יש לתם סיכוי לתנינה? כאן יש לו הודמנות לותופה לשיא נפיונת חדש, כשווא אומר: זה עניין ביני לבין הנשיא, והצופים המאושרים מקבלים הרגשה שכאמת אין להם מח לראוג. מדובר בבלון אמוציונאלי, שסוגר עניינים בשקם עם הגשיא, ולא בטלוויזיה, איש חזון מחתרתי שעשה לנו טובה שותא בכלל הגיע ל"מוקר" במעום לשבח עם הנשיא

ולדפוק חגינות מתערתיות אתה ממש לא יכול להכין כיצה אדם מכוגר, בחליפה נאך, ואפילו שפם, יושב במשך חכושים דקות הנה זה מתחיל, השוק האמור – המכירה תגרולה ולא אומר כלנם, וובכל ואת – מקריו ממלכתיות של האנשים הנפוחים. אחה מתחיל להכין מה מצפה נינוחה, גם כשנונעים במה שנחשב כציפור נפשו, או אולי מוסה לומר באוירון נפשי, ושואלים אתו מרוע יתנני שריה ואפרוש כנפיים, ואעוף מכאן לכל הוא בתוצלארק כל תומו, דע כל כך בארץ הרומות, עד אתרי מצעו תכלונים הגדול, עד אתרי

שלמה מתוך ארבע שנות שהה השר בתו"ל, ומה שיש לו להגיר על כך זה: "בואו נרכר על דנרים רציניים, אהז". וכי יש נושא רציני יותר משר עברי שכבר כמעט שכח את השפה העברית מרוב חו"לו לפתע הוא נראה ממדר, בווראי מחבה לו איזה מכוס להעיף אותו מכאן כרי לפתח את התיירות שלנו בריפוסיקונטרול מאיזו ארץ שקטה אחרת. כי באמת, כשאתה חוסכ על זה, הרבה יותר קל לפתח תיירות בארצות אחרות, רגועות יותר. כמו השפן ב"עליסה כארץ הפלאות" הוא מציץ בשעונו זכל הזמן מאתר לאיוו ארץ אחרת, נטולת-שריר.

יושב לו מוכתר ב"מוקד" ומנסה לשכנע את שלושת המראיינים שהוא בעצם שר ולא דיילת. שלמרות שלא רואים עליז, הוא משהו, ואין כמוהו לטובת התיירים והמשפטים. ויתכן שהוא בעצם משהוימשהו, השריר הזה, שופט תיירים, ומארגן טיולים מאורגנים לשופטים, אכל למה על השבוננו? ולמה דוא לא אומר ולא כלום במשך חמישים דקות, לפני הסרט של יום רביעי, שנקרא במקרה "צייר כורד הוא הלכ", ולא "דייל כפול הוא השרירו"

לבסוֹף, כשרואה חמרואיין שמראייניו מעזים לחייך, הוא אומר שוב: "בוא נהיה רציניים, אהו" ואחר בר, האיום חגרול מכולם: "בקרוב חהיינה בחירות, וחעם ישפוט אותי לפי מעשי". כנראה שהתכוון להניון: יהעם ישפוט אותי לפי מסעי".

בוא אלי שריר נחמר, שב אצלי על כף היד, שב תנווו אל תירא, ותעוף בחורה והשר המעופף הנ"ל הוא, לצערי, רק משל

ורוגמה לשאר האסטרונאוטים הנפוחים שעומדים בתור מכאן וער לאוקטונר כרי לשכנע אותנו שהם שובים בשבילנו. גם המוכחדים שמעריפים להתגורר בארץ, קרוכ לווראי כנלל האקלים, כבר מזמן לא פה. מה שקושר אותם לכאן זה הכסא, לא המעשה.

לך בחורשים הקרובים ונושא תפילוש מי יתנני עוף, מי הבחירות:

מופפוש וב

THE ALLI

עוגי פילובסקי הולך לארקיע. הענק הצעיר מתל אביב, רואה החשבון שהתחתן עם הבת של רוזנברג. קופל. והפך לחלק מאימפריה מקומית. שנה וחצי לפני נפילת הקונצרן, מכר את חלקו. ברו"ח המפרק שהוגש לבית המשפט נאמר כי "מנהלי החברה השתמשו שלא כהוגן בכספים ונכסים ועשו מעשים שלא כשורה". ארקיע: "הפעלנו משרדי חקירות, ברקנו את כל השמועות ומצאנו שהכל רכילות"

> חוגי הכרנז'ה הכינלאומית נחשבת ארקיע לחברת תעופה מקומית, לא יותר. בחוגי הת־ יירות בארץ, נחשב עוגי (שמואל) פילוכסקי. לאיש עסקים ממולה. הצירוף החדש, ארקיעיפילובסקי, מעורר לא מעט סימגי שאלה כתוגי

בתוברת כדומו מהזררת, שמפרסמת חברת ארקיע לרגל שנת הארכעים, מסכם המנכ"ל היוצא, יוסף רוון, על רקע דיילות מכריקות וצילומי גוף נקיים, שלושים ותשע שנות פעילות. ברוח גאוות יחירה, מעלה המנכ"ל על נס את אמינות החכרה, את יציכותה ואת קצב ההתייעלות המדהים שלה. מנה אפשר להסיק, שארקיע היום ככר גרולה. האנשים שם יודעים מה טוכ לה ולפי עקרון פשוט זה בוחרים את מנהלם הכללי

כמסגרת סכב המינויים המנכ"ליים האחרון במשק, המינוי הזה הוא אולי המדובר ביותר. אחרי כני גאון שהלך לכור, יוסף רתן שחולך לקראום, יגיע תורו של פילובסקי לנחות לתוך הכורסה החמה של ארקיע כ־53 במאי. פילובסקי, ממקום מושכו בפרנקפורט, מנהל מוח שלוש וחצי שנים את התחנה השניה בגורלה ובחשיבותה של אל על. "איש מקצוע מעולה", אומרים עליו החכרים שכחרו כו כארקיע, "איש תיירות ותיק".

הקשר תיירות פילובסקי לא מתחיל בארקיע, גם לא כאל על, קורם היתה קופל. בחוגי התיירות אומרים שקריסת קבוצת קופל כ־85' היתה הגדולה מכולם. התמוטטות רועשת, מלווה במסכת השמצות הרריות, תיסכול והרכה עצב. דרמה שלא היתה מכיישת אף מסיק הוליוורי. אהבה, שנאה, קנאה ויריכות עיסקית. דאלאס מקומי. סאגה משפחתית שפרצה לפתע לכותרות בעמורים הראשיים.

המנכ"ל החדש של ארקיע, עוגי פילובסקי, שקיבל את ברכחה של מועצת המנהלים של ארקיע. יפה אחר, היה שותף ככיר בחברת קופל, שנפלה, שנה וחצי לאחר פרישתו ממנה. "מהלך מבריק של איש ' עסקים ממולח", אומר מכר ותיק שלו מהברגו'ה.

הסיפור העצוב באמת, התחיל בשנות השלושים. קופל רוזנברג, האיש שמאחורי השם, עלה מפולניה והסים את משושלה. בשתי ידיו בלבד, כמו שאומרים כלפי חוץ לפתות אחר האגשים שעברו בשתל באוחת הואלוצים. על קופל רוונברג אומרים שהיה בעל מעוף.

הנישואים: "הם נשארו כיחר רק כגלל הילדים".

עובתי כל פעילות אחרת, הצטרסתי לחברת, וקיבלתי את התפקיר שהגיע לי. הרברים בשלו או כך, שיכולתי

אגב, השם עוגי הורכק לו כבית הספר העממי. בגלל מימרי בופר – אסוציאציה חופשית לעוג מלך הבשן. כשהוא אומר שתרברים בשלו, הוא מתכוון לכך, שקופל האבא ייער אותו לתפקיר בכיר. חבר קרוב של המשפחה לא בריוק מסכים עם ההגדרה. כלשון המעטה

הוא אומר: "איריליה לא היתה שם אף פעם". איריליה או לא, הנסשות המועלות שמרו סאטון.

. (המשך בעמורי 35)

לא פגעתי באף אחר כמודע. תמיד בלטתי בעסקים

ואדם מבריק שמוכיל בעסקים יש כלפיו רגשות קנאה. אולי עברתי והרוח נשבה

במקרה ופגעה

במישהו. אני לא

מכיר אף אחד שיש

לו משהו נגדי, חוץ

מגיסי, שיש לו

"נעשה לפילובסקי

לינץ' לא מוצרק על

רקע של חשכונות

אישיים. כדקנו אותו

ולא מצאנו כלום. אף

האשמה פורמלית לא

עומרת נגדו.

לארקיע דרוש

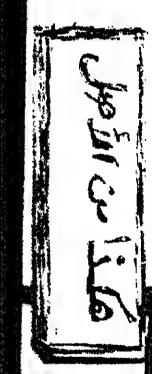
מנכ"ל עם מעוף

שיווקי וקשרים

בתיירות. את אלה

יש לו, ולנו זה טוכ"

ככל מקום אפשרי

(23 המער מעמוד

מימיו לשמאל: יוסף רוזן – רק שבוזים; סמי רוזוכרג – היו מריבות בלתי פוטקות; דדי בורוכיע – "המנהלים בארקיע

> תקופה אומר: "היו מריבות כלתי פוסקות על דרך ליחל החברה בין סמי לבין עוני. הם היו שני הפכים. 12.5 אתוזים כלבר. ספתינה פיננסית, עוגי הרבה יותר עירני מסמי. סמי יודע למכוד אבל עובד על ווליום גבוה. מעניין אותו רק המתור. הצד של ההוצאות לא מעניין אותו. עוגי פיה וצדה החיה בחברה. איש מסתר פיקח. מבין נעסקים היבה יותר ממולח מסמי. סמי היה נחמר. על עני אי אפשר להגיד שהוא נחמד, וזה כלשון ומעטה. מבחינה מקצועית הוא צרוף מוצלח של איש פיננסים תיידות. קופל נשבר מזה, ובשלב מסויים החליט לעוב את הארץ. נסע לארה"ב עם אשתו. שם הקים תיהל מניף של התברה".

ועל רוזנברג בניוריורק. סמי ועוגי כארץ. הצמר מרתוב סשרניתובסקי, ממשיך לשחק כנוזל. שפל השאיר לעוני את ענף התיירות תכנפת בתברת, שהיה באחריותו. סמי היה אתראי על התיירות היוצאת. ביחד הם תרילו את מספר העובדים, הרחיבו את הפעילות העיסקית רצד קשרים בענף. פתאום קופל הפך להיות פיומת כולם רצו להיות חברים שלהם. לגעת במיחום, לתוחבן בתצלחה. חיי חברה, סיגרים טובים, בתים ימים, ונדצליה פיתנה, נווה־אביכים. הבל נשאר

וה החיק מעמר פתוח או יותר, עד 1977. או משיח קרינת, אשתו של עוגי, ממחלת המרכון. כשנה לאד מותה, נפטר קופל רוזנברנ מאותה מחלה. צמים שלא רצה לחייה אחרי מותה של בתו האחבה. לא נישה להילתם כמחלה. מכאן ואילך, ההידדרות לומים כין פילובסקי לבין סמי היתה מחירה. איש מם לא ניסה עוד להסחיר את העויינות ההדדית. בתסים התריפו עד לניתוק מוחלט. המגע היחיד ניתם התקיים בישיבות ההנחלה השבועיות. פלונסקי התתתן פעם שניה, אבל כדודך להפראנד יש עד כמה שיאי ביניים בדרמה.

'נעלבתי שרפי הרילב כירך על המינוי, אך הוא הסביר שאטור להשאיר את ארקיע בלי מנכ"ל טוב לטווח ארוך"

בינים כאתה תקופה פילובסקי תפט פיקון להכתיש לסמי רוונברו זה חימם את היה ביליו עליו מילונה מתנה ביליו עליו שיות היה חשוב שלא נשאר לו עוד הרבה להכתיש לסמי רוונברו הוא אהנ שיהשבו עליו על חות היה חשוב לו להבטיח את עתידים של "תראו כמה אני שוח". הוא אהנ שיקוברו שנוצרו, במונחים של מיליוני רולרים לפילובסקי זה לא מיליוני רולרים לפילובסקי זה לאור הנסיבות שנוצרו, במונחים של מיליוני רולרים לפילובסקי זה לאור הנסיבות שנוצרו, במונחים של מיליוני רולרים לשום וגרול. לובקי היה לבעל השליכה הגדול בחברה, אתרי הפריע להיפרי עשה אותן חשות וגרול. לחברת

מותה של אשתו הוא ירש 18.5 אחוזים מהעסק. אחרי מותו של קופל הוא ירש עוד 12.5 אתוזים. לסמי היו

פילובסקי אומר שבאותה תקופה הוא היה זה שהצעיד את התכרה למקום ראשון. העוכרות, חסרות סנטימנטים, נשארו יבשות. כאוגוסט 85' הוכרוה החברה כפושטת רגל. קדמו לזה מספר מהלכים כלכליים. בסוף 83' היה פרוד סוער בין שני השותפים, בתקשורת הכתירו את הארוע בכותרת: "גירושים במשפתת קופל". בענף אמרו שפילובסקי ממור, ידע מתי לצאת. לפילובסקי באופן אישי, חשוב מאר להדגיש את התאריבים. כמה שיותר רחוק מ־85, יותר טוב. הוא אומר על כך: "היציאה שלי מקופל התחילה עוד נ־82'. דרכינו נפרדו. לא ראיתי עם סמי את התהליכים עין בעין. הקש ששכר את גב הגמל היה מלון אסטוריה בתל־אביב. זאת היתה רכישה שלי. נכנסנו לעיסקי מלונאות. חלך טוב מאור. כשפרצה מלחמת שלום הגליל, אסטוריה התחיל להפסיר כספים. הכסף זרם מקופל לאסטוריה במקום להיפך. חיו לנו שלוש הזרמנויות למכור. גיסי, שהיה בעל זכות וטו, התנגד. אחרון רוכינשטיין, שהיה שותף שלנו באסטוריה, הסכים לקנות את חלקנו. סמי התעקש על עור 250 אלף רולר. הוא ירע שהמצב גרוע ולא רצה למכור. כאחר הריונים עם רובינשטיין, טראתי לו התוצה, אמרתי לו שאם הוא לא מוכר, אני

רכו של מילובסקי מחברת קופל התצה, היתה כמעס סלולה. הוא הכין את זה – וסמי הבין את זה. איש מחם לא הצטער ולא ביסה לעצור. אכל היתה בעיה. עוני לא חלם למכור את חלקו לסמי. השנאה ההדדית היתה חסרת פשרות. התנאי שלו למכירה היה שגוף אחר יכנס לחברה במקומו. את מסכת הגירושים, כמו בכל משפחה הגונה, ניהלה סוללה של עורכי דין. במשא ומתן מייגע, הצליוצ הניסים להגיע להסכם בדבר מכירת הלקו שי עובי והתנאים הנלווים. החברה שהסכימה לקנות את חלקו בסופו של דבר, היתה לנרקודובינשטיין, מבעלי מלון אסטוריה. ברצמבר 83, שרק עוצי פילוכסקי את ודרלת של קופל מורס ברוצב משרניוצבסקי בתל־אביב.

עוזב. מאו חיפשנו גוף שיקנה את חלקי בקופל".

לענות. הסכומים שתוכדו או היו אסמרתומיים, במקים ... שלפון ואכר ששני התנאים וחקיימר. אחר כתכו 7.5 מיליון דולה במקום אתר הוכירו רק מינות ממי רוונברג. אתר ממקורבין אומרו שבעה מיליון. את האמת קשה לרעת, וש אמילו גירטה ינה בשוח שמופו קרוב. זוא התחיל להאמין שטוענה בתוקה כי פילובסקי לא קיבל כלום. עוב את יור אם שסופו קרוב. הוא התחיל להאמין שטוענה בוועל בחות ברוצב כשרניתונסקיי אם שקללה רובצת על המשפתה הוא פיתה האימפריה עם שתי חנויות. אתו ברוצב כשרניתונסקיי המאשים של הסתברות עצמית. היתה אצלו נסינה 21 ואתת בירושלים, תמורת הסקה כל הערבויות תוומים באותה תקופה פילובטקי תפט פיקור האישיות את סבומו העתק או לאף אתר לא השתלם תאישיות את סכומי העתק און לאי אחד לא השתלם

רובינשטיין זה היה טוב לביזנס, שלא יגידו שקנו עסק

עוגי פילובסקי נסע לגרמניה. סמי רוזנכרג נשאר בקופל, בארץ. פילובסקי קיבל את גיהול הסגיף של אל על שם. רוזנכרג פשט את הרגל לכד. חברת קופל קיימת היום רק בספרים. הסניפים נסגרו, העובדים הלכו הביתה. הנושים מתחלקים בנכסים. המפרק של המברה, עובריה בלס, עובר מאז שעות נוספות. מכין רו"תות וחוות דעת לבית המשפט.

ועכשיו פילובסקי קיבל מינוי. לא מנכ"ל אל על כפי שרצה. מנכ"ל ארקיע. אומרים על פילובסקי שהצליח בגרמניה ושהוא האיש המתאים ביותר לתפקיד הזה. מי אומרז הוא אומר, הככירים בארקיע אומרים, אלה שהצביעו בשבילו במועצת המנהלים, וכמה בכירים כאל על.

"נכון שפילובסקי עשה גדולות לאל על בגרמניה אבל אם היה כל כך טוב, למה לא קידמו אותו עכשיו"?

אומר על כך פילוכסקי: "כשהנעתי לגרמניה, חלקנו בעונת התיירות הכללית משם היתה 19 אוצוים. היום יש לנו (לאל על), 35 אחווים ולחברת השכר הישראלית .c.s. הישראלית בשיתוף עם ארקיע ואל על, יש עור 20 אתונים. זאת הצלחה גרולה מאר. טיסות השכר מגרמניה היו, עד שאני הגעתי, מאוד לא מסודרות. היתה תחרות פרועה, מחיר לא היה מחיר ואי אפשר היה לסמוך עליהם. יום אחד ברטים טיפה עלה חמש מאות מארק ולמחרת זה יכול היה לרדת למאה מארק. אני עשיתי סדר בבלגן וכולם יצאו נשכרים". עשית דברים מובים לאל על, אז למח נותנים

"שרם כל, לא עוכתי את אל על. כיכלתי חופשה לומן בלחי מוגבל. קיבלתי טלפון מהארץ, צלצל אלי יודר מועצת המנהלים של ארקיע, שלמה זיו, וביקש ממני לכוא לארץ לנחל את ארקיע. ביקשתי ממנו שעה למחשבה. אחרי שעה החורתי טלפון. אמרתי שאני מסכים בשני תנאים: שרפי הרילב יברך על השאלה כמה כסף קיבל, מסרב שילונסקי | ושמועצת המנהלים תסכים מה אחר. הוא החזיר לי

לא נעלבת מוח שומי וודלב ווסכים כליכן מוור

"האמת שנעלכתי. הייתי מאוכזב, פוויתי שהוא לא יטבים. דתקשרוני לרפי לשאול אותו. וווא אמר ליו ייש לנו בעות היוסים הטובים עם ארקיע חשובים מאוד ולכן כירכתי על המינויי. יותר מאותר הגעתי לארץ ונמגשתי עם דר כב בארבע עיניים. הוא אמר שאמור לעווב את ארקיע בלי מנכ"ל טוב לטווח ארוך. אוריבר בורע לי שיש רשימה של 32 מועמדים

25 817E210

LTITOTAL DM 199 TI דוגמאות נוספות למחירים המפתיעים וללא תחרות של באדג'ט, להשכרת רכב לשבוע ימים **-רק 695 FF בצרפת! רק 80 £ באנגליה ו רק AS 1,644 באוסטריה ו ועוד... בבאדגיט אינר משלם את כל הסכום מראש בארץ, וכך אתה חוסך בסה"כ התשלום. אצלנו בבאדג'ט אתה זוכה לתעריף המוזל גם כאשר אתה משלם **מקדמה של 20% בלבד!"** את היתרה תוכל לשלם בנוחיות בארץ ההשכרה. בדוק, השווה ותווכח - בבאדג'ט אתה מקבל את העיסקה

לפרטים נוספים פנה אל סוכן הנסיעות שלך או לבאדג'ט, מַרָכז הַהַזמנות, דרך פ"ת 7ָּלְ, מל-אביב, טל. 171-335.03.

להשכרה בגרמניה - המקרמת 27% כלברו י המחיר לרכב מסוג A, לשבוע, ללא הגבלת קיים, לא כולל מיסים וביסוח.

חברת השכרת הרכב הבינלאומית הגדולה בישראל

אכלת ארוחות דשנה ואתה מרגיש נפיחות ומלאות, זה לוחץ וכואב. אתה נמצא בחברה וכדיוק אז סובל מהצטברות של עודף נזים.

לפני ארוחה או פגישה קח איתך חג כמוסות קרבוסילן וחסוך מעצמך מתח ואי נעימות

זה לא נעים ואפילו מביך. קרבוטילן יפתור לך את מבעיה. שאכרה קרבוטילן הוא הפתרון. כך מושג כיסוי מלא למקורות היוצרים גזים miji'y אם אתה סובל מגזים. קח קרבוטילן כ פעמים ביום. חתכשיר רשום בפנקס מתחופות של קו"פח "מכבי" (10%) .MIW

קרבוסילן היחיד שמונע הצטברות נזים במערכת העיכול ע"י פעולה כפולה: כמוסה אחת מתפרקת בקיבה והשניה מתפרקת במעיים. קרבוסילן ובדק בניסויים קליניים ונמצא כיעיל ובטוח לשימוש.

אביק ווה עובר.

INT'N' קרבוסילן יפתור לך את הבעיה.

עוג' וולך ארקיע

לתפקיד הזה. הראו לי את הרשימה. השמות שם הין של אנשים מוכשרים מאוד בענף. בכלל לא לקחתי מתשבון שקיימים כל־כך הרבה אנשים מוכשרים. זה מיוק אצלי את ההחלטה. חשבתי שאולי זה ג'וב טוב. הצמא לי מאוד שפנו אלי. פיצוי על שאל על ויתרו

רפי הרילב לא הסכים להגיב על דבריו של

אל על מתנהל בימים אלה סכב מינויים חדש. עוד לפני שפילובסקי הלך לארקיע, לא לקחו אותו כחשבון. לא ייעדו לו קירום בחברה בשלב הזה. ככיר באל על אומר על כך: "זה נבון שפילובסקי עשה גדולות בגרמניה. קירם שם את העסק מאוד. אבל נשאלת השאלה, אם הוא היה כל כך סוב, למה לא קירמו אחנו עכשיח הוא למשל לא קיבל את ניתול סגיף ארה"ב ולא את סניף ישראל. גם סמנכ"ל למסתר לא הציעו לו. זה היה צריך להיות

"גיסי סמי ידע שהמצב גרוע ולא רצה למכור את אסטוריה. באחר הריונים אמרתי לו שאם הוא לא מוכר אני עווב"

פילובסקי אומר שואת בעיד: "אני לא גדלתי כאל על. כאתי מכחיץ, קשה לחיוברג שם כשלב כות. להיות סמנכיל למסחר או מנהל הסניף בארה"בז זה חלום חיים, שלא שייך לתחום החלומות האמשויים. אני ודיתי מיוער להשאר בנרנוניה ער ארגוסט 89'. לא אחתד שחלמתי ודציתי וקוויתי להיות אחד מהשורה המכילה שם. לתפקידים האלה צריך את האיש הטוב ניותר. השבתי שאני האיש הטוב ביותר... אבל עכשיו צר שלם עם עצמי. עכשיו זה יופי. זה לא כמו אל על, אָבל כל יום שעובר אני כונה תוכניות, אני מרוצה, תלם כלילות כנה אעשה בארקיע. זאת לא ירידה נשבילי. גם זאת חברת תעופה".

יש אנשים שנפגעו ממך, שלא מדברים עליך.

אבי לא פגעתי באף אחר כמודע. תמיד כלטתי נעסקים. ארם מבריק, שמוביל בעסקים תמיד יש כלפיו רגשות קנאת תוך כדי שאת פעילה נופלים שברים. אנשים נבועים בקנאה תולנית. אולי עברתי הרוח נשבה במקרה ופגעה במישהו. אני לא מכיר אף אוד שיש לו משהו נגדי, הוץ מגיסי, שיש לו

גם אם פילובסקי לא מכיד אף אחר שיש לו משהו נמד, זה לא אומר שאין. באמצע ווורש ינואר השנה, יונש לבית המשפט המחוזי כתל-אביב דין וחשבון , לכל אחר שהיה קשור לשומל ולשאול אות יה מאת מפרק קבוצת שופל, רואה חשבון עובדיה נלם דרח הביניים מפתמך על חקירות שעוך המפרק. משך שנתיים וחצי וממצאים שאסף כתקופה זו, ואליו מצורפים המסמכים הרלונסיים. הרו"ח מכיל כיקורה מתרנשת מן הממצאים. ושים ושיפה ביותר על דדך ניומל ומוברה בידי עוגי שילובסק 'תובוד במולך המידוק', נכתב בדו"ה, בי לסק תובדה התנהלו תוך כוונה לרמות את נושיהן לאו למשרות מירמה אתרות וכי המנחלים השתמשו שלא כחום בכספים ונכסים של תחברה ועשו מעשים אלא נשורה ולא כדין כמדיו הנוגע להברה".

ועד כותב המפרק בדרית: במסגרת הקירות לה נקט המפרק בהליכים להשנת כספים וננסים מונא כידי המנהלים במרמה או סלא כדין ולהמלה מרווה אישית על הכנהלים לחבריות החבריות. שמואל

פילובסקי נתבע על פעולות ומעשים כרלקמן: א

העביר כספים של קופל פורס בע"מ לחשכון שפתח על

שמו בבנק B.F.G. בפרנקפורט (צילום דף חשבון

מצורף. ב. לא העביר לקופל טורס בספי עמלות יתר, שהגיעו לחברה מאת חברות תעופה זרות. ג. משך.

מכספי החברה באופן מצטבר, בשנים שקדמו ליציאתו,

סכום של 160 אלף רולר. סכום זה מופיע לחוכתו

כהנהלת החשבונות של קופל טורס, לא שולם ער

המפרק מדגיש שהעבירות ברובן שייבות לתחום

האורחי אך כאמור, אינו מוציא מכלל אפשרות "היב"

פילובסקי לא מתרגש מור. הוא זוכר שהיה

שימוע בבית משפט, ושאלן אותו את כל השאלות

האלה, אבל זה לא אומר כלום: יהמפרק יכול לקרוא

"האוויר בארץ מלא רפילות

על כל אחר ומצאנו שאין

כלום כוו על עוגי אין לנו

ספק לגבו יכולתו המקצועית"

נם מועצת המנהלים של ארקיע כנראה לא

טים פליליים אפשריים בפעולות המנהלים".

מלון אסטוריה: הקש ששבר את וב הנמל במערכת היחסים עם סמי רוזנברג. פילובסקי: "היו שלוש הזדמנויות למכור אבל לסמי היתה זכות וטו והוא

דרי בורוביץ, אחד מכעלי המגיות הבכירים בארקיע, מנסה להגן על המינוי שלו, עובד קשה כדי לשכנע: "עוכדה שהמפרק שיתרר אותו, לא מצא בו כל פסול. ופילוכסקי השאיר בארץ ערבות בסד מיליוו דולר, כדי לצאת לגרמניה, זהמפרס עדיין לא שיחרר אף אחר – א.ם.). חמנהלים בארקיע לא מטומטמים. האוויר בארץ מלא רכילות על כל אחד. למה לקחנו את עוגיז ברקנו את השמועות לגביו, הפעלנו משרדי חקירות, בכל האמצעים ובכל הכיוונים. מצאנו שכל דרכילות לא היה בה ולא כלום. הכל אמוציות. עוגי עשה בגרמניה עכורה בלחי רגילה. כל שנות פעילותו בקופל הין מאוד מקצועיות כל הנהלת ארקיע מכירה את עוגי שנים רבות זאין לגו ספק לגכי יכולתו המקצועית. גם באל על סיפרו לי שערכו עליו חקירות לפני שקיבלו אותו לעבודה. את יורעת כפה היה קשה אגרסיבי, בעל דעיונות ודשניים מאד. יש כו את כל דתכונות שאני צריך וייום ממנכ"ל ארקיע".

גם יוסף רוון, המנכיל היוצא של ארקיע, שישאר במועצת המנהלים, מלא שכח והלל: "נעשה לפילובטקי לינץ' לא מוצרק על רקע חשבונות אישיים. ברקנו אותו ככל מקום אפשרי. לא נמצא כלום. ברקנו כמקימות המהימנים ביותר. שום האקמה מורמלית לא עומרת נגדו. הוא טועו שעוב את כומל שנה וחצי לפני הנפילה. מנכ"ל שוכ לארקיע צריך שיהיה בעל מעוף שיווכי ומשרים בתיירות. את שני אלה יש לעוני – ולנו וה שונ".

אגיבה מץ

27 ชาวยวไก

(המשך מעמוד 16) מת, היה מרצה עונש חמור יותר, מזה שקיכל מרצחו".

הכא בתורי. נער ג'ינג'י. כתכ האישום: כארנעה בפברואר השליך אבנים לעבר מכונית צבאית. כישיכה הקורמת כפר באשמה

> השופט: מה עמדתו היוםז התוכע: ער התכיעה לא הגיע. השופט: אתה מנדה היום?

תנאשם: כזמן שתפסו אותי הלכתי עם אכא

לקנות ירקות בשוק. השופט: מורה או לא מורהז

הנאשמ: שתיקה ארוכה. מכים נאכיו. כן, אני מודה, לא רוצה לבוא לפה מנצרת עוד פעם. התובע: מבקש מאסר בפועל, מאסר על תנאי

אכ מכקש את זכות הדיבור. השופט מהנהן בראשו. "ככוך השופט", אומר האב, "בית המשפט נבנה בשכיל צדק וככורך למדת את החוק כרי לעשות צרק".

השופט: כן, למרתי, למרתי. דבר לענין, לענין. האכ: בתאריך הארבעה לשני הייתי עם כני. היו אצלנו פועלים ככית והיח עוצר בג'כלייה. לא יכולנו לנסוע למוונה.

השופט: הייתם כשוקז

האבו כן. השופט: הכן שלך אמר שתוא זרק אכנים. האכ: הוא לא זרק. אני ביקשתי ממנו להודות. אני מבקש להתחשב במצבו של הנאשם שהוא תלמיד וגם חולה. הוא עצור כבר שלושה חודשים.

'העונשים נעים בין שלושה לששה חודשים. הפערים בין גורי־הדין של השופטים. יש אחדוח ענישה. היטוד האישי די ולנוטרל"

גזר הדין: ארבעה תורשי מאטר. ארבעה חורשים על תנאי למשך שנתיים ו־700 שקל קנס או 40 ימי מאסר כמקום. הנאשם: אני מבקש לשכת כמאסר כמקום לשלם את הקנס. האכ משפיל מכט.

הגינג'י הוה שייך לקבוצת נאשמים שכפרה באשמה כישיבת כית המשפט הראשונה, המכונה ישיכת הקראה. כמירה ואין הם מורים כאשמה, משפטם נרחה ער לישיכת הוכחה, אליה מזמן בית המשפט ערי תכיעה. רוכם עצורים מדצמבר, ינואר או פכרואר. עתה, לאחר מעצר של חודשיים שלושה, גערך הריון השני. כיום הראשון לשהייתנו גכית המשפט הצכאי בעזה, אף עד לא הגיע. ביום ביקורנו השני הגיע עד אחר מתוך שמונת שהוזמנו. כאשר הנאשם ממשיך לכפור כאשמתו, שוב גרחה משפטו בחורשיחורשיים, תרבר בישיבה הבאה.

ער לישיכה הכאה, כתקווה שהערים יגיעו. למה ערים לא מגיעים?

"רוב הערים זם חיילים", אומר התובע כו־חיים, ישעסוקים כפעילות מבצעית. לפעמים מפקרים מילואימניקים שלאחר גמר שירות המילואים חוזרים בישראל, הנה הרסים שהוא כתב. אני חולה אני לא הביתה, וכשהם מקבלים זימון לערות לא בראש שלהם. בסרר... וכאן הוא מתחיל בתיאור דקרקני של המחלה, למזור ולעוור".

מת זאת אומרת לא בראש שלחמ? "וה המצכ".

יורנאין

Binedio 28

וו לא עבירות "כעיקרון זו עבירה". נגקטר, איזת חליכים חוקיים נגר עדים שלא

"בומן האתרון אני יודע שמועלים בענין". ידוע לך על איזה מקרה שער שלא הכיע נענשו

יסביר להנית שהסלחנות כלפי הערים על תנאי למשך שנתיים ו־700 שקל סנס.

הושים מגיעות לכית המשפט. חיילת עם מנוומטר עורכת את התיפוש על גופן ככניסה

העסוקים־מאור מוכרת היטב לנאשמים. "זה לא

אולי חלכם מודים כגלל שהם לא רוצים לחכות במטצר עוד הודשיים עד שהערים יואילו לבוא? "זה את אמרת".

משרד התכיעה עמוס תיקים. תיקי קרטון צבעוניים. כל תיק שווה אכן. אולי מחסום. אולי צמיג בוער. ריפרוף. כתב עגלגל. ערות חייל: "נתקלנו במחסום אכנים, צמיגים בוערים ועמוד חשמל היה מונח לרוחב הכביש. כמה צעירים התחילו ליירות בנו אכנים. עצרנו את הרכב ופתחנו באש באוויר כי היינו במצב קשה. אני ראיתי את הכחור. הוא היה רעול פנים כצעיף שהור־אפור. ררפתי אחריו. הוא הסתתר מאתורי עמוד בתוך וילה שלא גמרו לכנות אותה. ביריו היו שתי אכנים. תפסתי אותו והעלתי אותו לאוטו".

תיק אחר. כתום. ערות: "אני עוכד כמכונאי בישראל ככר ארכע שנים. בשכת לא נסעתי לעבודה. כארבע אתר־הצהריים ראיתי הרכה אנשים הולכים בהפגנה או הלכתי איתם. פתאום ראינו ג'ים של הצבא. הוא התקרב אלי, זרקתי עליו אכן וברוותי לבית שלי, ונכנסתי לתוך ארון הכגרים. הקצין שרדף אוצרי מצא אותי בארון זלקה אותי לכלא. אני מאוד מצטער על מה שעשיתי ואני מבקש סליחה ורחמים".

כולם מבקשים סליחה ורחמים. האומץ של מיירי האכנים מול הרובה, מול הצבא, מול הכיכוש נמס כבית המשפט. אין לו רמו. זכר. כלום. האידאולוגיה חיתירה שתופסת כאולם בית המשפט הצבאי היא – לחזור

הבא כתור. צנום, חיוור, כמינוחים ישראלים עדיין לא הגיע לגיל גיוס. עצור מ־3 כפברואר. כישיבת כית המשפט הראשונה שנערכה מיד לאחר מעצרו לא הורה באשמת ידוי אכנים על רכב צבאי והתנגדות למעצר.

השופט: עכשיו אתה מורה! הנאשם: לא, אכל אני מבקש לדבר. השוסט: אם אתה לא מורת אני דותה את הדיון.

הנאשם: אני מוכן להודות, רק שיתן לי לדבר. השופט: שלא יעשה לי טובות. המשפט גרתה... הנאשם: לא, לא, אני מודה. השופטו הנאשם מודה כאשמה. מה יש לך לומר?

הנאשם: לפני שתפסו אותי הלכתי לרופא שמתיש את השופט, התוכע וקהל ההמקשיכים.

השופט: בסדר, בסדר, אתה תולה. למה לא חשבת על זה לפני שזרקת אבון ∙ הנאשם: אני נשבע כאלוהים שלא עשיתי את

השופטו מה קורת מהי אתה מורה, או לאז הנאשם: כן, כן. לא רוצת לחוור לשם. חשופט: מה יש לך לומר כדי להקל בעונשרז הנאשם: אני מבקש צרק. . גזר הרינ: שלושה חודשי מאסר, ארבעה תודשים

"סרר גורל ההמתנה ער לישיכה הראשונה של רלוונטי כל־כך", אומר התוכע, "כי בישיבה השניה בית המשפט היא כדרך כלל כשלושה ימים. התביעה מגישה את כתב האישום עוד כיום ביצוע העבירה או למחרת", אומר נציג התביעה. "שמונים ותמישה אתוו מכלל הנאשמים מודים כבר בישיכה הראשונה ולכן

אבל כל חטצירים חיכו חודשים?

שסקה בריון. ממש בצמור לחלון נפגשת חבורת מילואימניקים. המוטו העיקרי של השיחה: "איוו בעסה, איזו בעסה". השופט הלך לאכול צהריים. כגי משפחות העצורים

ממשיכות לבהות ברממה בקרוביהם. אינפורמציה ממשרד התכיעה: ישנם שני רבדים בירי הנשיא.

קנס. תדעי לך שאנחנו פה רומנים כני רומנים".

נאשם כנ. שופש: מה יש לך להגיד להקלת עונשךו

שופט: אתה שוטף כלינוז נאשם: כן. יש לי ששה אחים ואבא שלי נפטר.

האמא: מבקשת רחמים. כוכה. נועצת שיניה במטפחת חלכנה הגרולה שעל ראשת מרימה ידיים. משפילה ראש. מכה ביד ימין על רגלה.

> תגאי, ריססל שקל קנס. הבא כתור.

אין צורך כישיבה נוספת". וכמה זמן עובר בין ישיבה לישיבה? "סרר גודל של שבועות". אבל אנחנו ראינו סדר נודל של דודשים? יש חריגים. זה מיעוט".

לחקיקה כאן. האתר מבוסס על תקנות ההגנה, פקודת החוק הפלילי המגרטורי שהיה גם כתוקף כישראל עד 1977. והשני הוא צו ברכר הוראות הכסחון, הנובע מסמכות המפקר הצבאי להוציא חקיקה משלו. הריבון פה כשטה הוא אלוף פיקור הררום, שעושה כאן מה שהכנסת עושה בישראל. חוא הרשות המתוקסת. ביריו גם האפשרות להקל בעונש, סמכות שמרוכות בישראל

"בתיקי הפרות סדר יושב שופט אחד בלבר. שסמכות ענישתו מונכלת לחמש שנות מאסר כלבר וגובה הקנט עד 17,500 שקל. כשאנו סכורים שהעונס המגיע לנאשם גכוה יותר אנו מגישים את התביעה בסני הרכב של שלושה שופטים, שהם למעשה שופט

ושני שופטי צד שהם קצינים ואינם משפטנים". הדיון מתחדש. גזרי הדין ממשיכים: המישה חורשים, ארבעה תורשים, תמישה תורשים, שלושה וורשים. "במארט השנה", מספר התובע הצבאי, "בבית המשפט המחוזי, גזר השופט בייסקי על קטינים שיידו אכנים, שנתיים מאסר, מהן שנה בפועל, ר-5000 שקל

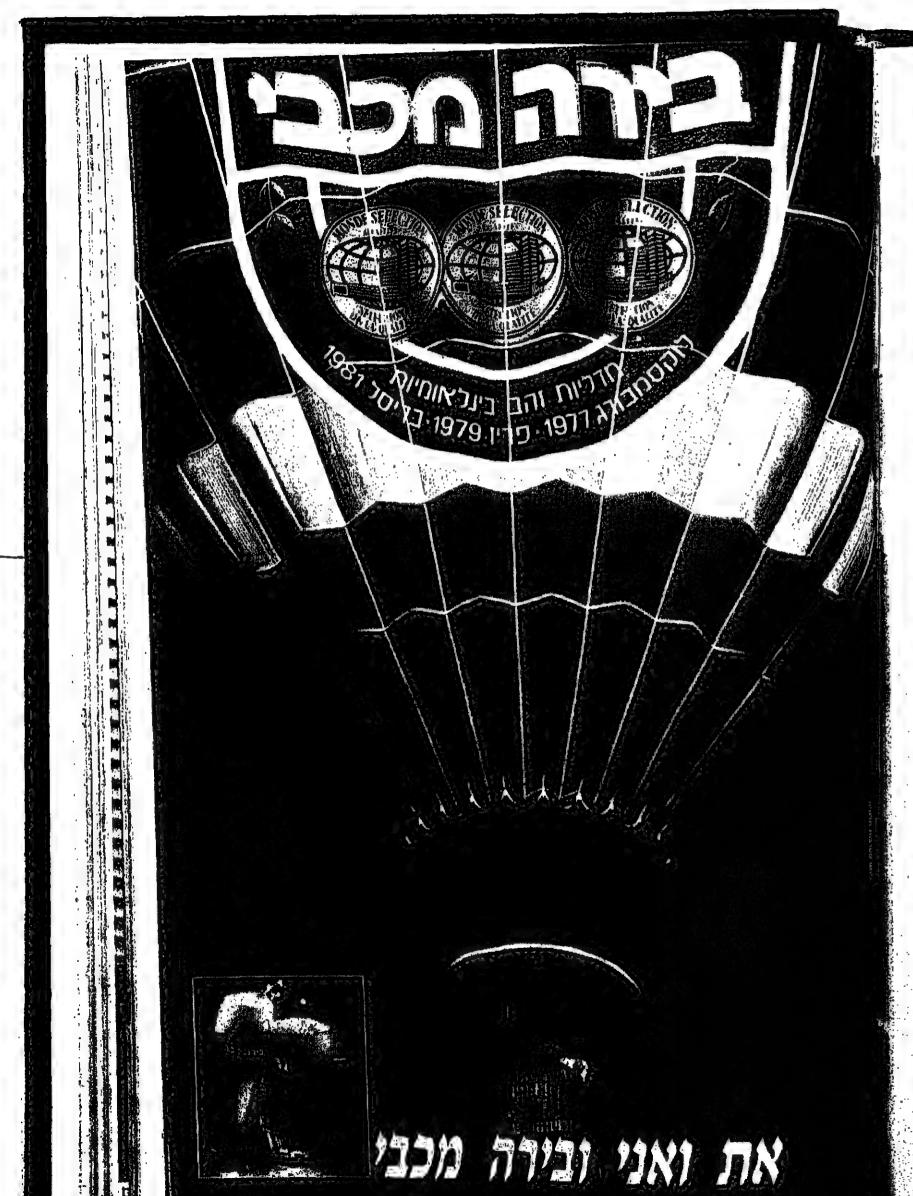
נאשם הבא כן ששיעשרה וחצי. השתתף בחפגנה בג'כלייה בה נזרקו אכנים על חיילי צהל. נאשם: היתה לי תאונת דרכים. שופטו לא שייר. מודהו

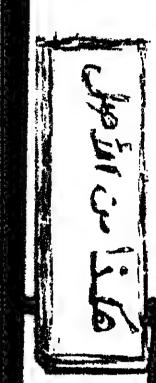
נאשם: אני מבקש רחמים. אני עובר במסערה

אני מפרנס.

בור דין: ארכעה תודשי מאסר בפועל. ארכעה על

מיכל קפרא

מאת נילי פרידלנדר צילומים: ישראל סיני (קרן קימת לישראל)

ו 67. באב אל ואד, בדרך אל העיר

י שראה בטלוויזיה את כמברות המלחמה של דוד בן נוריון", פרק ראשון בטדי ה תערותית על מלחמת הע־ במאות, לא ישכח את הטיפור של כי-בש ביון מחסיר, ברכס הירוק מעל שער תוא היום, בין מושב שורש לשבערת

פטיול הזה מחזיר אותנו אל רכס שייי חות סקום הקרב מלפני ארכעים שנה. ושחדשים בהר, ומישלטים כמו פצרוך, יוומה של קצין חינוך ראשי מול ארה וצחקי, ההיסטוריון של חקי ת על לטרון. מסלול שהולך בעקבות

מבביש ומהיר ירושלים ת"א, כביש ממנר ו, פונים לכיוון שואבה ושורש.

שול במוכו האדץ, בהרי ירושלים, בק־ סע קטן, שליו וירוק. לכבוד שנת הא־ ובעם נתוצ אנשי הקק"ל שבילים ישי אוד השורים העברוים מהיפים שיש: מצ אל ואד, בדרך אל העיר.

וסעים ככביש פניכוי, בין האורנים עד

לגבעת "המסדק", לפני ארבעים שנה בור 700 מטר יש שלט שמראה על הס" תונים ליד השלט הראשי ועולים למע־ מישלט 17 ועכשיו שמורת טבע לפני תעפות ימינה של הדרך. נוסעים עוד לה. צפונה, בשביל היקפי קצר. השביל מושב בית מאיר. שם היה עד למלחמת 600 מטר ומגיעים למיסעף. ימינה עולה עובר בין עמדות של דובאים, משוחוי העצמאות הכפר הערבי בית מחסיר.

בשמורת המסרק, עם אורני הסלע הטבי 16. חונים והולכים. מומלץו בדרך יש התנועה בכביש המהיר, בין ת"א וירושי עיים והגבוהים מומלץ לבקר בשעות מיצפה על כביש שער הגיא (באב אל לים: אחר הצהרים, לפני השקיעה, כשירה (אד). ויש ספסלים יפים ליד האלונים. חוורים אל הרכב. כאן יש שביל שיורד עולה במזרח, וללכת בשביל פנימי אל לנוח: המיצפור. אבל לפני זה עושים את הטרי כל הכבוד לאדריבלית הנוף האזורי של אשתאול. שביל שיורד לתניון וחל בורי

בדרך לשם עוברים משמאל ליד חניון המקום הזה. בצניעות ובהשתלנות בט־ של קק"ל מקום טוב לחנות ולפתוח את בע ופתחו דרכים וועשה שילוט שסוקו • פידוח צוועות

> • אל רכס שיירות אחרי תחניון ולפני שמורת המסרק יש שלט, מימין לכביש, לרכס שיירות ואר תו פניה לדרך עפר טובה לכל רכב.

> כעבוד מרחק קצר מניעים לצומח דר־ כים שיש בה שלטים אחדים. כאן מוד חיל מסלול טיול שאפשר לעשות ברגל, טיולינו קצרים וקלים, או בדבב, לביוון "דרך בורמה". הולכים ברכס מעל הכ־ ביש המחזר לירושלים ונפתחים נופים

מחצומת נפתחים שני מסלולים. ירוק, ימינה, ברגל, שאודך כשעתיים שלוש. הראל, נדוד 5. עליה כתבו: "באב אל שהיה באן נותן גם הוא במידה צוועה, תולכים תחילה למישלט 16, ממשיכים ואד, לוצה זכור וא את שמותינו", שורה את הסיפור הערבי בארץ. לפי הבטחות למישלט 21 חזוזרים דרך נחל דרך בור משירו של חיים גורי. מה אל מקום חניית הרכב.

דרך שאורבה קילומטר אחד למישלט רות בחלקן, וממנו – בובט למטה, אל

מערבה לכיוון ככיש צמרו שער־הגיא־ הקק"ל, אירים ברנשטיין, שעיצכה את בהה

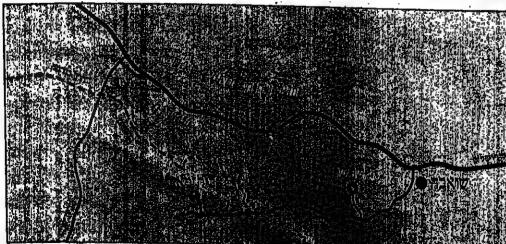
בקיצור ובבירור את מבצע מכבי א' המסלול הזה והשילוט המעולה שנעשה בחודש מאי 1948. יחידות של חטיבת באן, ברכס שיירות, היא מילוי חוב של פלמ"ח־הראל כבשו את המישלטים מדר כבוד, אחרי ארבעים שוה, ללוחמים רום לכביש ירושלים. המישלטים קיבלו שופלו כאן. מקום שמחזיר אותנו למי־ את המספרים 16, 21 ו־17. משלט 17 דוח הצנועות של המאבק האמיתי לקי נמצא בתחום שמורת הטבע המסוק. גל יומנו בארץ. כתוב במשלט 21: "במאי אבנים – במישלט 16. גל־עד ללוחמים 1948 החמיר המצב בירושלים הנצורה. שולחמו על הסלעים החשומים, בסבך מישלט 21 נכבש ע"י מלוגה מחטיבת של החורש הים התיכוני. יש כאן שלטי פלמ"ח־הראל. בליל 9־10 במאי 1948, הסבר, צילומים ואפילו העתק של פקו" לוחמינו הדפו מספר התקפות נוד, פעלו מתוך עמדות סלעים טבעיות. החורת

שוטה. היא כאן כבד הרבה שנים. לזכר לים". שבעה בחורים ממחלקת הצופים ועוך סיפור בית מחסיר, הכפר הערבי הגדול מנהיגיהם יצאו תושבי הכפר לתקוף את השיירות לירושלים. הם לא העלו בדע-מהמיסעף הראשון, קילומטר מערבה תם שהיהודים ינצחו במלחמה. סופם אפשרות שניה, ברכב, חיא נסיעה שמאד ממשלט 16, נמשכת חדרך, למי השיר שמצאו את עצמם מנוצחים וואלצים לה, לדרך היורדת לנחל דרך בורמה: כעי לוט, מערבה למשלט 21.

בתוך הצמחיה מונחת מצבה קטנה ופ׳ המישלט סייעה בפתיחת הדרך לירוש־

יום עבר ויש מחר.ביטוח חיים הסנה.

דת המיבצע המקורית.

יהודה פולוקר חוזר לשורשים, לא מפחד להתמודד עם השואה. זם על הבמה. רגע לפני שיחוף פעולה עם ששיבן בראון מ"טוקסידומון" פוזל קצת מעבר

לים מנשים

חלומות

ובתלואונובו

N2 = 77'377'

למונה לחובה

אבי מורגנשטרן

מרבלינקה באנגלית

יבוץ העוגן. יהודה פוליקר בג'ינס לבן, חולצה שחורה וזיפי זקן נצחיים שרזע על הבמה של האולם. נרדם לכמה דקות. חורות למופע התרש. אחר כך וזא לוקח כוס קפה. עיניים ארומות. פוליקר עוכוי הרבה. המון. האמת, הוא יאנור, שהוא לא אוהב לעכור בלחץ, אכל הוא תמיד בלחץ. "כנראה שהדכרים הטובים באמת יוצאים תחת, לחץ".

כמו האלבום, גם המופע מנסה לסגור דלת שחורה שעליה מחנוסס השלט:
שואה. פוליקר אומר שהשואה טבועה בו עמוק כל כך, שהיא לא נשכחה ולא חשבה.
הוא נשם אותה כל חייו כבן לניצולי שואה וימשיך לחיות את הטראומה בררכו שלו.
אבל מבחינה מוסיקלית, "אפר ואבק" הוא מענל שנסגר. מכאן נפתח:ת דרכים
תרשות. זו גם הסיבה שההופעה לא מגישה רק את האלבום, אלא מנסה ליצור פסיפס
מוסיקלי של פוליקר. משהו בנוסה בסט־אוף. "אתה לא יכול להרים מופע רק על
אלבום אתר. תוך מזה, החלק השני של המופע הוא האבק שמתחבר אצלי לכל מה
שעשיתי את היום".

פוליקר כגר נגע ב"אפר ואכק" על הכמה. במופע משוחף עם שלמה ארצי ביום השואה. שניהם בנים לניצולי שואה. חיבור קצוות שהוליד משהו חר פעמי, חוק וכואה. "כשאני נוכר בהופעה בקאמרי אני מתרגש. מי שהיה שם, היה ער לחוויה אדירה שאם ננסה לחזור עליה, זה לעולם לא יהיה כאותה עוצמה וכאותו רגש. היתה ביני לשלמה כימיה חוקה מאור. זה התחיל עור בחזרות למופע. כששרנו יחד בחזרות את "אלי אלי הכנו שיש פה שילוב מיוחד ומרגש. בהתחלה היה לי חשש גודל מהמופע הזה, ואיך הוא יעמה, אכל ככל שהיו חזרות הרגשתי בטוח יותר. היח בי הבשתון שנצליה להעביר את המטען שיש כנו ובשירים. כהופעה עצמה הכל היה משלם. לא התפספס כלום. זו גם היתה הורמנות בשבילי להכיר את שלמה. גיליתי מדם אדם אחר ממה שחשבתי שהוא. כשירותי מהכמה הייתי סחוט ומרוקו. הקטע הסוגר של הערב "אלי אלי, כשהקהל התחיל לשיר איתנו, היה משהו שאני לא זוכר שקרה לי אי מעם. הדתרגשות שעברה כי זה רבר שאי אפשר לתאר".

פוליסר של השנים האחרונות חזר במנהרת הזמן אל השורשים. תמונות מהזוי הדורים, שתורגמו לשידים יזונים. רגעים ספורים לפני מתנות הריכוז ותאי הגאזים. ההורים לא היו בהופעה בקאמרי. שמעו את "אפך ואבק". פוליקר די מתקשה להסביר את התואשות שלהם. כנראה שהחורים מתקשים להסביר את עצמם כתוך בתול הרגשות והזכרונות. "אני לא צריך להסביר להם את השירים, הם כל הזמן שם. תשוב להם מה שאני עושה. כל שיר יזוני מותקופה שלהם עושה להם משהו, אלו השירים שהיו ברקע כשהם נלקצו למתנות ההשמדה. הם מקבלים את זה שרור שני לניצולי שואה הוא גם שורבן. אבל קשה להם להרגיש כמוני.

פוליקר לא רואה בעיה שהשירים מ"אפק ואבק" עולים לכמה. אנשים יוכלו למזא כפיים, או לבכות, או לעמוד בשקט. כל אחר לפי התוושה שלו. הוא כטוח שעל הכמה זה יהיה חזק יותר. "אפק ואבק" ישמש כחלק א" במופע. כחלק השני כבר ייחיו טעמים אחרים. הבחוקי והגיטרה. כן, הגיטרה החשמלית שקצת נונחה. הגיטרה שחריםה את פוליקר בתחילת הרדך. הרבה מעריצים מחבים שהוא יחויק שוב את הגיטרה קרוכ למותן וישלוף את הניצוצות של הרוק'נרול. גם פוליקר עצמו מעלה חיוך קצת נוסטלגי כשהוא מדבר על הגיטרה. "חהיה בהופעה תחושה של רוק'נרול על הכמה. כן, הגיטרה הזו היתה וסדה לי למרות שבשירים היוונים יש גוון של רוף וגם היו ניטריסטים אחרים כשאני ניגנתי על הכוווקי. זה הניגוד והשילוכ שעליהם

וחלון הבא שמבנו יציץ פוליקר אל חים ותיכון, יהיה שיחוף פעולה עם סטיבן בראון, איש "טוקיסדומון". פוליקר היה אורה בהופעות של הלהקה בכיקורים האחרונים, שם גם חחל שלב הנישושים לאלבום משותף. לפני כתודש, כשהלהקה ביקרה בארץ, כבר דיברו על תומרים מגובשים יותר. פוליקר השמיע סקיצות. דיברו על קונסמציה. בעקרון – תקליט אינסטדומנטלי. פוליקר הולם שוב על יוון. הוא רוצה להביא את הבנו של דאלארס. ויש עור אמנים בראש, הכיוון יהיה רוק שישלכ את הסריפים של בראון לצד המוסיכים היוונים ים תיכוניים של פוליקר. שילוב תרבויות. הוץ מזה, הוא חושב להקליט את "טרבליגקה" באנגלית, גרמנית, פולנית והולברת, לא הצלם על חו"ל, אכל אם משהו יצליה – או בכייו.

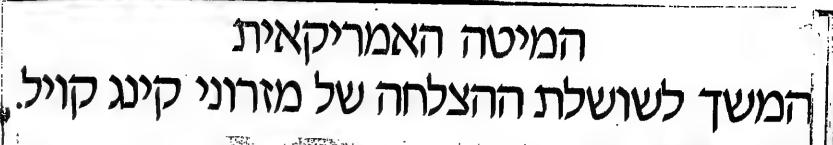
לפוליכר יש מטען גרול של שירים. כותכ המון. לתוץ הרכה כך שגם המנירה מתשצצת, לא יורע לאן כל הלתנים ילכו. נאלכום הכא של דני כסן יכנה מהלחנים האלו, גם יהורית תמיר תשיר כמה לתנים באלכום הסולו שלה. והשאר יתכו לאלכומים הכאים של פוליכר.

קאלבומים הבאים של של של של מה מחורו להקליט ולהופיע. נמגש מרי פעם עם חברי בנויון הוא עדיין בטוח שהם יחורו להקליט ולהופיע. נמגש מרי פעם עם חברי חלהקה. כל אחד עמוק בפרוייקטים שלו. מה שבטוח, שלהיפה הוא לא חזור. "אני לא היהה את עצמי חזור לשם. אם אאלץ לשוב, זה יהיה קשה מאר מנחינתי. נסך הכל, עברתי בתל־אביב בברת דרך גרולה. הגשמתי כמה רברים שרציתי. שמח שוה קרח עברתי בתל־אביב בברת דרך גרולה. הגשמתי כמה רברים שרציתי. שמח שוה קרח

כמו שות קרה. בסוף הראיון הוא עולה על הבמה. יחד איתו שפי ישי כקלידים, איתי זליכר בס, ניו צרקיות ועפים, חיים רומנו כוווקי וגיטרה ונעם זייו כלי הקשה. פוליסר לומה את הגיטרה ושר, יותו בעצם הכל, יותר מזה אנילא יכול". יכול, זעור איך

צילם: שמואל רחמני

३३ साम्हरूांव

לחשיג ברשת חנויות עמינת. ברשתות חשיווק הגדולות ובחנויות רהיטים מורשו

אפשר גם אצל פפי

ם מתחשק לך פתאום לולול רגלי צפרדעים או לנעוץ מולג ררשיני בכשחו המעלה

נס אם כל חנוכר איננו ממורבני נאבער, אתה יכול להכנס אל פפי לעל שם איתה "נורמלית" לחלוטין –

משם קסן, נחמר ובעל רמה. כמו כשמרבית תוכנו הוצא מקליפתו וחחלל

ניתוחות שמן ושום של שבלול, או ללעלע לגרונך תוכו של מלנו, מה תעשהה תקום ותכנוס לפאריסה נה פתרון נחמד. אבל אפשר גם מלאביב. אצל מפי. ברתוב אבן־גבירול מסערה צרפתית קטנה, נקייה,

מארה, עם בעלים שהוא גם ה"שף". קראים לו דווה. פעם היתה לו מסערה מארים. יום אתר "עשה עלייה" ופתח א הנסעות הוו שברוצב אבן־גבירול. או רגלי הצפרדעים שולחים לו שקשות ישירות מבירת צרפת. כאן הוא פמנן את השוקיים וצדדררות הללו נמצאה, שום ולימון – ולחובב בשדעים ינעם החלוונות השבלולים (של ו'אנקרנו") זה כבר סיפור של

מל ממרק נצל מוקרם, עשוי כהלכה, וון פפה של אווו (או כרווו), עכור וש למתי דנה ופרי ים, שלא לדיבר על משרנום מועדם עם בייקון, כמה סוני לעצוחיו חיומיות של רווה. שאת ואחדוךאתרדן חביב – קוסקוס שודאשישי, אותו מגישים כאן בכל לפתוח את הארוחה כאכוקור ממולא

מל חשבנה יקרן" גם כאן מרבית הפגוי התמלא בחסילונים, מיונית

נסיונם ונטיותיהם, או כורים אוון פתחו בפטה של ברווו, העשוי בשומנו

נוסף לכך הוכאה לשולחננו קערה ובה מה שקורא רווה "קוקטייל סלט" – פרוסות עגבניות ומלפשנים, חסה, בצל ועוד. כל ירק בערימתו, כשמעל לכל מקחות ישועים, אינם נזקקים לעיון שמכינים אותה כרובמקום וריבועים של נחה לה ערימת מעיכת־אבוקרו. מלה משרים, בחדרים את מנותיהם על פי האבוקרו עצמי. יופי של פתיחה מולנו לימון, שמן ורומב חדרל מתבלים את בל

לנו, בכיקורנו האחרון, הציע רוויה חיובי. בחסילונים. קיבלנו מחצית האבוקרו,

המורחן שמר לרשותן מתר בקרים למורח מתר בקרים למור בבן ממרה בקרים למור בבן מלדים למים מבולה בבן מלדים למור בבן מדים ומור בקרים למור בבן מדים ומור בקרים למור בבן מדים ומור בקרים למור בקרים למור בבן מדים למור בקרים למור בקר

שוקלר וטראפל'ט) נפלאים. - המחירים: מנת רגלי צפרדעים 35 שקלים. פטה ברווז – 12 שקלים. מרק בצל – 8 שקלים. אומצת אנטרקוט עם רוטב – 16 שקלים. אומצת פילה ברוטב מפולפל – 28 שקלים.

ויגת בשרים ליך קשת השיש

and the same of th

ה"קוקסייל" הצכעוני הוה, שהוא יפה

לעין לא פחות משהוא יפה לחיך.

ולטבול בחוך נוזליו הפיקנטיים פרוסת

מפולפלת – נתח טוכ, עשוי בידענות.

הרוטב המפולפל מתונות היה מאוד

שפלפליותם נשמרת תקופה ממושכת יחסית בחיכך וקיבתך. הוא עשוי על בסים של שמנת, בראנדי, בצל והרכה ציר עצמות בקר. מי שלא חושש מהתעכות המתניים וראי לא יתאפק

ויספוג את שארית הרוטב בלחמו. התוספות אצל פפי הן סיפור בטני עצמו. תרר מרוט, עשוי כחמאה וציר

עצמות, ושעועית טרייה, עשוייה בחמאה ושום - אלה ממש מערגים. מן המפורסמות הוא כי טבח המקדיש תשומת לב ומשאבים למנות הנילוות,

חעיקריות. סיימגו בתות שדה בשמנת ועל חשבון חבית קיכל שולחנגו כרורי

35 Biaeain

פפי. לא רע בתור

אומצח מפולפלת ברוטב (צילום:

אקדמרו לאיזו

כנפי טים נכסא גלגלים

סיפור כזה גם האדץ הקשה שלנו לא מצליחה להמציא יותר מפעם. אב ובנו, שניהם שייסים, שניהם משוחקים, שניהם בכסאות גל גלים. לפני סצ שנה נפצע דני וגנר, נח"לאי, ונוחר משוחק במחצית גובו. לפני מעט יותר משנה חולץ בנו יובל, טיים מסוקי־קרב, ממסוק מחוץ. בבית־החולים אמר יובל לאמו: "אמא, אני כמו אבא עכשיו. רק שמצבי קצח יוחר קשה". המשפחה מחגוררת בביח אוחו בנה אביו של דני לבנו הנכה, בלא שיחאר לעצמו שכעבור 28 שנים ישרח אוחו בית גם את הנכר. בית שמח, שידע תהליך מופלא של התמודדות ושיקום, ביח שצוחקים בו. בית בארץ קשה.

מאח עמוס לבב צילומים: דאובן קסטרו

פגיעה בעמוד השידרה. נורית מיד הבינה את

דנה היתה התרגשות רבה כרבריה, אך היא לא

נורית מרשה לעצמה וידוי קטן: "בכיתי יותר

ההשלכות של הפגיעה רק אז צילצלה לדני בעלה.

בכתה. אנחנו לא אנשים שכוכים".

יפור כזה אפילו הארץ הקשה שלנו לא מצלי "דרסה". שם הכירו אותה ותיארו את מצבו של יובל: תה להמציא יותר מפעם אחת. אב ובנו, שניי הם סייסים, שניתם על כסאות גלגלים. אומר האב, דני וגנר: "כשראיתי את יובל מתתשולים עם מסמרים כראשו, מינשם, הכרתו - פומלת, אמרתי לעצמי: רק לא זה. רק לא שיתוק קלא כסא גלגלים. אני ודי יודע כמה זה קשה לעבור ש וחיים על כסא גלגלים". אומרת נודית, האם: לשת אפשרות, בשום סיטואציה, לא יכולתי לדמיין למני ובר כות אף פעם לא עלה על רעחי שגם יובל מה משתק, כפו אביו. רובל סס, ודני סס, ולפעמים

> וק ליוכל, סיים מסוקי ערב, היתה התמונה ברורה לפתוילה. כבר כאשר שכב שם כפרדס, במסוק

בינה אנא עכשיו. רק שמצבי קצת יותר קשה".

מיקה הוסיף במאמץ רכ: "אמא, תעזרו ליז" מוסאים והאחיות הכיכו נדהמים כרני וגנר מעלגל על כמא הגלגלים שלו לעבר מיכח אים לא נכה משפחת וגנר לא כוכה. היום, שנה לאר מעשה, הגדש והצי לאתר שיובל יצא

המווק להתנלכל בבית הנאה ברמת השרון. לא כוה היה המצב כאותו יום ארור. לכאורה זה אנוץ נפלא נודית, מנהלת ביון הספר לאחיות מולים קפלן הגנה את יום הולדתה. היא ל שמנה לחשתתף כשני קונגרסים חשוכים ידי וכאתו יום שבה מוקדם הביתה לאתר מכירה ויודעת מה פירוש הכי נורא, אני חושבת אלים סדורים לקראת הנסיעה. גם ליובל זה היה תשב תוא קיכל דרגת סגן ועמד לעכור מכחן

> מורח שבעה את הקולות בחדן, היא חשה החות כשין, היא חשה היתה כשיאתה את קציני חיל האוריו, היתה שולל נהיב שיתוקה זה אפילו לא עלה על המורה המיום לה שיובל נפצע בתאונת את האורים סיפרו לה שיובל נפצע בתאונת מה קדה לטיים השני. אמרו לה רגע לצר.."

עדו מחשבות איומות בראש, מאלו שאתה ממהר ואט פיד עם הופעתו. אבל כזו סיטואציה לא עברה

שולן האשך, אמר בשקט לשני קיבוצניקים שנזעקו ואים אני לא רואה כלום, קשה לי לנשום ראני האוזב, שניסה והאוזב, שניסה מיל את הכלי שנשבר באוויר בתאונה נדירה, אינו ין באום לפני שהגיעו הפועלים ניסה לקרוא בשמי ל הנפקר, ולא נענה. עתה לא נותר לו אלא להדריך ת שי הקינוצניקים כיצד לכוון אליו את המסוקים מעל, מומשים אתר שני חבריהם. החילוין נמשך אוים היה צורך לנסר את המסוק המנופץ כדי חלן און יובל מתאו.

ננית התולים, בהכרה מעורפלת ועם מכשיר לשה נפיו, הצליח יובל וגנר לומר לנורית: "אמא,

מישישו של בית התולים "שיכא" בתל השומר,

אחו בטיימת מסוקי ותקיפה. רגי אוק בענותה, בתפקדו הבכיר במפעל המתוחכם אחות ליהו-

שנה השני, אמרו להיים השני, אמרו לה שנה החפים בילבלה שודם כל לביתיההולים

האב: "כעוראיחי את יובל

בביה"ח, אמרחי לעצמי: דק

לא זה. רק לא שיתוק. רק

'לא כסא גלגלים, אני הר

יודע כמה זה קשה".

המצב, ואן ההורים נכנסו לחדר ושמעו את יונל,

שמאור עיניו כבר חור אליו עם התנקוות שטפי הדם,

נורית: "רק כשהובר שלנו הגיע מונ"ל, היה לך.

אומר שתוא "כנע אכא, רק כמצב קצח יותר קשה".

נורית: "הייתי בהלם הייתי ממש פנואה".

רנק אולי אני מפנים. אכל אני לא בוכח",

רנין יכן, ברגעים כאלה מתגלים חברים

דנה "אפילו לא נוקקנו לתקופת הסתגלות. הבנו מיד מה מצבו של יוכל. אחרי חצי שעה ככר ידענו עם מה נצטרך להתמורר מאותו רגע ואילך. ואו ניצכן בפנינו שתי אפשרויות: לשכת ולשאול מרוע הנורל התאכור אלינו כך, או לקכל את המצב החדש כנתון ולהתחיל להתמודד עמו". משפחת וגנר בחרה באפשרות השנייה. את

יריריהם הרבים זה לא הפתיע. התמודרות אינה זרה לנורית זרני וגנר. כשם שעלו על אניה לפני 26 שנים והפליגו אל הבלתיינורע, לאמריקה, כי דני דצה ללמור, כשם שהוא הוציא רשיון טיים על מטום קל. ראשון ויחידי מסוגו בארץ, כך הם פינו מקום לכסא הגלגלים הנוסף שנכנס הכיחה. הצחוק שוכ נשמע בבית, זהוא שוב מלא חברים כמקורם. רק כמוסר חונה מכונית נכים נוספת.

יובל אומר שמאז התאונה ושגם היא, כמו כל

הסיפור הזה, היתה מאור נרירה – חלק חיוני של

המסוק נשבר לפתע והוא צנח כאבן מגובה של 300

רגל), קיבל המושג "משפחת חיל האוויר" משמעות

מיוחדת בעיניו. חברים לא עובו אותו לרגע. לא אפשר

יוכל מיד הכין שיישאר משותק. הרי היה לו נסיון

ורית שוב צוחקת. "אנחנו שמחים כשחברים באים, לכן נוח להם לכוא. זה משמח אותנו עור יותר, ולכן הם ממשיכים לכוא". בומן השיחה נכנסים ויוצאים חבריהם של

יוכל ואורי. יוכל השתחרר לא מככר מאגף השיקום בתל השומר, וחזר לשרת בחיל האוויר. "עד כה היה חורף, או הייתי עם מעיל", הוא צוחק, "יהיה כאמת לשל לשם אתו בטיימת מסוקי התקיפה. רני אנשי מקצוע לעילא ולעילא. הם הסבירו להם מה במעניין לראות את מבטי החיילים בשיראו אותי עם כנפי טיים",

אין לרעת אם זה הכית השמח זמכנים האורחים. או נחישותו של יוכל, ואולי שמחת החיים של האם ביתר עם חוש ההומור והנתרצות של האב שהפכו את תהליך השיקום למהיר כל בר, במעט גם. יובל אומר שנם הסיפול המסור של פיקוד חיל האוויר עזר נאור, אך קרוכ לוראי שכל אלה ביתר גוימו לו להסתער כר

דני (יפין), נורית ויובל וגנר (למעלה) וחקסדת המרוקקת של יובל (בעמוד השמאלי): "ניצבו בפנינו שתי אפשרויות: לשבת ולשאול מדוע הגורל תתאכור אליונ כך, או לקבל את חמצב תחדש כנחון ולהתתיל להחמודד עמו".

Bigeaia 36

37 Blaedin

"המשוריות היו רצות לפני ואני הייתי צריך למצוא

ומרגים את תהליך המיון. אחרי שלושה חרשים הודיע

הוא כבר הלחיץ את מספליו יום בהיר אחר כשסידר

המערכת התנגדה. לימודים בחו"ל היו מבצע

מכרים ושמיכות דמות ארם, הניה אותה במיטתו

מסובך מרי. דני התעקש. כתב מכתב לאוניברסיטה

בפילדלפיה וסיכל תשובה שלילית. בתגובה עלו הוא

האם: "אך כעם לא עלה

בדעתי שגם יובל יהיה

כזה לא עבר במוחי".

בכית־החולים וכרח לחתונה ביוטבתה.

נורית (מימיו), דני ויובל: "לא אנשים שבוכים".

על מה שהוא מגריר "הפרק החדש שנפתח כתיי". בעזרת אביו למד לנהוג כרכב הנכים הגדול וסיבל רשיון נהיגה כומן שיא של עשרה חרשים. גם את יריו החל להניע, והוא נמצא ככר כעיצומו של קורס נוסף כחיל האוויר. והחברים איתו, כל הזמן. "למשל, היה ליובל סשה להחזים בטלפון האלחוטי הזה", אומר דני וגנר. "חבר בעבודה, מהנדם, שמע על זה, ישב וחשב והכיא כתוך יום פתרון פשוט. הנה, מעין וו שחובר לשפופרת ויובל יכול לתלות אותה על האגודל".

גם הבית מותאם לנכים. אכיו של דני בנה אותו לבנו הנכה כאשר דגי למד בחו"ל. גם הוא, הטבא, לא תיאר לעצמו שכעבור 28 שנים ישרת אותו בית גם את נכרו, יוכל. והיום כונה דני וגנר כית הרש לעצמו ולרעיתו, כדי להשאיר את הכית הזה לבנו. ארץ קשה. "אל תגיר את זה", מכקש דני וגנר. "אני מעדיף להגדיר זאת כהומור מקאברי של זה שיושב במרומים".

אתם עדיין מאמינים כוז

רני: "לא האמנו קודם, ועל אחת כמה וכמה לא מאמינים עכשיו". יוכל צוחק: "אכא, ככל זאת תגיר את זה כשקט,

אולי למרות הכל הוא שומע ויוריד עלינו עוד ואפסה". סיפור הוה התחיל, למעשה, לפני 30 שנה. כשרני וגנר, נח"לאי, נסע עם חבר בקומנרקר

בנגב והרכב התהפך. החבר נפצע קל, ורני לנותר משותק בחצי גופו התחתון. ולמי שיכקש הוכחה נוספת לחוש ההומור המקאברי של שחחבר ההוא עלה על מוסש עשר שנים מאוחר יותר, והיום הוא קטוע שתי רגליו.

מנקודה זו ואילך מתקדם הסיפור כמו אופרת סבון על החייל תפצוע יפה התואר שתלמידת בית-ספר לאחיות מתאוכת בו.

צחוקה של נורית שוב מתגלגל. "החברות גילו שאני מאוהכת עוד לפני שאני גיליתי זאת", היא מספרת, "אני נת יחידה. הורי לא התערכו כרומן שהתפתח כיני לכין דני. דוקא המורים ככית-הספר לאחיות ותערכו. הם אפילו קראו להורי וביקשו מהם שיפסיקו את הרומן. 'אינכם יודעים למה היא מכניסה

את עצמה', אמרו להם. והורי השיבה לא נתערב. זה לניוריווק. כשצמו בכרך האימתני מהסיפון, מודה דני, גם לא יעזור.' אחרי שנה נערכה החתונה". דני עכר במפעל למשוריות. עכורה ששמצאו

רני הרגיע אותו. "זה לא יהיה על מצפונכם", על כסא הגלגלים שלי, וכמעט לא הבנתי כלום".

תקופה מאור קשה.

לפעמים אפילו מגיעה לאכסורדים. יש מעליות ברכבת התחתית, יש אוטובוסים מיוחרים, שולי המדרכות מותאמים לכסאות גלגלים ולעגלות. אני הייתי אומד . לראש עירייה בישראל: שב פעם ככסא גלגלים ובלה כו - כעירך - כל היום, מהבופר ער הערב, תיווכה

איך דברים קטנים מקשים על החיים". צוריתו "כל הסיטואציה של הדרמה ההמויבה היא סיטואציה משפילה".

(המשך בעמוך 40)

התגנבה וצדה ללב. אבל למוצרת דוא התקשר לדיקאו. ואמר לו: "בכל זאת הגעתי". ההוא נבהל. "מה עשית"ז

בשבילו אנשי אגף השיקום במשרד הבטחון. שאל. "לא נוכל לקחת על עצמנו אחריות". את העקומות שכחבורה, ולשים אותן בצד", הוא נוכר אמר לו. רק ביקש וקיבל פגישה. אפילו אושרה לו תקופת נסיון. נורית ודני התאכסנו במלון זול, דגי החל למשרר הבטחון שהוא רוצה ללמוד מינהל עסקים ללמוד ונורית מצאה עבודה כאחות. "כהתחלה היה בארה"ב. המערכת נכנסה ללחץ. לא בפעם ראשונה. מאוד קשה", מודה דני היום. "ישבתי שם בקצה האילם,

אחרי שלוש שנים סיים בהצטיינות. למתרת קבלת התואר עלו הוא ונורית שוב על אניה וחזרו לארץ. כמשך ארכעה תרשים חיפש עבודה. החלה עוד

"הנכות מרתיעה מעסיקים", הוא אומר. "עניתי על מודעות כעיתון. לא כתבתי שאני נכה. החמנתי ונורית על אניה ואחרי שלושה שבועות הגיעו לראיון. נכנסתי. מיד ראיתי שאני מכנים את המראיין למצב לא נות. זה נראה בעליל. האיש לרוב ריבר דרכי, לא איתי. יש לי חבר. נכוג, במצבי. יהלומן גרול. מהמבוססים כארץ. הוא מספר שכאשר הוא כא לשרה התעופה עם העוזר שלו, אנשים מדברים עם העוזר: 'תגיד, הוא יכול ללכת כמה צערים: הוא יכול לעבור שבו' דחילם, רברו אלינו ישירות. לפעמים, כמסעדה המלצרית שואלת את נורית: 'מה הוא אוהב' לאכול'ז כסדר, אנשים יושכים ככסא־גלגלים. זה עושה אותנו

נורית: "תקופה של חיפוש עבודה היא זיפתית לכל אחר, אכל קשה שבעתיים לאדם עם מינכלה. וכארץ לא נותנים לך לשכוח את המיגבלה שלך. אם זה כמידוכות, כמקומות ציבוריים, אפילו במעליות".

רניו "בארה"ב ההתחשבות בנכים פשוט נפלאה

שווים, כלא הצמדה וכלא ריביח. טלויזיות מכונות 'נורדמנדה' כביסה ואביה מולטי סיסטם' בכל חוזיות אחם אצל סומרים אור ישת שקם, האשביר לצרכו. אמכא הפדר רכישה באשראי - עד 24 תשלותים חדשיים - באמצעות הבוקים הגדולים על גלאים בסויבי אמבא, רשמות השיווק וסוחרים מורשים:

717123

D'777110'7XIN6

D'UTIND'NIDUN6

תשוחק, כאביו. יובל שם, ודני שס, ולפעתים עברו מחשבות איותוח בראש, אבל מצב

to the process of the state of

נורית אומרת בשקט: "תיל האוויר שלנו – זה

יובל: "לא סתם אומרים 'משפחת חיל האוויר'. היום אני מבין את המשמעות של המשפט הזה".

שהוריו שבו מארה"ב. גדל לתוך משפחה מבוססת ברמת השרון, שני אנשים עוכדים, וילה, גינה, ילד, אוטו וחתול. "לא כלב", צוחקת נורית. "דווקא חתול". רגישות, איזו עדינות, איזו התמדה". אורי נולד שבע שנים אחריו. עתה התפגתה

בשמינית היה קורם של גרנ"ע אוויר, שכלל עשר שעות טיסה במטוס קל. עשיתי בחינות קבלה, וביצעתי את עשר הטיסות". כאן ממש משתלכות דרכיו בדרכי אביו. לקראת תום שליחותו בארה"ב נקלע רני לשרה תעופה קטן, ולפתע ראה נכה על כסא גלגלים מתקרב למטוס קל,

משאיר את הכסא בשרה, נכנס למטוס וממריא. דני לא ירע את נפשו. המתין עד שהטיים חזר ונחת, ניגש אליו ושאל אותו איך הוא עושה את זה. "אין בעיות", השיב לו הסיים. "צריך רק להוסיף למטום מנגנון

> באותו רגע החליט דני להיות טייס. כה ברור היה לו שיכצע את זה, שאפילו רכש את המתקן המיוחר

דני: "או בקולנוע ובתיאטרון. אגי ארם מבוגר.

כולם באים לבושים יפה, ופתאום חבר סוחב אותי כמו

שק. יש נכים שלא כאים לקולנוע בגלל שהם

מתביישים. פתאום הם נמצאים כמרכז. אנשים זוים

נורית ללימורים. השלימה תואר שני בסיעוד, דני היה

בתפקיד בכיר ב"כלל", וב־1978 שוב נסעה המשפחה

לארה"ב, הפעם כצורה ממודרת יותר, ואפילו במטוס,

לא כאניה. דני השתלב שם כהנהלה האיזורית של בגק

לאומי. נורית החלה כלימורים לקראת התואר

"רוקטור". כשחזרו ארצה למר יובל בשמינית, היה חבר

בתנועת "מחבות העולים". הטיס תמיר היה לו בראש.

הוריו היו חברים טובים של זוריק ז"ל, הטיים המהולל,

ויובל היה מסתוכב הרבה בין המטוסים כשנסעו לבקר

"אכל טיסנים לא כניתי", מחייך יוכל. "כשהייתי

יובל מקשיב בשתיקה. הוא נולד שנה אחרי

לאחור, מצקצקים כלשונם".

כארץ שוב נכונו לו מאבקים עם הרשויות, והוא שוב ניצח. כשיובל התקבל לקורס טיס, היה דני גאה מאור. הם החלו את הקורס כמעט בעת ובעונה אחת, ואפילו התערבו מי יעשה את ה"סולו" הראשון. רני עשה אותו מורש לפני יוכל.

החיים בכית וגנר החלו לסוכ סביב הטים. האכ ובנו חיו ונשמו טיס. דני חושב שהוא עכך את כל התלאות עד לקבלת הרשיון פשוט כגלל האתגר. "היום אני היחירי כארץ שטס כלי רגליים", הוא אומר בשקט. "אני כאמת חושב שעשיתי את זה משום שרציתי להוכית לעצמי שניתן לטום כלי רגליים. זהו עומס רכ. אני צריך לעשות את כל פעולות הרגליים –

יובל אומר שלא היה צורך כטיס כרי לקרב אותו לאביו. "אני לא חושב שיכולים להיות יחסים משפחתיים חמים יותר מאשר אצלנו" הוא מחייר. "זה גם מתקשר לתחושה הטובה שמקכלים חברים כשהם מכקרים אצלנו".

וב חזרנו לחברים. כנראה שהם לא יורעים מה מהו לא יורעים מהו התפקיד שהם מילאו וממלאים כשיקומו המהיר של יוכל. נורית מספרת שפעם מצאה עצמה עם 30 אסימונים שהביאו החברים לבית החולים, שלא לרבר על כמויות האוכל. יובל צוחק: "החכר'ה היו אומרים: 'רעבים? כואו נעלה לאכול משחו כבית־החולים אצל יובל"."

בשוארה אוכד, הייהצריהי, אתח כתכוון לחבריך

יובל: "כעיקו". המקרת שלך לא המחיר אותם?

יוכל: "ות מפחיר, אכל לומדים להינתק מוה. אומרים: לי זה לא יקרה"

גם לחיל האוויר יש חלק נככד בשיקומו של יופל, לא היו לו דכאונות, והוא לא השתמש פוכותוי למיעזר כטיפול פסיכולוגי. "אכל היו מרכה מחשכות", ווא אומף, "בעיקר – מה יהיה ומה עושים הלאה. מה יהיה – אתה לומה יוסיום. מה עושים – זה היה חלק חשוב. די מהר אחרי הפציעה סוכם שאמשיך לשרת

רני: "זה בהחלט נדיר, אבל שכנענו אותם. הם נם כפני הגער הצעיר עמדו אותן שתי אופציות: לרדת הבינו שיש להם פה נכס שהשקיעו בו הרבה. יובל היה טייס צעיר ומבטיח ועדיין יכול לתרום הרבה כשטחים שמסביב לטיסה. הוא יודע מה טיים חושב ומה טיים צריך. חיל האוויר הסכים איתנו".

נורית: "יש להם יחידה לשיקום נפגעים. איזו

יובל: "זה גורל. אני מעריף, אם זה כבר קרה, שזה ארע במסלול של שרות המדינה.

זה תנחם אותי, בתירה מסוימת, שלא נפגעתי כחוצאה תאיוו שפות".

יובל: "אחרי שחייל נפצע, הוא יכול להיות, מה שאומרים, 'מסורר'. תגמולים, רכב. אז יש כאלה שנהפכים ל'מסודרים', ויש כאלה שעושים משהו עם עצמם, גם אמא וגם אכא הסכירו לי שחשוב להשתחרר מהשיקום, ושיהיה כשביל מה לקום כבוקר. שאלתי את עצמי מה אני רוצה לעשות. ריברתי עם אנשים מחיל האוויר, וכולם המליצו: מחשבים. זה קצת הרתיע אותי, אכל החלטתי לנסות. כשהשתחררתי מהשיקום, לפני כחורשיים, התחלתי את חקורס. היחס היה מדהים. אכא הזכיר קורם גכים שמחפשים עבודה ומסתכלים עליהם ב'מבט של כסא גלגלים'. איתי זה היה הסוך לחלוטין. בתנו לי קורס פרטי, סידרו לי 'רמסה' מיוחרת בכניסה.

איזה יחס. איזו תשומת לב". משרד הבטחון העמיר לרשותו עוזר צמוד. בגלל שהשתלט כה מחר על הנהיגה, יובל עצמאי מאור. על הקטעים שבהם הוא זקוק לעזרה ונוא מעריף לרלב. "בחלק מהפונקציות, הוא עוזר לי", הוא אומר בקצרה.

נכון, לא כך תכנן יובל את מייו. "אף פעם לא שללתי אפשרות של קריירה צבאית", הוא אומר. "כטיים, כמובן. זה נקטע כנראה, כלומר – כמובן. אז כשלב הזה חושבים מה הלאה. והלאה תיום זה מתשבים.

כבית וגנר המלה רחמים לא מוזכרת. חמש שעות במחיצתם ועוד קצת "רכילות" עם כמה מכרים מלמדות שפשוט אין לה שם מסום. נורית אומרת שהיא מכינה היום את המושג "כאב לכ" כמשוטו. היא חשה את הכאב הוה. "לא עברנו את זה ארישים", היא אומרת. "כפירוש איננו כמו פעם".

רנין "על אורי, אחיו של יובל, זה בהחלט השפיע. הוא נפגע מאור כשראה אותו כבית התולים".

בית ספרו של אורי עור לו להתגבר. את שנת החלמה והשיקום עבר אורי כמעט לכד. נורית היתה כל הומן בירושלים. דני חור לעבודה אך השקיע עצמו נסידורים ותכנה לקראת כוא יובל הביתה. מכונית ליובל, מקשירי עזר ליובלן עבודה ליובל. אור! היה לכווו בית ספרו לא לחץ עליון אבל כפת עליו מסגרת.

אבל כאשר חגג את יום הולדתו לבדו, לא הסתיר את אכזבתו. נורית שמתה שהכיע אותה באזניה. "כשמביעים - קל יותר להתמודד", היא אומרת. והיא יודעת. היא מומחית כשקום. יש לה את זה כבית, יום יום, שעה, שעה, וכמנות מרוכוות.

בבית וגנר לא תפצא מרירות. יובל אומר בוהירות: "זה גורל. ואני מעדיף, אם זה כבר קרה, שזה ארע במסלול של שרות המדינה". מדוע אתה בורר את הכולים?

מהפסים או להמשיך. הוא הצליח להמשיך. דני אומר

שהוא מאוד התבגר נשנה האתרונה. נורית מוסיפה

שהוא עשה כל שביכולתו כדי לא להוסיף להם ראגה.

ימשום שכאשר בן ארם הולך לקורס טיס, יש בזה הרבה מן האינטרס האישי. הציונות כאה כיחר עם זה ואתה חושב עליה, על הציונות, יותר ויותר. וזה גם מנחם אותי, במידה מסויימת, שלא נפנעתי כתוצאה

מאיזו שטות, אלא מתאונה נדירה ובלתי־צפויה". נורית: "יוכל הרגיע אותי תמיד שמסוק זה כלי כטות. כבית התולים הזכרתי לו זאת, והוא חייך והשיב: כר חשבתי. כנראה אין מאה אחוו".

בי: "טיס זה מקצוע מסוכן. מי שאומר ההפך -פשוט טועה. להרים מכונה כזו לאוויר, זה רבר לא טבעי. חוהי מכונה שאינה סולחת. אתה עושה טעות – היא מכה אותר". בכל זאת דני ממשיך לסוס. יובל טרם סס עימי

מאז הפציעה. יובל: "ישנו בחור שבנה מסוק, ואני מתכתון לנסות להטים אותו כשיושגו כל האישורים".

נורית מביטה כו ואינה אומרת דבר. לדני וליובל יש מה לומר על המערכת שמכפלת בנכים. ומרובר בכמעט שלושים שנות נסיון. דני

התחיל. יוכל ממשיד. "אגף השיקום במשרד הבכותון פועל על פי חוקים ותקנות קשוחים", אומר יובל. "כאשר אתה בא אליהם עם כקשה מנומקת, והיא מעוגנת בתקנות, הם כאמת

כסדר גמור. אך לא הכל מכוסה על ידי תקנות. אבל הם משרתים המון אנשים. השאלה היא האם אותם מעטים, הנכים הקשים מאוד, לא צריכים מנגנון מיותד שישרת רק אותם". דני: "הם צריכים, בפירוש, לקבל טיפול מועדף".

נורית: "ואנו לא מאלה שביששנו הרבה. הסתרדנו בעצמנו. אנו רוצים לנצל את המערכת מה שפחות. אבל ככל שהפגיעה קשה יותר, יש יותר בעיות. וגם

לפקירים קשה יותר". דני: "בהחלט חל שיפור מאז שאני נזקקתי

לשירותיהם".

נורית: "הם עובדים בתנאים קשים, עם הרבה רצון טוב. אנו מציעים רק שלא יהיה דין אתר לכולם ושהמערכת תקריש הרכה יותר ומן ומשאבים לנכים

לכושול? - דני: "היום אין בכל המערכת מקרה כמו יובל שמגוע בצורה כל־כך קשה ובכל זאת משרת בקבע. היינו מצפים שטלפון כאוטו, שכשבילו זה מכשיר שיקומי וכלעריו הוא לא יכול לנפוע בדרכים בביטתה - יאושר מיד ובלי בעיות. לא כך קרה, כי בחוקים הקיימים אין תשובה לזה. נאלצנו לרכוש טלפון

מכיסנו". נורית: "יובל נשני למוסרות המשקמים מעתה ועד עולם. זה נכפה עליו, ה'נישואים' הללו". דניז 'הביקורת שלנו אינה על הפקידים, אלא על החוסים והתכנות".

נורית מוסיפה שבארה"ב הם נתקלו בחוקים שמאוד מקלים על ונכים, אכל האווירה תחמה כארץ והחברים שמקיפים אותך, עוזרים להתגבר על כל

דני יכול לאשר שבנקודה ע לא חל שום שינוי בשלושים השנים האחרונות. חבריו של יובל אינם נופלים במסירותם וידידותם מחברין שלן. אם מישהי מחפש מכך כסיפורה של משפחת וגגר, הרי הוא לפניו. והוא מונש עם חיור. אופטיכוי.

עמוס לבב

מין: גילויים מרעישים

מה עושה סקסולוג במיטה

כל מה שחשבתם שאתם יודעים על המין - וטעיתם

סודו של אלאן א. היה: הוא הכיר תחבולה בדוקה לעורר אצל הנשים אורגזמות רבות בזו אחר זו... עד כלות הכוחות. הצעירות המשוחררות חלהוטות אחר "חגיגה" כואת ואשר שמעו על הדבר מחברותיהן היו מטלפנות אליו לקכיעת פגישה. מדי ערב היה אלאן א. בוחר מבין 3 או 4 נערות, למרות שאינו ימה ואינו עשיר. בעת תוכלו גם אתם ללמוד את סודו.

שי חינם יישלח באריזה אטומה ללא כל ויהוי חיצוני. אינכם מתחייבים לקנותר. לאחר בחינתו, אל חחויקו כספר, אלא אם אתם רוצים להשאיר אותו ברשותכם. אם לא, החזירו אותו חוך 30 יום בצרוף חשבונים מס/קבלה, יוחזר לכם צ'קעל סך 46.90 שיח. ציק זה יישלח אליכם לא יותר מאשר 10 ימים לאחר שנקבל את הספר המוחור, וזאת ללא כל תנאי וכלי לשאול שאלות. תוכלו להשאיר אצלכם אה חוכרת השי, גם אם תחזירו את הספר,

94% מן האנשים שהומינו את "מה עושה סקסולוג במיטה" החליטו לשטור אותר ברשוחם. משום שכרור לנו, שתרצו להו־ סיף ולהחזיק בספר אנו סציעים לכם ברוק אותו ללא כל התחייכות. שלחו את

ולקבל את הספר במהירות, שילחו עוד לקטינים ו היום את שובר חהומנה. הספר מתאים לנשים ולגברים ניתן לרכוש את הספר ברואר באמצעות החלוש או

תלוש - נסיון ללא התחייבות

שרובה זו, האולו לשלוח לי את הספר, בארחה דיסקרטית ואטומה. פרובה זו, ומשלום הביק צים 46.90 שיח + 3 שיח דמי טיפול ומשלוח

חור כים ווסקון פל יודו רק אם משלחו מספן

ושוב :

אהבח. בצלל אופיה המיוחד של הצעת נסיון זו ש טכניקה לא מוכרת ביותר המגבירה אין אנו יכולים להחחייב לה מעבר במידה ניכרת את התענוג המיני. לחקוסה מוגכלה. כדי לנצל אח ההזדמנו . אמצעי יעיל למניעח שפיכה מוקדמת

א מה אוהבת אשה כהקדמה למעשה

והמפתיע ביותר ו

הספר -מה עושה סקסולוג במיטה- משיב פל כל השאלות העדינות שרציתם (אך מביר שלא העזחם) להפנוח אל סקסולוג. בספר מפורט זה, מוסברים - בכהידות, כשפה משוטה שכל אחד יכול לתכק אוחהו אובדן כוח נברא, הומוסקסוא" ליות, אי־התאמה מינית, אמצעי מניעה, קרירות מינית, מחלות מין, ויטמינים, קרם והחליב הודמונים, אודנומה, עכבות, אונ־

ביח. ומה וכרי וכרי. מח שלא יהיו השאלות המעניינות אוכם. תוכלו להיות בפוחים שהן נידונות בספר מתוך נישה מעשית ובצורה מעמיקה.

להישאר בעילום שם, ולהשחמש בכינון AIRGI כדי למנוע מעצמו - בשל עדינות תנושא - הטרדות מיותרות והמרעות

עד כה לא פירט עד כדי כך ספר כלשהו על סמך נסיונו של סקסולוג, את כל חווגע לתענוצות ולצרבים המיניים, הניסיון מל מד כי אין דבר המושך יותר את בני המין השנו, מאשר אמן או אמנית בחתום תמין - הרדות לספר זה תיכלו גם אחם לחפוך

בחינה ללא התחייכות הספר מה עושה סקסולוג במיטה בצרוף

אם חשלחו לנו אח שובר ההזמנה

תוך 5 ימים, תקבלו שי חינם, מחנה זו

חוכלו להשאיר אצלכם. גם אם חתל־

יטו להחויר את הספר ולבקש החזר

שובר ההומנה שבמורעה עוד היום, כי אם . חדחו זאח, אתם עלולים לשכוח

שימו לכז אין אנו מוכרים ספר זה

ביפרוחה" - דיונגוןי סנטר, חיה ובחנות הספרים של פלינה - ככר הפרינה, חיא לספר "מה עושה סקסולוג במיטה"

יש לשלוח את החלוש לכתוכת: "נימל" הוצאת ספרים שימושיים ח,ד. 16187, חל־אכיב 61161 .לכוורים או מידע נוסף: "נימל" - ארלווורוב 21, ת"א 1941. מלפון 1919:

ם חירוה לו חשמעה מועילה על חיי המין שלין אשמור אותו ברשותי. אם לא, אוכל לחחזיר אותו לכם תוך פניום מן החאריך בו קיבלתי אותו בצירוף חשבונית חמס/קבלה, ואתם תחוירו לי חמורות בציק כסך 46.90 שיח לא יאוחר מאשר 10 ימים לאחר שחקבלו את הספר המוחזר. זאת מבלי לשאול שום שאלה. על סמך

	· ;	Lieura de	ניסל - ונא כ	ת לפקורת	אר"כ <u>49.90 איי</u>
		200			1. 本作 (本) 特
	512	244	שם ער	1. 12. 3	1 . W. A.
	1 1 1		שנו שו		משפחה
			1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	18 C	S. M. S. S. S.
-	קַּמר ַ		<del></del>	13 Jan 1981	200
		$(1,\dots, k-k)$	1 1 1	S. W. L.	A PARTY TO
102	كالأر ــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	7	מרד	10	
		-		-	

יים ביותר שיכורים ברוור וש לפחן בחשבון. שרוספר יוים מוך כיון יום מחשיין מש

הסקסולוג מחבר־הספר כעל המתיטין העולמי החליטן לאחר שיקולים רבים,

בעבודתו היומיומית

אחריות

מאח הסקסולת נו. אירניי, א יותור לא יאותר מאשר 10 יום ל שנקבו כמשרדנו בצודף חשבר מפסוקבלה, יותור ציק בסך 66.90 אליכם לא יוחר ימים לאושר שנקבל אח משבונית זאת החשבונית זאת לאתצי שת שאלות לא תישאלנה.

מו ספר מפוצץ. מיד תתגלה לכם

ם תסיבה שבגללה רוצה הסקסו־

לנמתבר־הספר. החושף את הטכר

וקות וסודות תמין שלד. להישאר

מילום שם... אך קודם כל הרשו

מ להסביד לכם כיצד יוכל הספר

מה לחולל מחפכה מרחלטת כחיי

אם את אשה, תגלי כאן כיצד

מחוק (ממש!) בגבר על-ידי

ו אם אתה גבר, תגלה את הטכנד

קתשיתפכו אותך למאהב מושלם

מנש לכם בפעם הראשונה ספר המסביר

(מבאר את פרטי הפרטים) (מה

לשה ואיך צריך לעשרת זאת. כמה מן

תעון הטכניקהו יפחיצו אתכם וחלמדו

שנל כמה נעדיות רוודגות, שיש להיכונע

מביקה פעוטה כדי להצטיין בביצועיי

פין ולהימוע מתקלות אם יחטי המין

בין לעחד את התשוקה המינית אצל

שד מנויקת תשתבורו להחשת האחדי

כצד לנחם לכן או כת הווג להיות

מצ הדבר המעניין את האשה כאמת

נצוטמה השלמה יש שלושה של-

בים - כיצד לביות כל אחד מהם.

מצד לחארך את רבע שיא האורגונגה

פצ לישוף תמים לכאורה המברו: 8

(וה בלבר שווה את (מחיר הספר !)

אמילן ללא ידיעונה. haz

לועם יותר אתר יותסי מין.

נאהבה והמין שלכם.

שניות החדשה

מק. המכור אוף יבלה:

מואינים אווכם.

ביותר כין.

אות הספר ימה עושה סקסולוג

בן, אני משוניקעת לקבל לבדיקה, ללא כל התחייבות, את הספר "כה עושה "סְקְּמוֹלִוֹנ במִימה". אם באמח ישיב על בל השאלות ששאלתי את עצמי, ואם אקבע

אליהו גת, צייר, ורחל שבים, ציירת ואורה לציור, חיו יחד כ־16 שנים. כשובגשו היא היתה גרושה, הוא היה נשוי, ועד סוף יוליו לא התגרש. אילו ידעו ונה יחרחש לאחר ונוחו, אולי היו מאסרים את הקשר. אזה כשנה תחנהל תשכם בין אשתו ובנו של אליהו לבין רחל בשאלה וני זכאי לעזבונו, בעיקד לחמונות. אליהו נפטר לתחרת יום הכיפורים האחרון. רחל ונחלקת עחה עיחוחיה בין ביתם שבצפת לבית ולשפחתה, תשפחת בנטווץ האגדיה, בזכרון יעקב, תחרגשח לבד תהפריחה בעודות ותתגעגעת לאליהו.

> מאח יעל פוימלמד צילותים: שמואל דחתני

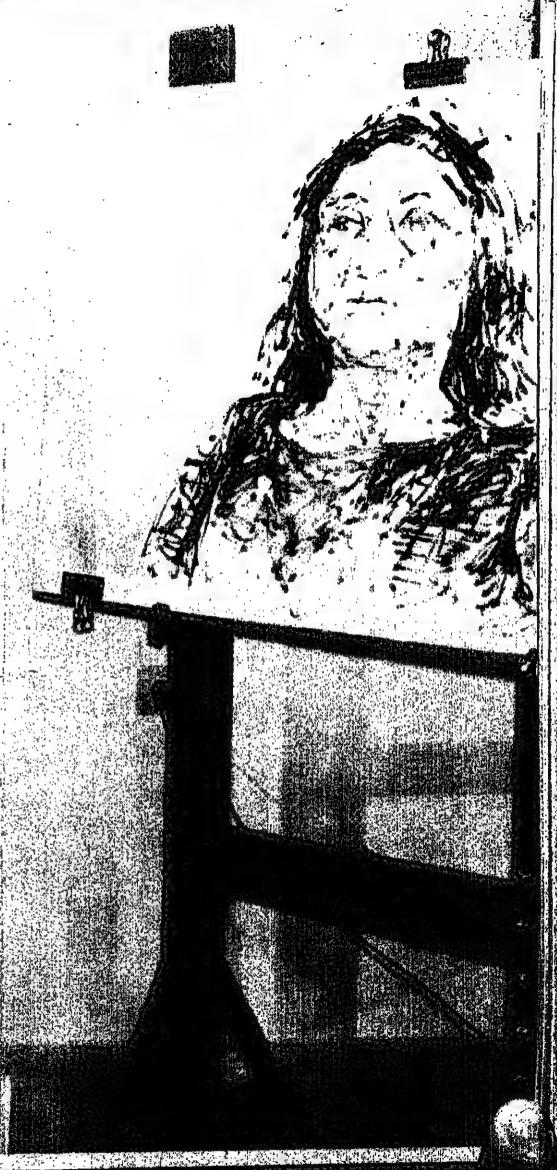
יום שכו נפנשנו השתולל האניב, ורחל הלכה לכר בשרות שליר ביתה זנפשה יצאה אל אליהו. היא זכרה איך ניום כיפור האחרון ביקש ממנה אליהו שתמצא לו כיפה, כרי בהתחשב בכך שעשרות שגים לא דרכה כף דגלו במקום ההא. ומשום שכך, גם לא נמצאה כיפה נכל הכית הגדול, רחב־האלתות ושטוף האור שכצפת. תוך כדי חיפושים גילתה רחל כובע-גרב מצמר שפעם הביאה את התלמירות למודה שלה לציור, אליהו נת. המוכל במראה ובכה, בכי תרישי, עמק עצוב. המתכל במראה ובכה, בכי תרישי, עמק עצוב. "מרוע אתה בוכהו" שאלה רחל שבים, ציורת ומודה לציור, את האיש שלה זה 16 שנה, הצייר אליהו

יאני מחגענע. מתגעגע הכיתה לרוסיה, לעיירה, לאבא ואנא".

למורת נפטר אליתן איש גרול וייצרי ומיותר, ההתיר אתריו את רחל להתגעגע אליו שעה אתר שעה, ייום אחר חם, ללכת לכר כשרות המוחים של אחות לנגה שבוכרון־יעקב שהיא תחילתו של הסיפור שיכאקה בהמשך. להריח לכר את האביב, להתרגש לכר מן הפרגים שבשרה תורציות הצהוב, לצאת לכר לגבעות המקיפות את האוצוה ולבכות בשקיעה

איבשהו במעט פבלי שמרגישים, יש משהו בסיפור אהכתם החייהם המשותפים של דחל ואליהו שדורץ הצירה, ולן לכמה שצות, כמעט הכל. כאילו מאברים וותושה של זמן ומקום. יושבים בבית קטן, (חמשך בעמוד הבא)

רחל שביט ואליהו גת בסטודיו שלהם (הצילום מחודש מרץ 67; צילמה ענת סירקיס, באדיבות מערכת "העיר").

(המשך מהעמוד הקודם) מבורד, בלב חורשת אורנים מדהימה, מסכיב דממה

מוחלטת, כמשך שעות לא רואים נפש חיה מכער לחלון. יושבים גמטכח צנוע, משני קצותיו של שולחן קטן מכוסה מפה, שותים תה צמחים ומקשיבים לקורות חייה של משפחה מופלאה שידעה הרבה טרגריות בצר אושר גדול, שכניה וכנותיה ירעו לחלום ולהעו, משפחת בנטוויץ שרחל היא אחת מכנותיה. איאפשר לנתק את סיפור חייהם של רחל ואליהו מסיפור המשפחה ההיא. יש צורך להתחיל מההתחלה.

ראשון בבני בנטוויץ שסגר את משרר עורכי־הרין המשגשג שלו, כיסה גסדינים את רהיטיו המפוארים כביתו רחב־הידיים ועזב את לונדון, הית הרברט כנטוויץ, סבה של רחל, זה היה בשנת 1897, עוד לפני שהרצל חלם על מדינת היהודים. הרברט בנטוויץ כא לארץ ישראל כראש קבוצה של יהודים דתיים מלוגרון, כולם חברים באותו "קלאב" מכובר שנקרא "המכבים". חברי הקבוצה שהו מספר חורשים כארץ, ושבו ללוגרון. הימים – שלהי המאה הקורמת, עם כל התקוות מהמאה החרשה שבפתה והרומנטיקה של הפנייה למזרח שאפיינה או חוגים רבים באליטה הבריטית, קסם ההרפתקנות שהיתה האנטייתוה לאורחיהחיים הלתרוני המכופתר. חברי הקבוצה הקימו מעין חברת מניות, ומאחר שהיו אנשים אמירים, החלו לרכוש במשותף קרקעות בארץ ישראל. בין השאר רכשו אדמות רכות על הר הצופים כירושלים, כמקום בן נמצאים היום מעונות הסטורנטים, וכן קרקעות כאיזור

"ביני לבין אליהו נוצר ונין דרשיח באילו מובן מאליו. היחה בינינו הבנה תלאה. שנינו חשבנו שצריך לצ"ר נוף, ללכת לטבע".

להרברט בנטוויץ היו 13 ילדים. כולם עסקו כנגינה או בציור. כולם נשלחו לכתי הספר הפרטיים היוסרתיים ביותר כאנגליה, כתו הככורה, ליליאו, התחתנה עם יהודי אמריקני ועברה להתגורר בניריורק. בנו השני, נורמן, למר משפטים ונהפך לעורך דין מצלית כלונדון. לימים, כאשר הבריטים יכבשו את הארץ מידי התורכים וימנו את הרברט סמואל לתפקיר הנציב עליון, יתמנה גורמן כיועץ המשפטי של הנציב. בתו השלישית של הרבוש, ניטה, נישאה לפיכאל, אישירות שירש הוו רב, ואת ירח הרבש שלהם החליטו הסניים לכלות כארץיישראל. הרברט בנטוויץ הציע לכחו לבקר בוכרון־יעקב ידיד שוב שלון שתקופת שהותורחוא בארץ - יו"ר חוכני ציותו דהר הלל וומה המיפגש בין ביטה ומיכאל לננה

השניים חזרו ללונרון, חיסלו שם את ענייניהם, ארוו את חפציהם כולל המרכבה עם הסוסים וכ־1912 הגיעו עם כל הכבורה לזכרון־יעקב. כלב האחוזה שרכשו הקימו בית שגם במונחים של היום יש בו כרי להרהים. חדרים רחבי־יריים עם חלונות ענקיים ותקרות גבוהות, קשתות המעלות את ריה המורה וגן ורדים גדול. את הבית מקיפה חצר ענקית שבסופה הקימה ניטה מחלבה. בשנתיים בהן הכינה עצמת לעליה ארצה, למרה את תורת הכנת הגכינות, והיתה עומדת במחלבה במשך שעות ומוציאה מתחת יריה טוגים שונים של גבינות. מדי יום בשעות בין הערביים היו מיכאל וניטה רותמים את סוסיהם ורוכבים יחר אל החורש, לצפות בשקיעה. זה היה טקס קרוש. כמו גם האהכה והקשר כין השניים, שהטרגריה שלהם היתה שהיו חשוכי־ילרים. ד"ר יפה ניסה לעזור, אך ללא הועיל. ניסה לא יכלה להביא ילדים לעולם.

ניטה ומיכאל הגיעו ארצה לראשונה ב־1910. זמן

קצר אחרי שבאו לזכרון בתכה ניטה לאביה: "אני רוצה

לקנות פה דר ולנסות את מזלי". הם החליטו לרכוש

בזכרון שטח ארמה גרול ולכנות עליו את ביתם.

שתים־עשרה שנים לאחר שהגיעו לארץ, כשהיתה ניטה כת 36, יצאה יום אתר להשקות את גן הודרים הענק שליד ביתה. היא התמוסטה כשהמשפך בירה וגפטרה כמה ימים אתריכן, ככל הגראה מדלפת בתוספתן. מיכאל החזיק איכשהו מעמר במשך שנתיים, ואו הכריעו אותו הצער, הכאב והכדידות. הוא עלה על אחת הגבעות של האחוזה וירה בעצמו. אחוזת לנגה נשארה מיותמת.

בערך בתקופה בה הלכו לעולמם ניטה ומיכאל, התאלמנה ליליאן מבעלה ושבה לכית הוריה בלוגדון מטופלת בשישה ילדים. כאשר לא גותר מי שיטפל באחוה בוכרון, היא החלימה לעלות עם ילדיה ארצה ולהמשיך את דרכה של אתותה, ניסה. יַ

לילאן הגיעה לזכרון, אך החיים הקשים כאחוה וד עם עול הפרנסה של שישה ילדים כמעט הכריעו אותה. היא החליטה לשלוח כמה מילדיה לפנימיה בבית־ספר הריאלי בחיפה, וניסתה כעצמה להתמורד עם עבורת הארמה הסשה הזרה. בלא הצלחה יתרה. בנה הצעיר של ליליאן, דניאל, הפליא לנגן בפסנתר, והיא החליכה לנפוע איתו לחו"ל כדי שילמד נגינה אצל טובי המורים. היא הקאירה מאחור את האחוזה ואת המשת ילריה הגדולים ונסעה עם דניאל ללונרון

ולאחר מכן לארה ב. כשהגיע דניאל לגיל 18, נפל מחלון של בית גכוה ונתרג. ער היום לא כרור האם היתה זו התאכרות או תאונה. ליליאן הביאה אותו לקבורה באתות הקבר של המשפחת שרכש סכו בהר חצופים, ובעצמה שבה לאתוה, לנסות ולהתמודד עם ניחולה. בסמוד לביתה הקימה כית למוסיקאים שקראה לו 'כית־דניאל":

להלל ורבקה יפה הוליד בין שתי המשפחות ידידות ולנגן כמקום. עמוקה שלאתר זמן גם איתרה אותם למשפחה אחת. שרה, בתם של הלל ורבקה, נישאה לצבי, אתיה של ניטה. רחל שכיט היא כתם של שרת וצכי.

כשסיימה בתם של הלל ורבקה, שרה, את התיכון, לפני שתקשור את גורלה עם הקיבוץ.

רה הסכימה, ונסעה ללוגרון, ללמור באותו בית־ספר בו למרה בומנו ניטה לנגה. בלונדון התארחה כאורה הטבעי ביותר בכית ידידי הוריה – משפחת בנטוויץ. כינה לבין אחר האחים, יוסף, התפתח רומן, והשניים נישאו שלימים נישאה לכנו של דוד ילין, גם הוא חבר קיוב כרמל, בתה של ליליאן, נישאה לשמעון אגרנט, בנו של רופא תשיניים הרצל אגרנט שהיה גם נשיא בית־המשפט העליון. משפחות בנטוויץ, ילין, יופה

לפני שנחוור לסיפורה של רחל שביט – בתם של עסקיו בלוגדון ועלה ארצה. ארכעה ילדים נולדו ליסה

ויוסף כנטוויץ. השלישית היתה רהל שביט.

עלישם כנה, וכו ארחה מרי פעם אמנים שבאו ליצור

"היינו גוף אחד..

שלימות של שני אנשים שכל אחד מביא אליה מה שחסר לשני. היום כשאליהו איננו, אני חשה כאילו

היתה בינינו

מחציח שלי

איננה".

בסמוך לאחוזה גרו, כזכור, נמשך שנים רבות הלל ורבקה יופה. בשלב מסויים הם עקרו לחיפה, שם התיידדו עם רופא שיניים שכן, ד"ר הרצל אגרנט. הודיעה להוריה על כוונתה ללכת לקיבוץ. ההורים ניסו לרבר על ליבה שלא תלך, אך כשראו שהחלטתה נתושה, כיקש ממנה אביה שלפחות תילמד חקלאות

והחליטו לעלות ארצה ולהצטרף לפלג המשפחה שישב כאן וכלל, לבד מליליאן ונורמן, גם את תלמה, של הרברט בנטוויץ. (ביה"ס לאמנויות "תלמה"לין" סרוי על שמום. השבט הוסיף והתרוזב אחרייכן כאשר ואגרנט היו מעתה שבט אחר גדול.

יוסף ושרה – נעבור ברפרוף על קורות 11 ילדיהם של הרברט וסוזי בנטוויץ: ליליאן הבכורה השתקעה עם בנה בוכרון: נורמן התמנה ליועץ משטטי של הנציב העליון: ניטה נפטרה רורותי, שלא נישאה, התנצוה. מרג'ורי, שגם היא לא נישאה, עשתה עריירה כנגנית. מוריאל נישאה לברנוד מושינזון ועלתה ארצה. ברנוד היה מראשוני המורים של גמנסיה "הרצליה". נעמי נישאה ליונס ברנברג ונשארה באנגליה. היבי נישאה לאויגן מאייר, מגרולי עורכי־הרין היהנדיים בפרנקטורט. תלמה נישאה לאליעור ילין, בנו של דוד יליון: כרמל (לא זו שהיתה לימים אשתו של אגרנט נישאה לרב לואי פינקלשטיין, אז נשיא הקהילה לאחר מכן התגרשה ממנו והתרחקה מן היהדות. צעיר הכנים יוסף נישא ליפה יופה, גר בתחילה בזכותן לאתר מכן עקר לירושלים ועסק בחינוך. לימים הצטרף אליו לשם גם אביו, הרברט, שחיסל את כל

רחל נולדה וגדלה בירושלים, וכבר מגיל תשע היא זוכרת עצמה יושבת ומציירת: לאחר לימודי התיכון, כ"כית־הכרם", התקבלה ל"כצלאל", סיימה סמינך למורים וכגיל 21 נישאה לנחמיה שביט, אבי ארכעת ילריה, מדען כמכון וייצמן, ועברה להתגורו עמו ברחובות. כששתי בנותיה התאומות היו בנות שנה נפרדו רהל ונחמיה, ורהל – מטופלת בא בעה ילדים (המשך בעמוד 56)

HIFT 29" MULTISY

אולפן הקרוה פרמי בביתכם הטלוחיה, היא אמצעל הבידור העיקרי. כל אחד מאתנו, מבלה שעות רבות ביום מול המסך בצמה בתבניות טלוומים וסדטי קולנוע ביידאו.

שתווע לא נועדו למסך מטלורזיה. לכן ברוב המבשירים מתקבלת תוצאה הרחוקה מן המקור הקולנותי ופוגמת בחנאתכם!

יתודש של טלות יותן טלפונקן, מצויד ב-3 חידושים בולטים המעניקים לכם תמונת מסך, באיכות ללא התרות הנאה מושלמת גם. מסדטי קולנוע,

* חיבון לקליטו מלווונים * חיבור גטלווזייו בכבלים * אפשרות שיטח זו הבלעדית לטלפתקן, מבטיחה פיוור אחידיומושלם, של לטלטקסט * אמשרות לשירורי סטריאו * חיבור למחשב * חיבור תומונה על פני כל המסך, וחדות מכסימלית של הטקסטים על גמי למשחקי טלווייה * חיבור למצלמת בטחת במעגל סער * חיבור לוידאו ולמצלמה וידאו ב חיבור להמקולים חיצוניים, אוזניות וטיים קסטות

שמופרת תמסף חריבועית בשיטת ת"בלק BLACK MATRIX מטריקס" עם "חתותרו האלקטרוני" המכוקר דגיטליה מבטיחים חברדו בעים מדתיקת ותמונה צבעונית הזקה בעורה ואמיתית

מכשיד הטלווייה ANTIREFLEX שלפונקן, חוא הראשון בעולם עם המסך המתע השתקפות הפצו החדר

יקטלוויזוות של טלפונקן מוכנות כבר תיום לתקשורת תאלקטיונית שב מחר לכן, יש בתן נסן

PALcolor SN 28" STEREO

MBX 25"/MR 25" MR 21"

לפנוה חבראית ביותר!

וצינים בלעדיים בישראל של:

LEFELOHKEN

I NOVE TO DIVIN

אַ דויבור לטלפון נילוויזיה + שלט רחוק הואר.

כל זאת, וחמחיך המסתיע הופכים את עלוו חיות עלפונקן,

לפרוספקט צבעוני חינם פנן אל: אלקטרו ויסטה בע"ם, שמע סל סו, ח"א על. 250,388

IDEO-RECORDER 3935

לביד מו ברת בדת הוא לקומר את כתן, הרצל וב סלון סטאר, אלוני וון. חללית, להינדיה 27, מ.ש., כן ישורה ו. אלואר, העלים 22 ילושלים: הינ יונה, לונים! עם יחיקאל, יפי זון, שיר יחוקאל, הפלוני וון. חללית, להינדיה 27, מ.ש., כן ישורה ו. אלואר, העלים מויר המחורות 24 צים פוסט. אויה מכפיר חשומל. כוויב 2 אשיכלוני כרו אויר הדיל 27 באר החברות מויר ביוני ביונ יקות ישור או הקומר את כהן הרצל וב סלון סטאר, אלוני ווו. חללית, להינדיה 25, מסיק ין שווה ו. אכז אין איי הראל 25 מדקלין השמל, שר ההסתרוות 40 ציק פוסט. אייה פנשיר השמל, כטינ 2. אשקלון: קרן אוי, הראל 2. 2. באר שנע: למישו אלטוייניים: ב סלון סיני, שנאי 12. במאפי, סלאון א-דין 22 ירושלים המודחים. חיפון: טרקלין השמל, הביאים 25. מדקלין השמל, הביאים 25. מדקלים מסאלר. במים: לפור 13. במאפי, סלאון אור. בלפור 24. מלוו הוד. רווופילים מים: לי שביים של הדואן, עאר 3. סלון סיני, שנואי 12 בסאבי, סלאח ארדן 21 ירושלים המחרית. חיפה: טרקלין הפסל, הוביאים 22 סרקין. וושמאסיד הוא בקלב אל עיניהן מקאלר. כת יפו כל בו ליסשיץ, בלפור 33. סלון הור, בלפור 48. סלון הור, בלפור 49. סלון הור, בלפור 49. סלון הור, בלפור 49. סלון הור, בלפור 59. סלון סבור. סופולו ב-29. סלון סבור מסופים ליינית ב-20. אלפטרונייםה, ספטח בלסרין. חולון: אמרה סופולו ב-29. סלון סבור. סופולוג 27.

אות שוד בנימין 12. אברהם פיקס, מדצל 2. סלון בת קספו, הרצל 30 רדע אלחנס, זיצסן כ עלנו אותם סט, בן ערי בא אחרוני שוד ", מרכו מסחרי. קריה שאוה: מיס, מלכו מסחרי. ראשון לביון יסלון בן דיכרי, ביאליק סי שעלות אות מד. פריא זה: סלון רשף, שד לכיש 32. קראלן עוודי אלקטרוויקה, מוכו מסחרי. קריה שלאה 20 רמל היונים ול. אוסיפקיו 13. דענהו אני רווני, אוסטרונספי 11. ושתות שופן סופליו - היפר שום. שפם במחות כה. קרא בהן סלון רשף, שדילבים 13. קראון קוודי אלקטרוניקה, מרכן מסחרי, קרה מפאביו עובד נישת סרכן ועד היישר של איניקטין 13. וקראון אוויי אלקטרוניקה מרכן מסחרי, קרה מפאביו עובד נישת סרכן ועד היישר של היישר היישר

צילמה: אירית זילברמן

טוב. כשרורון אייר, הידוע גם כ"שולץ האיום והנורא", סימר על
ייונים בשירותים של ה"פינגווין", עם ראש מפוצץ משוקאיו,
אפשר היה לחשוב שרוצב ידורה הלוי ממוקם באמצע מנהטן. מי
היר אחר, יודע שסיכת הבטחון בלחי סימלה בתולים יותר מכל

דבר אתר.
עד כאן 151 מילים, שמונילות לזה שעכשיו, אולי, יש
"תקופה" כואת, אלא שהיא כל כך קרונה, שעור אי אפשר
לראות אותה. החזרף, כרגיל, שימש כרוושת הנז להלומות. זו
התקופה שבה האמנים ה"לניטימיים" מופיעים פועת, התיאטראות
הטורפת, הנטרפות, המטורפת, ואלו שמתם כאו להציץ, יש נמ
שודה של להקות ורשות, חלק מהן טובות, חלק מהטולנים שווים

חדה.

מהכמות המתפרקות ועכשיו בנר יש להם פועלי במה – עיין
עדר זי היימן ואחד בנאי מה שאיו, עדיין, זו אופנה. לא עניל
באף, לא ג'ק של "באק" על האוף, יכול להיות שוה לא חשוב.
יכול להיות שוה מה שמקשה על קביעת התחולה אמצעיסוף של
מי קבע שהשוליים לא יכולים ללביש ואלצת מריק נקיה. ובכל
זאת, הכל עומר על בליטה, על עונה, על "בו דלות התהילה"

בתצלום המרכזיו מיבל ספיר מ"אמר ושום" שונאן מ"אמר ושום" שונאן שמוכירים שהיא וכדה של שמיר, מומון "החברים של נשפח" - נושושים מ"חד אצו" למעלהו "תומנה" המלר" - 20) שיות במורה.

יש אנשים שקשה להם לחשוב על הדבר הזה בתונחים של שירים או

זמרים. אבל עובדה. אין להם סיכוח בטחון בלחי ולא גילי בעויעד, והמהפכוח שלהם לא בדיוק ולועזעות את העולם. לא פאנק – אבל לספרי ההיסטוריה "הם "כנסו כ"ג'אנק השול"ם של המוסיקה

המקומית. אפשר

למצוא ביניהם כמה סולנים לא דעים, כאלה

שאכילו שווים חוזה

הקלטות לגמדי לא שולי. ז'ש יסוד סביר להניח שגם הם לא

יבחלו בחוזה

וטר פרי

לגישיתי־תרובע כזה

מאת יאיר לפיד, אבי מורגנשטרן

אנחנו באנאצע" '*חקופה'.* אין לה אופנה ולשלה, או לבוש ונשלה, כי כולם עייבים מזה. צריך לתח למוטיקה לדבד"

(המשך מחעמוד הקודם)

עכשיו צריך לשים ברקס, לחזור לפרופורציות. בסך הכל מדובר בששישבע להקות, שלושה מקומות. האכא והאמא של כולם הוא מוערון ה"פינגווין". פעם הוא היה היהלום שבכתר, היום הכתר ממושכן. ה"ליקוויד" סגור בצו העיריה, עקב תלונות של שכנים על רעש והטרדות. "קולנוע דו" הוא עוד מכנה שחור, שאפילו הזונות כבר לא נשענות עליו. ה'קולוטיאום" הוא דיסקוטק נוער חביב, ארוו בנייר כסף, וה"סינרמה" היא אותו דכר, רק הרבה יותר גדול וכלי הנייר. ה־פינגווין" מסתכל על כולם מלמעלה, הוא לא מתעסק באיראולוגיה, אלא באמפילפיירים - נותן מקום, כלים, סאונד, קהל, וזהו. או שאתה טוב או שאתה לא חוזר – זוהי הפילוטופיה של הרתוכ.

מקום השני הוא "המרתף העליון" של כית לסין. הקהל שם סינמטקי יותר, הקרעים בג'ינס מתוכננים כספירה. התענוג היחיר שיוצאים ממועדון בית לסין שבקומה התחתונה. בסך הכל, זה יכול היה להיות נפלא שיש בתל אניב עוד במה לרוק, אילו אפשר היה לקרוא ל"מרתף העליון" במה. 150 איש מפוצצים את המקום לחלוטין. הלהקות מופיעות במרחק מטר מעיני היושכים מול הבמה, מול מלצריות שרצות להגיש כירה. יש גם כמה קטנה שיכולה לגרום לסולן כריזמסי מדי לבעוט בקהל במקום כממסר. כנוסף לכך, ההנהלה מבינה אולי

חמקום השלישי הוא "הפרגור" כירושלים, (חוכב רוקנ'רול יקרו ירושלים היא עיר במזרח המרינה, חידועה גם ככירת ישראל), הזוכה באחרונה, מסיכות שלא נמצא להן הסבר, לגיאות מוסיקלית מרשימה. רצפת הויוף, ובסך הכל אפשר לבנות סביבה בית. הטקסט הזה, שיכול היה להתלבש גם על סמנסה פוקס. ב"סרגור" - ששימש ער לא מזמן כהיכל לג'אן - יש מנהל את הלחקה רונן כן טל, שהיה פעם חבר בלהקת חוא הולך לתופיע ב"פיננוזיך, ואפילו לא הוכף מבות.

מחו"ל".

היא מקרית, "תחלק את זה איך שבא "או בקשר לורעים/ חק' עומדים לובול./ זה לא נורא בשביל כל חשנים האלה/ יכולה להיות

"ו'אן קונפליקט", יחר עם רמי פורטיס, והיום הוא

הבעלים של אולפני די.בי. בן טל, שעשה את הסיבוב

מצר אחר של המקרופון למישנהו, לובש עדיין בגדים

שחורים, אבל הפעם של שופט: "אצלנו, אז, גם היה

יחוד בקהל, ככל מה שמסביב. כולם לכשו שחור, מרחו

ברילנטין בשיער ודפט את הראש עם הרבה אלכוהול.

הייתי או בן 25 ונחשבתי לצעיר, היום אני נחשב כבר

מבוגר. אין שם אנשים מבוגרים כמו כעבר. אז היו גם

יותר מוערונים. היום זה לאטילאט וצור. כאילו מקביל,

אבל חשוב לזכור שבתקופה ההיא הכל היה שטוף

ביצרים. תקופה של טרום איירס. היום זה צמחוני יותר.

יכול להיות שגם עכשיו מזריינים, אבל בטח לא כמו

הברלים לא נגמרים שם. אם יש הברל

88' הלומת ה'אינתיפאדה', הרי זו העובדה שהיום שרים בעברית. בן טלו "בזמנו לא

היתה פתיחות למוסיקה של להקות הרוק. היה ברור

שזו פינה שולית, או הם שרו באנגלית וחלמו על

לונדון. היום, להקות שאני עובר איתן, לא רוצות

להשאר במחתרת לנצח. היום הלהקות תושבות על

הצלחה בארץ". שוב מדור ההגיון: יש בוה משתר. כל

מחתרת, בהיותה מחתרת, רוצה לצאת מהמחתרת,

אתרת כשביל מה היא מחתרת. ארקרי דוכין, סולן

"החברים של נששה", לא מכחיש: "כאיושהו מקום

רווינו מהתופעות במועדונים. יש צורך לראות את

החומר שלנו מוקלט. היו גישושים מכיוון 'הד ארצי'.

וריבורים על עבודה עם לואי להב, אבל לוקח זמן עד

חסר משמעות. מה שיש הן שורה של להקות כובות,

סחות או יותר, שמנסות, בעת ובעונה אחת לפרוץ להן

דרך. או מה הופך אותן ל"תופעה"ז העוברה שהן

רוכשות קהל. כלי גלי צה"ל, כלי פרסומת, כלי שוב

דבר לטובתן חוץ מהרעב של הקהל למי שמדנר את

שפתו, נראה כמוהו, מתייחט לנושאים שמעניינים

הרוקנירול, הם לא ידעו מה הם עושים, הם משוט ניננו

את מה שהם אהבו. היום חלק מהמוסיקה קשותה למדי,

"מטאלית", חלק מהפקסטים קשים, מסובכים, כאבים,

לוקחים את עצמם כרצינות תהומית, אולי מוצרקת

(ראה מסגרת), חלק אפילו זה לא. "אני עושה טום

שנעים לשמוע, שווה לכל נפש, עובדה שיש ביקוש

לוומר שלי. זה לא אומר משהוו כרגע יש לי כמנרה, להערכתי, כ־120 שירים, שמעתי מחמאות מיעקב

גלער שראה אותנו, ושמעתי שהוא שאל בסיבי.אס.

למה לא מחתימים אותנו. אני שואל את זה כבר הרבה

זמן", אומר ברוך פרירלנד, סולן "תושעת דופלר". ועם

- תזכורת: כשבארי תולי וצאק ברי המליטו את

כסופו של דכר הביטוי וזוה "להקות מחתרת", הוא

שדברים כאלה יוצאים לפועל".

אותו, יכול להיות הוא.

משמעותי בין עובת 82 הלומה הנאפאס לבין 🔳

איזו בריחה,/ בערוגה שלך, בגינה שלי/ תעולם: מושלם, האושים רעים/ זוהי עיר משעממת/ כן, משעממת/ אפשר לצפות את השמש/ לתעלם באש./ הבני־וונותו/ האדמת מקולקלת/ האדמת מקולקלת/ התורה לטפשים/ האהבה למדוכאים/ וחולי שפעם/ אלוחים אני כל כך משועמם. "אז בקשר לימים/ הם הופכים קצרים/ זה

לא נורא בשביל כל חלילות האלח,/ יכולת לחיות איזו תנומת/ בארמון שלך/ בארמון שלי/ חעולם מושלם, האושים רעים/ זוחי עיר משעממת/ כן, משעמם/ אפשר לצפות את: הקצר/ בחומר משמר/ מרשדש לי מתחת/ לתולצת ולגרביים. "ובקשר לתיים/ הם קצרים.

"ובסשר לרוצה/ היא טובת לאלוהים." "האדמה מקולקלת/ האדמה מקולקלת/ הארמה מקולקלת".

'טאונר' נורמלי, כל להקה מקבלת ערב משלה, ואי אפשר להזמין אסילו קפה באמצע ההופעה. חוץ מזה, כמעט תמיד כא קהל.

יש כירושלים שלוש להקות מרכניות: "נושאי המגבעת", "ישראל", ו"U-BAHN". "יש, אצלנו, תחושה שאנחנו באמצע של 'תקופה", אומר אוהר פישוף, "אין לה אופנה משלה, או לכוש משלה, כי כולם עייפים מזה. צריך לתת למוסיקה לדבר". פישוף, כחור חכם כן 17.5, הפסיק ללמוד לפני שנתיים, כותב ב'קל העיר', מרבר בקול ערין. כשהוא לא על הבמה הוא פרוכוקטיבי כמו בייגלה. "זו תשפה בלי דאוויו". הוא אומר, "אכל זו תקופה, או לפחות ההתחלה שלה".

מי שגילה את "נושאי המגכעת" היה מוטי שהרכני, אמרגן שוליים גאה. שהרכני היה, כזמנו, אמרגנה של להקת "רורלקם סדלקם", שבמסגרת ההופעה שלה עשתה חורים כרצסה של כל מועדוני תל אביב עם קורחי בטון ענקיים. הוא גם הוציא עתון מחתרת שנקרא "נייר", שהשמועה אומרת שאפילו הוא לא הבין מה כתוב בו. חוץ מזה הוא בחור נחמר. ומתכנת מחשבים כמקצועו, ו'פושר' מקצועי, והכל מצחיק אותו. "שיבצתי את 'נושאי המגבעת' להופעה ושאלות כאלה. לא הכנתי מה הם רוצים מחיי. כסוף הם היו נכוכים קצת, ושאלו אם זה לא מעט מדי ללהקה

לפני "נושאי המגבעת", שהרבני היה האמרגן של "אפור גשום", שהטולנית שלה היא מיכל ספיר, שהיא הנכדה של ספיר ושונאת שמוכירים לה את זה, אבל אין ברירה, ככה זה עתונות. לספיר יש קול שביר שלפעמים נוגע כתסרת ההתרגשות ולפעמים נוחת על

בקשר לזרעים ושאי המגבעת", חשיר. חלוקת משורות 💜 🦊 לנ", אמד אוחד מישוף.

> שהקציב אנדי וורהול לכל אחד מאתנו. וארקרי דוכין, סולן "החברים של נטשה", כתב: "יש לי תחושה שעוד מעט כולנו נעלם. יש לי תחושה שעור מעט הכל כאן יתפזר, אני אוסף את הזכרונות מכלי לגעת כמחר".

הוא המכסים ההמומים של המכוגרים 🗷 🗷 שצריך להיות ליכרלים, אכל לא בריום יודעת איך.

"כשבאנו לשם עושים לנו נחינה, כדי לכדוק איך אנחנו, ואחר כך לא נותנים להופיע לבד, תמיד שתי להקות ביחד", מספר אוהר פישוף, סולנה של להקת "נושאי המגבעת" הירושלמית. מרור ההגיון: אם אתה מביא משהו ואתה רוצה שהוא יהיה חדש לגמרי ולא רומה לשום דכר, לפי מה בריוק אתה רוצה לעשות לו כתינהז כש"נושאי המגבעת" כבר הגיעו לבמת, הם במצפה רמון, במסגרת תגיגות הארבעים. מהקנהלה שם מילקו את הערב עם להקת "אפור גשום" והסאונד היה כל הזמן שאלו אותי מה גודל הכמה שאני צדיד, כל כך גרוע שער היום יש ויכוחים מה בדיוק הם אמרו שם. סטופ, עכשיו ש"המרתף העליון" שוכב על אמרו במה אנשים יש בלהקה"ו אמרתי ארבעה", או הם הקרשים של עצמו, וגם עשינו עליו סיבוב עם העקב, זה המקום להגיר שהם עדיין עושים יותר מכל היתר. וחוץ מזה, יהיה טוב, וכבניין הארץ נגותם - על מה

Bineain 48

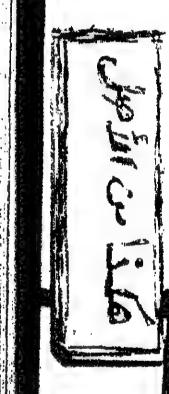
לראשונה בישראל נפונות סניף של החערה הכי (לאומינד "פרועפסיוז דה - ויו ויי. אופוה עילית חווכה להצלחה בלחב" השולם ב'002 חושי "שמעונשיה" במדודר העיפור היוקרוויים ביוחר בשלט TOTAL TREATMENTS minica manuau tura ama במבחר טגנונות. מעצבג הצמרת ש ״פרונופסיה״, ביניהט דאק הייָט וויאן־פול גוטייה. דאגו לעצב עבורך מגוון שמלות חופה ַ נורשימות, אך לא על **ח**שבון הנוחות שלך: כשתמדדי את השמלה האופנתית שבחרת: תבינ את ההבדל בין להתלכט לכבוד הארוע, לבין להיות הארוע LUZUL

חצמן בשמצוו נגוזות :מהקולקציה שהפכוד לשם דבה ובעולם, לפני, שאת נוחליטה: הכנג ַל״ַפַרונופטיה אוויג הכל. אינן מתחתות בכיל וונו

> יפרונופטיה (דה פּפוּנוי פוום בוויים ווגיע קר 60/13/4 月季7岁月7/拉不自由47

03-796760 (70 L) TUMD

(I) DON

(מכתכ של אריק בראל מחיפה)

יום עסאל יום באסה.

ניקודוויזיון

הגדולים.

משהר:

לש נגד צעירים

ה מבחינת האלף בית.

ושל הבטחה באחריות להשיג הוכחות לאי שות, כולל בילומים.

א יודעוני.

עבשיו קל לאדח:

קחו צ'אנס - חטיפים קלים במיוחד.

נפלאים; גריל, בצל מטוגן ופיצה.

חטיפי צ'אנס לאירוח במגוון צורות ובטעמים

תנו צ'אנס לאורחים... ותנו גם צ'אנס לעצמכם.

(a) DON

מסיבת יום הולדת, חגיגה קטנה, קוקטייל-

"איתרץ איתרץ

לישה גבודתי, ממחר יש עליו מעקב, כולל לאשנים וחישום בתיק ביתיהסמרי,

כטוח שייטמרו. ככה זה תמיד כשרוצים לדעת יותר מדי.

המודעות לא אומרות מה תעשה האם אחרי שהיא תדע מה הבן שלה עושה. הן רק מפתות אותה בפיתוי שאין לעמוד כפניו: תשוכה לסקרנות.

במו שאמר המנחח האירי הג'ינג'י כרת וכרין: את התסרים כתכה בעבורנו אגאתה כריסטי.

בגלל סיבה מכורכת כלשהי לא יצא לי לראות את האירוויזיון. רק את שלכ הגיקוד

מתה, התרגשות, שוויצריה למטה, בריטניה

למעלה והופ – זה מתחלף ברגע האחרון, אחרי

שכבר נפלו פני השוויצרית וזרחו פני הבריטים

הספקתי. התענוג שלי היה, אם כן, לא מופרע.

נוה שמחזיר אותי לרעיון ותיק שלי, לשרר יק ניקור. בלי התחרות המיותרת לפני זה. המופע הרי לא חשוב, הוא משעמם ומתארך וגחל זמן יקר שניתן היה להקדישו לשינה.

ארגנו נא תחרויות בינלאומיות חובקות עולם בכל נושא. באכילת ביצים, בריקור למרחקים ארוכים, בדיקלום, בשירה או בחנייה אמנותית. מה שבא לכם. ואו, בשידור ישיר, עם לוח המספרים המשתכלל מאירוויזיון לאירוויזיון, הראו לנו רק את הניקור.

משפט פתיחה

"תשמעי, את הרי מכירה אותי, אני אשה בסרר, נשואה, לא הייתי מאמינה שיקרה לי דבר כזה. אני לא יודעת, אולי זה כגלל כל הספרים האלה שנותנים להם קורסים של משפטי פתיחה. הוא בא אלי ואמר לי משהו שפשוט לא יכולחי לעמור בפניו. שכחתי הכל. ילרים מה ילרים, בעל, פשוט לא עמרתי בפיתוי. עכשיו אני לא יורעת לאן זה יוביל. אני פשוט לא שולטת יותר

> "מה הוא אמרו" "הוא הומין אותי לעגכניה".

מכתב מחייל

כולם בזמן האחרון כל כך אוהכים חיילים שבוכים, ואתה אם תרצה, תפרסם את זה,

על יריקות בפנים, אכנים, בקבוקי תכערה וסכינים כבר הכלגנו, אכל מי ששורף את דגל ישראל (שבשבילי מסמל חכל) דינו אחר הוא, ואסור לבכות עליו

שלא תבין אותי לא נכון. גם אני בוכה לפעמים, אבל לא בשאני אוחו, לצערי, באלה, אלא כשאני קורא על שלושת הילרים מבאר שבע שנשארו יתומים, ורק שלא יקום מישרו ויניד על אכיתם: אם הוא לא חיה שם הוא

לא היה מת ולרמטכיל אני מציע כאמת להיכנס ללשכת ראש הממשלה ולהגיר לו: או שנותנים לי לעשות סרר, או שתבוא ותסביר – איפה הרכסות במטרה וביצוע המשימה שהתחנכנו על יחם.

Jrist of

לתיאוריית מחץ לפתרון. ופתרון צריך לחיות הניוני ונאה משהו שניתן לומר בלי נימגומים בערב שישי כסלון או בשיעור חברה בתיכון. התפטרות ממיליון וחצי עובים היא תיאוריה כלתי־ניתנת לשריטה: צלולה ונשמעת יום שופי הדרך לגן עדן עלי ארמות כשמתלהכים מתיאוריות כראי לוכור שנם התיאוריה של אחר קארל מארקס, למשל נהאתה נהדד, ואגל, לאנשים בעלייאותו דפוס מחשבה.

מה חבל שמי שפעל לפי התיאורית התניונית חור מחפש עד חיום את הלחם שלו בחורו

ימוק ואלך בקביעות לבית־ספר תיכון. ליבו של תיכוניסט. יש בארץ רבים שכל־כך אות אור ווא מספיק בין לבנון לשומרון, התעייפו מהמציאות שהם משוועים התעייפו מהמציאות שהם משוועים אות שות חשוב לתנועה. ובתיכון אחד שיון היא פרש כפני התלמידים, אולי מדינה פלשתינוירונית עם בירה לים וכולי וכרומה. בליל מלים מתוקות טופי. הדרך לגו ערו מובסחת, בתיאוריה אבל

מחפש ער חיום את הלחם של חיים את הלחם של חיים את הלחם של חיים או הלחם של חיים או הלחם של חיים או הלחם של חיים או הלחם של חיים של חיים או הלחם של חיים של חיים

מישת מה שלמתי יד לספר הראשון שהיה מקום היה דפי זהכ" של רומא. היות שאיני ת להפלות בין ספרים, פתחתי והתחלתי מוצ מעניין. אחרי אקוואריומים ושמלות כלה מו לחוקרים פרטיים. באיטלקית זה מסתדר

מדעות גדולות היו שם, כאגף התוקרים משים, עם ציורי צלליות דמויות שרלוק מספקים.

אבל לא זה מה שתפט את עיני. הכרוה נוספת מי שם במדעה אחת, ואחר כך בעוד מודעה שו שניליתי שזהו שירות מקובל כחלק מקיום השוטפים של הבלשים הפרטיים:

משות צעירים. ואם לא הבנתי בראשי הסתום, לדוש מקומות בילוי, חברים.

יקרה האם את רוצה לרעת היכן הבן מסתובב בלילה, ועם מיז ושמא את שלשת לגלות אחת ולתמיד מה שמשגע ואם הוא ביישן עם בנות או סתם הומו. לם שלנו יספש לך את התשובה.

לות יש לי בן, ואני רוצה לרעת אם הוא

לך מיבה לחשורים"

יודעת עליוז" או או יודעת

תם כלום, עכשיו שאתם שואלים".

נעים, יותר טוב שתבלשו".

שבועיים הם הוזרים עם פרטים משו ראש כל אם ייסמרו מהם.

ואנחנו עריין כחדר הבנים. האם את כטוחה, אמא, שאת רוצה לדעת גם מה שקורה עם הכת שלך? היזהרי, אמא, לפני שאת הולכת לבלשים, כי הם יכולים לספר לך רברים שאת לא רוצה לדעת. אני אומר לך, את לא רוצה לדעת. למה לך, החיים שלכן הרי נעימים ושקטים כל זמן שאת לא יודעת או יכולה לעשות את עצמך לא יודעת. הבת שלך כסדר גמור, האמיני לי, רק שוה אף פעם לא נשמע טוב כצורת ערות חתומה כידי שני בלשים.

אי ידיעה קבוצתית היא חלק מהקשר הטוב שבין הורים וילדים. ככל פעם שאני שומע על משפחה בה כולם מספרים זה לזה הכל, אני מרחם עליהם.

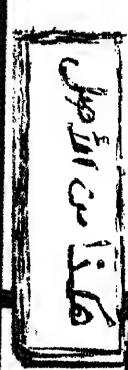
סיקוח צעירים. איזה רעיון משונה. ואנחנו חושבים שהאידישע מאמא היא אם שתלטנית. יש לח עוד מה ללמוד מהאמא האיטלקית.

מאמא מיה, טוב שלארץ עוד לא הגיע הרעיון המעניין הזה. ובעצם, אני יכול לתאר לעצמי כמה אמהות עפות מן המרפסת למטה ברגע שרעיון כזה היה עולה במותן בארץ.

ערן המילולי

לות עם ועדת הקישוט, את תוכניתו לנאת מן השטחים שלנו, להעניק

אורות ה מפלט נהדר, כמיהחד כמצכים משארה ניתן למצוא פתרון לכל בעיה.

כתובת

חתימה

פטרארו

אוהים, ישו ואללה

ה יותר טוב, להסתובב כלי גרוש ליר מסערה שחלון הראווה שלה מעורר מאבון, ולא להיכנס פשוט משום שאין לך גרוש על הנשמה, או להיות ה שוו לא להיבנס לאותה מטערה כימש מחבית אומה, להך הרם, והצרות האחרות".

עיו מקומת הקרקע אהב לשעשע את גליה אל מו נימו את שמו כצייר מכוקש, והביקורות ש שתיף לו, ובעלי הנלריות לחזר אחריו, החלה ה התריק איתו.

"א שמריך אותך זה הרעב ולא המסערה".

לופין, ושף אלה הצייר מבער לוקנו. נועץ פודר השטל על הריצפה במרחק של מטר ממנו

שנולה שווח האה שלו איננו רוצק כיור. בשיבות שלהיות רעב פירושו להיות צעיר". פדו נהד בוקנו שהכסיף עם השנים. "היו ימים את המשת מיום איכדתי את התיאבון. אני א מודקח. תמיד טוב את צורקח. תמיד טוב אותו משום שאתוו לא יכול להשיג אותו שני לליו משום שאין לך צורך נו"...

לה העוב מעסים לאוציונה אנו הצייר. יש לו פאבר את התאווה המעניקה כרק מושקת מור בעינה. כגל השתמון רק העלכון בי נוד ומלושש כיהלום. עלבון הביקורת לי די עם של המבקר, שתקף כאכוריות את משלו מען כי הוא צייר כן הדרגה התמישית. אל מנקי שקנע כי "כל הנישרון של הצייר לשתם נשים לבפיח, ואף על פי כן הוא יוצר הנש שם ספה, שלל תערובות". במאמר אחר לשת לו חגיע אדם לפרסום נדול כל כך עם

יו העצמי, לוצרה בלידה, הוא הדבר השביר מה מה הידות ערך עצמית היא התכונה מה השקה תדיר לתיווס ועידוד. הידות הא ממל הבטונו השלו. בשיתות של הידות מאלפו את הצייר, כקלף כוויבות מו בת להיולר עם בשוון עצמי כביר, ליצ מהפקון, מהצלחתו במקצוע. מהישניו מורים משניון, המינית, כל אלה עמורים לא ומיוברה של נאותו האישית. אבל רק

העויין שגילתה לעתים נדירות בתובה לכן, כאשר "הכרת ערך עצמית היא היחט בין ההישנים והציפיות דיבר הצייר היתה לה תחושה שהיא מציצה אל תוך או בפשטות, אין קשר בין דעתם של ידידים או זרים עולמה. מבינה את דבריו אפילו דיבר הצייר במשפטים ובין תחישת ההצלחה או הכשלון שאתה נושא בתוכך". מרוכקים. מרים את קולו בבעס כשלא מצא את הביטוי הנכון ולפעמים רוחה בקוצר רוח שאלה שקטה של לדעת. אולי הצייר הישווה את עצמו לפיקאסו, ואם גליה שלא כאה אלא נחב אותו אל מסלול השיחה עשה את השטות האיומה הזו, אין הוא פלא שהוא

"אני יושב מול הבד ויש לי הרגשה שאני שומע את קולו של המבקר. בעצם, לא את קולו רק את משיווי משקלם כמה מבקרים, שלא מסוגלים להשלים צחוקו. אני שותה קפה ואני רואה אותו מגחך. מנסה עם העוברה שהברנש המגודל האברקן הזה פונה לקהל להעלות רעיון אבל, מבעד למסך הטלוויזיה אני שומע מעל לראשם. אותו מכריז כי השוטה הזה לא מסוגל למרוח קו אתר מקורי משלו. הוא ממלא את כולי. אפילו שאני קורא באחר הימים, כששאלו אותו מרוע הוא מפור כך את כספר או מנסה להתרכו בתוכנית טלוויזיה, אני מרגיש כספו, הוא סיפר כי הסופר הצרפתי הנודע כאילו מוחי עשוי שני מסכים. מסך אחר מגולל את סנט־אקזופרי ("הנטיך הקטן") קישט לילה אחר את כל הבתרחשות של העלילה ובמסך השני אני רואה אותו. מחי האשפה שלאורך השררה המפוארת של לא מצליח לסלק אותו ממחשבותי. אני מרגיש איזה שאנדאליזה הוא יכול להרשות לעצמן, אמרו יריכיו, זעם מפעפע כי. אני יכול לעמוק רק באורה אוכסטיבי הוא רווק. כוב וסוב, בביקורת הקטלנית שלו".

הצייר המגודל נראה כילד נכוך. יושב על קצה הכסא כאילו מפתר לתפוס את מלוא החלל של מהר את העלכונות שגרם. מה עוד, שלגכי מכקר אין הבורסה. ידיו הובקות את כרכיו מפחד לשרטט צללית זה עלכון אלא פשוט ג'וב שיש לבצע. רחבה מדי כחלל החרר. גליה ראתה את האלבומים של הביקורות שאסף. ההצלחות שלו בארץ ובחו"ל, שציינו את ציוריו כמבריקים כמיותר. אכל דומה שמשקלם של כל אלה התמסמם, התארה.

> כטחון עצמי הוא דבר רופף כל כך ער שגליה חשה שהיא משוחחת עם ילר מכוהל וצריכה לתת לו יר כרי שיחצה את הכביש. מנסה להציג את ההצלחות מול הביקורת אבל הצייר מחייך, כבת צחוק, שאיננה מעירה על שמחה אלא על תמלה עצמית "את לא מבינה שהבעיה שלי איננה עם המכקר הארור אלא עם עצמי

מסתובב מתוסכל.

זכך מצא עצמו המכקר יום אחד, נכנס בלכ טהור לאטלייה של הצייר. גליה, שנכחה בפגישה ראתה בתדהמה כיצד שכח המכקר את העלבונות שהטיח בצייר. הוא היה ורדרר, חייכן וטוב לב, כתינוק שאיננו מסוגל לגרום עוול. לאחר מכן, כששתו תה ממותק ער בחילה. דיבר המכקר על קשיי פרגסה, שהאל ברשעותו, היכה בהם גם מבקרים, כשהצייר שאל אותו איך הוא יסתרר, המכקר השיב "אין בעיה אלוהים

מה באמת ציפה הצייר מעצמוז את זאת לא יכלה

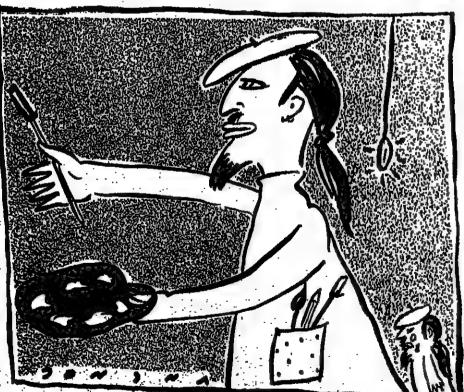
אמן מצליח. ההצלחה המסחרית שלו מוציאה

בריבות הלב שלו היא חלק מהחן של הצייר.

לנעלב יש זכרון ארוך. אכל המעליב שוכח חיש

הצייר הציע, כג'סטה טבעית, מאה רולר. עד סוף

באשר אמרה לו גליה - השתגעתו, צחק הצייר.

בסטרדיו הדחום בציורים, פסלים, רישומים, למדה "לשני שבוע ההכאן יודד שלי, עובי. כששאלתי אותו גליה כי הבשתון העצמי של הארם איננו קשור כלל אין ישתור, אבר אללה אכנאר. נחתי לו מאה רולר. להישנים. ומהישנים יכולים להרקיע שחקים אכל הוא בששאלתי יריד גוברי מחעיר העתיקה איך הוא מסתוכב נבוך, בתחישה של חומר סיפום אם הצייר מסחרד, אמר ישו יעורי נחתי גם לו מאה את ת שיומיה של נאותו האישית. אבל רק
היה בטחו בעצמו הרי, לא היהיה לשה שבטחונו של הצייר, כמו
היה בטחו בעצמו הרי, לא היהיה לשה שבטחונו של הצייר, כמו
השלים יהיה שא דבר שביד, רגיש ורי
השלים יהי להשאיר אותו מכוהל ניצב על
לב ועמר הבטחון שלוו
לב ועמר הבטחון שלוו
המוח הלא מהקם כינם
הבין היה ערב אתר
הבין היה מער בנר למני מאה שנה ויליאם
הבין האלימה
הבין האלימה בין האלימה המסורסמה על פית היה בטוח בעצמו הרי, לא חיותו כל חשיבות לביפורת - חשבת שוה לא חישג לגבי ציין עלוכ כפני לחיות הארסים, אכל היא קלעה אל אותו רוות שכין מושי בשבוע אחר ישן אללה ואלוהים גם יחדי

אהבת רחל

קטנים – עובה את הבית והחלה להאבק כקשיי פרנסה, כדירות. וגירול ילרים לבר. ברינבר גם החלה לצייר כרצינות. בבקרים היתה יוצאת ללמד אמנות, ואחרי־הצהרים טיפלה בבית ובילרים. בלילות ציירה. כלי הפסקה. הרבה משברים וקשיים ידעה כשנים ההן האשה החזקה שנראית כמי שאין רבר היכול לשבור אותה, אנשים שהכירו אותה, כמו גם אלה שראו את התמודדותה עם מותו של אליהו, אומרים שסלע – רך

נה אחרי שנפרדת מכעלת הכירה רחל את הצייר אליהו גת, ושוב לא היו חייה כפי 🚹 שהיו לפני שפגשה את האיש המכונס בעצמו, בוהמיין אמיתי, עם עיניו המהפנטות ומראהו הזרוק. המיפגש הראשון ביניהם החל בעימות: רחל ביקשה להתקבל כחברה באגורת הציירים. כחבורה שהיתה צריכה להחליט על כך היה גם אליהו גת.לרחל ניתגה תשובה שלילית.

רחל: "אחרי שנדחתה בקשתי להתקבל לאנורה עכרה עלי תקופה סשה מאור. הרחייה הוו הצטרפה לשורה ארוכה של משברים וקשיים שפקדו אותי באותה תקופה. חשתי כמי שאין לה מוצא. גיסתי, שראתה מה עובר עלי, הציעה לי יום אחד להצטרף אליה לנסיעה לצפת לביקור חברים. רק אחרי מסע שכנועים רציני הסכמתי. כשנכנסגו לכית כצפת ראיתי לראשונה את אליהו. הוא ישב בפינה, מכורבל במעיל מהוה, הסתכל על כולנו בעיניים עצובות ושתם, היתה שם גם מישהי אחרת, ואליהו שאל אותה למה היא כל כך עצוכה. 'הגשתי בקשה להתקכל לאגורת הציירים, ולא התקכלתי', ענתה. והוא המשיך לשתוק. ואז סיפרתי שגם לי קרה אותו דכר, אכל אני ווושכת שההפסר הוא של האגורה, לא שלי. ואליהו עריין שתק. מאוחר יותר ניגש אלי פתאום, סיפר שלא מזמן רכש כית בצפת ואמר שהיה רוצה שאכוא אליו לשתות קפה. כשהגעתי אליו הכיתה נרהמתי. זה היה כית ערבי ישן, מהמם בגורלו, עם חלונות ענקיים שנפתחים לנוף מרהיב. עלינו לסטודיו, ראיתי את ציוריו ונשארתי המומה. היו אלה ציורי נוף ארצישראלי. ואני כל הזמן חיפשתי את הנוף הזה, חשבתי שזה מה שצריך לצייר בארץ ישראל. זה ריגש מתי מאוד.

יבאחי לבקר את אליהו בביח החולים ופתאום תפשתי את העליבוּח של הבן־אדם, ראיחי עד כתה הוא לבד. גלתוד לגתרי".

"איםשהו. מכלי שאפילו נחתי לעצמי דיויוחשבון וסיבות, ידעתי שוהו זה. שהוא התשובה לכל. אבל הייתי טרודה ועסוקה בבעיותי, ועדיין לא הייתי פנויה להרס את הסשר בינינו. "זמן קצר אחרי הפגישה עם אליהן התקכלתי

לאגורות הציירים, ואליהו החל פתעניין כי, כגיור שלי. התחלתי לכוא יותר ויותר לצפת, והוא היה מגיע אלי. בוקר אחר ביקש שאצטרף אליו לנסיעה לירושלים. ידעתי שאם הוא מכקש, סימן שזה חשוב. נסענו והגענו לבית האמנים. הסתוכבנו קצת במקום, ואז אליהו שאלו 'מוצא חן בעיניירז - יש לך כאן תערוכה'. הוא זרק לי כספה רצינית, ואני החלטתי להרים אותה. הוא כבר היה אז חלק מה'מימפר', הבירו אותו, היה צייר ידוע. ואני, מי שמע עלי בכללו ופתאום תערוכה.

"היתה תערוכה, ההצלחה היתה גדולה והכיסורות מצויינות. כשכילי זה היה משהו שסשה לתאר. ביני לבינו נוצר מין דו־שיח שהיה כאילו מוכן מאליו. שנינו ראינו את הרברים כאור דומה, היתה בינינו קבנת מלאה כנושאים רכים. שנינו חשכנו שצריך לצייר נוף, שצריך ללכון לטבע, להכיא תלמידים לנוף כוני שיציירו כל הרברים האלה היו באותה תקוטה, תחילת שנות ה־70, ממש מוקצים. לצייר נוף היה משהו שלא עושים: אבל למרות השיחות הרבות

צריך פינה משל עצמר. 16 שנים חיו אליהו ורחל יחד. הוא לימד כבית הספר לציור כרמת השרון ובבתיים, היא לימרה כמכון אבני. אתריכן הקימו בית־ספר לציור, ובכל קיץ היו נוסעים לצפת לצייר והחלמיהים היו מצטרפים אליחם, יוצאים לנוף ומציירים. יהיינו גוף אחרי,

והקשר היפה עדיין לא יכולתי לראות אותנו כווג. היינו שני אנשים מבוגרים עם המון בעיות, לא יותר מאשר ירירים. אליהו הית נשוי והיה לו כן, ועד סוף ימיו, למרות שבסופו־של־דבר חיינו יחד, כזוג נשוי, הוא לא התגרש. לי זה אף פעם לא נראה חשוב. ממילא לא היו לנו אף פעם כוונות להינשא כדת וכדין. פשום רצינו להיות יוצ".

אולי אילו ידעו אליהו ורחל לאן יתגלגלו הדברים לאתר מותו, היו ממסדים את הקשר ביניהם. מזת למעלה משנה מתנהל משפט בין אשתו ובנו של אליהו גת לבין רחל שבים בשאלה מי זכאי לרשת את עובונו של אליהו, כעיקר את עשרות התמונות שנותרו לאתר מותו ושערכן עלה, כמוכן, מאז גפטר. הכן תובע שהתמונות יועכרו לרשותו. רחל מצידה מכקשת

להשאירו אצלה. "כמה ימים לפני שפרצה מלחמת יום־כיפור אליהו הוריע לי שהוא מתאשפו בבית־חולים לניתוח תוספתן. כאתי לבקר אוחו, ופתאום תפשתי את העליכות של הכן־אדם, ראיתי ער כמה הוא לבר. גלמוד לגמרי. איש לא כא לכקרו, איש לא התעניין בו. פתאום תפשתי שכל אותו הומן הייתי כליכך שקועה בצרות שלי שלא היה לי זמן להרים את הראש ולראות מה הם חייו שלו. ניסיתי לעזור כמה שאפשר,

> אכל או פרצה המלחמה, ולי היה כן טיים ונקרעתי בין כל הכעיות והתררות והדאגות. יום אחר באתי לבקר אותו ואמרו לי שהוא עזב את בית־החולים. התברר שעבר לכית אשתו. הלכתי לכשר אותו שם, וכל הררך אליו התרוצק במוחי רעיון שלא נתן מנות. חייבים להקים קבוצה של ציירים שיתמסרו בציור נוף. הגעתי אליו, זרקתי את הרעיון, אפילו היה לי שם: 'אקלים 73'. כהשראת אליהו ועם הכיצועיום שלי הרבר אכן קם והיה. הקמנו את תוג 'אקלים', וזה היה דבר משגע. פתאום התחילן לצייר

> וט אחר באתי לכקר אותו, והוא אמר: 'אל תשאלי אותי למה. תגסי לקבל את הרברים כמות שהם. המצב הוא שאני פה לא יכול להישאר. אגי הייב לעזוב', לא שאלתי שאלות. זה היה הדבר הימה ביחסים שלי עם אלידני. הבנו אתר את השני גם בלי לדבר. התצאתי מהכיס את המפתח של הסטודיו שלי, אמרתי לו שיהיה שם אוכל וכל מה שצריך. אחרי כמה ימים הוא הגיע, ומאו לא

"אליהו נשאר בסטוריו כרחובות עד שעמד על הרגליים ויכול היה לחזור לתפקוד רגיל. ואו אמרתי לו שאראששר להמשיך ככה, הוא חייב שיהיה לו מקום משלו. מוכרה להיות מקום אחר בעולם שעל דלתו כתוב אליהו גת. מצאנו לו דירה כתל־אביכ והוא עבר אליה. מאוחר יותר גם אני קניתי דירה בריזנגוף, ואליהו עבר לגור אתי. אכל עדיין תמיד שמר על דירתו, ששימשה כסטוריו שלו. כל אחד מאתגו היה

לאור ולמף הישראלים ולמעורבות בחיי הארץ". אליתו גת ורתל שביט פוו לאמנים כמו קליר יניב, אורי רייומן, אלחגן חלפרין, מרדבי אבניאלי, אגח טיכו (שלא הצטרפה מחמת גילת, אך נחנה את ברכתה), אכרהם מנדל, אבינדור סטימצסי (שדחת את חהומנה), יחוקאל שטרייכמן (שהצטדף פעם אחת לתערוכת "אקלים" כמחווה). מתערוכה הראשונה של אמנים מתקבוצה נערכה באפריל 74' כבית האמנים בירושלים.

מעבר לנושא חנוף שאיחד את אמני הקבוצה, חתייצבו חבריה גם נגד מה שכונה "האוונגארד הישראלי", ונגד יתמנמות הבינלאומיות של מרבית תאמנים בארץ". הם שמו לחם למטרה לחזור אל הנושאים הישנים של ציירי ארעיישואל: חרי הגליל, ירושלים, נוף הארע. הסבוצה עוררה מחלוקה רצינית בקהילת האמנים בארץ וריכזה אליה ביסורות רבות.

אומרת רוול. להיינו עושים הכל יוזר. היתה בינינו איוו שלימות של שני אנשים שכל אחר מביא אליה מה שחסר לשני. היום, כשאליהו איננו, אני חשה כאילו מחצית שלי איננה".

לפני כשלוש שנים לקה אליהו בשבץ מוחי ולאחר שחלפה הסכנה לחייו, נותר משותק. רחל העבירה אותו ליבית לווינשטיין" וכמשך למעלה משנה טיפלה בו במסירות, באה אליו יום־יום, ישכה לירו, האכילה אותו, קראה לו וריברה אליו. היא התכוננה לאפשרות שהטיפול ב"בית לווינשטיין" לא יניב תוצאות ואליהו יישאר משותק לאורך ימים. "מה תעשי במקרה כזהז" שאלו אותה הרושאים. "אקה אותו הביתה", אמרה ללא היסוס. היה ברור לה, היא מספרת, שלא תזנה אותו ותטפל בו כמו שמטפלים בתינוק. "לא עשיתי את זה בשבילו. עשיתי את זה למעני. ידעתי שאני חיוכת שהוא יהיה לידי. הייתי זקוקה לו.

הייתי מוכרתה לעשות הכל כדי שיבריא". הנס אכן קרה. אליהו הבריא, עמר על רגליו, חזר לצייר. רחל ואליהו חזרו לצפת, ואחרייכן עברו לוכרון־יעקב. בלב אחות לנגה, כבית קסן מוקף יער, חיה במשך שנים רורתה של רחל, מרג'ורי, הכנרת שמעולם לא נישאה. כאשר נפטרה החליטו רחל ואליהו לשפץ את הבית, להרחיבו ולעבור להתגודו בו. בקומה השנייה תכננו לבנות סטוריו רחב ירייב

שחלונותיו משקימים לנוף מהמם, שם קיוו לצייר. אליוז לא זכה. זמן קצר לפני שהושלמה כניית הסטוריו הוא נפטר. רחל עולה לרגל לבית התא ככל סופשבוע. בדרך־כלל מצטרפים אליה לשם גם ילריה. הדריו משמיע מוסיקה קלאסית, הריה כאחיר משכר, והיא עומרת ליד החלון הנדול, מציירת וחושבת על אליהו. לפעמים היא מכיאה לשם את תלמיריה, ויחד הם יוצאים אל חנוף, ומציירים.

רחל שבים יודעה שאסור להיכנע. אסור לוותר. לך תבין מאין היא אוספת כל פעם מחרש בוחות להתחיל מהתחלה. "אני מגזע בנטוויץ. כבית למרתי שתמיד צריך להמשיך הלאה. בעקשנות, בלי ויתורים. ועל פז־מלמד

אילו היה המהפר נמפר"ל מתרחש לפני ארבע שנים, יכולה היתה

המפלגה לסחוף שורותיה בוחרים

ונים. היום, לפי ההורוסקופ, היא . חרה את המועד התחרות גרולה

עופ' שאקי יושב לתקן של נביא: קיצוני, כלתי מתפשר, מודרד שרערת. צפויים קשיים אישיים ומאבקים מבית

אז מה יהיה

פנים חדשות למפר"ל

-18.4.88, בשעה 3.25 לפנות בוקר, נפל דבר כמפלגה הרתית הלאומית: הנהגת המפלגה עברה ליריו של פרופ' אכנר שאקי. מבחינה אסטרולוגית, דינו של תחילת אירוע ברינה של לירת תינוק. ניתן להציב לו מפה ולהקיש ממנה על אופי האירוע, על אופי האנשים הלוקחים כו חלק ועל התפתחותו העתידית.

במפה שלפנינו מזרקרת לעין תופעה מעניינת במיוחד: נפודת האופק, זו הקובעת את תדמיתו של יוזם הפעולה (במקרה זה -המפר"ל), נמצאת בסיומו של מול אחר (דלי) ובפתחו של אחר

רוצה לומר – בעקכות הכחירות המפלגה משנה תדמית. עד עתה שלט בה ה"דלי", פתוח ומפוכח, רציונאלי וייחודי, ליבראלי וסובלני, מכבד את האדם באשר הוא אדם ומפנה מקום, בעולמו, לדעות שונות משלו (ר"ר בורג עצמו, אגב, מי שהיה ראשה, לבה ונשמתה של המפר"ל מראשית דרכה – הוא כן מול דליג עתה היא עוברת לשליטת ה"דגים" הרגשי והנסוף, המקריב והפנאטי, הכמה להתמוגות נפשית עם רעיון, אידיאל או זרם אידאולוגי רחב יותר –

ער לטמיעה מוחלטת – והרואה בפלורליום טכנה קיומית לעצמו. במלים אחרות – המפר"ל מאברת את הייחוריות שלה. ממפלגה עצמאית, המסוגלת לתמרן בתוד מציאות פלורליסטית בגמישות מעשית כלי לוותר על עקרונותיה, היא נהפכח למפלנה חדיכיוונית, הנסמעת כתוך זרם פוליטיידתי רחב יותר, עוברה השוללת ממנה את היכולת לשמור על אובייקטיביות, על פרספקטיבה ועל פרופורציות נאותות.

עלייתו המטאורית של האיש הנבחר היתה בלתי־צפוייה והיכתה רבים בתדהמה. הלכנו לחפש את מקור הפופולריות שלו בהורוסקופ, והנה מתכרר שפרופ' שאקי לא גישא אל מעמרו החדש על כנפי הפופולאריות האישית רווקאו היו אמנם מי שהצביעו בעבורו מטעמי אהרה ואמונה אישית, והיו שנתנו לו את קולם משום שהוא מייצג איראולוגיה הסרוכה ללכם (חכרי מצ"ד והאידאולוגיה ההתנחלותיתון: אך מי שהכריעו את הכף היו אלה שחימשו פתרון נואש לבעית הדררותה והיחלשותה ההדרגתית של המפלגה במשך השנים האחרונות, והגיעו למסקנה ששינוי אידאולוגי ישיב ויעלה את המפר"ל על מפת הפעילות המדינית דתית ככוח מולישי משמעותי. הם נטשו אידאולוגיה ייחודית ומשרנית כדי להתיישר עם הקו הדתי־לאומגי הקיצוני הנהפך ליותר ויותר פופולרי – במטרה לוכות בנתח מאותה מופולריות, המהפך שחל במפר"ל, אם כן, הוא מלאכותי במידה מטויימת, ואינו משקף את יחסי הכוחות האמיתיים במפלגה, אלא נשען על לשון מאזניים היכולה לגזול את תמיכתה מהאיש הנכתר

כאתה סלות בה העניקה לו אותה. ואכן, יש בממה סימנים של שינוי רעות הדרגתי בסרב חלם מבודוריו. מתעוררת אופחיציה פנים־מפלגתית, הכוללת בתוכה גם וולק מ"נאמניו". הבסים האלקטוראלי עליו הוא נשען אינו איהן דיו. חגיגת הנצחון כה הוא נתון - קצרה יחסית. ידידים נהפכים למתנגדים וגורמים המרניים מנסים לשמום את הקרקע מתחת לרגליו. לא ברור, מתוך המפה, אם המאכקים הפנימיים יחלו עד לפני הבחירות לכנסת, דבר שיחיה כרוך בפילוג מעשי של המפר"ל, או שהמפלנה תתאחר לקראו הבחירות ודק לאודיהן יתפנו חבריה לתתרנות ולמאבקי־פנים. בכל מקרה, כתוך השנה ותצי הקרובות צפויות כעיות משמעותיות בתוך המפר"ל. גם תוצאות הבחירות לכנסת לא יעמרו ברמת הציפיות הנוכחית.

קורים מסויימים באופיו מתוך התורוסקום המוצב לרגע בחירתו ותכונות אלה לא בהכרח יבואו לידי ביפוי בחייו הפרטיים, אך הראשוניות כתחום וה בודאי ישקפו את התנהגותו הפוליטית כמנודג מפלגתו).

ובכן, לפנינו אדם מאמין ואיראליסט, השואף לעקרונות של צדק ומוסר. הוא שלם עם עצמו ועם אמונתו במידה מראיגה הוא יכולה היתה לסחוף לשורותיה בוחרים רבים. אך היום, כפי שאומר לא איש של ספשות ותהיותו הכל ברורו יש טוב ויש רע, יש אמת ויש שקרו ופרופ' שאקי בתכרה מייצג את האמת. עשרון סיג' עתיק אומר שאין בעולם צריקים וחטאים; יש רק חכמים (אלה המתנהגים בתתאם לחוקי הטכע) ושיפשים (אלה המתנהגים בנינה לחב).

שלו, נוטה להתייחס לבעלי אמיתות אחרות כאל סכלים, שכבורותם סוטים מדרך הטבע ובכך עלולים להכיא חורבן על עצמם ועל שהמחשר ההנהגתי זהה כו שלב ראשון בלכר וולתם. ומכיוון שניכרים כו סממנים של מטוי - הוא ישנה, כגראה לחינוך ה'סושים", להשבתם אל הדדך הנכונה. ההשפה או מלאכת

פרופסור אבנר שאקי. לאו־דווקא פופולריות אישית (צילום: שמואל

השכנוע היעשה קרוכ לוודאי בררכי נועם, אלא שמאחורי אותו נועם קיימת נחישות גדולה שלא לווחר, "לשחק על כל השפה". המול המיצג את אבנר שאקי כמפת הכחירות הוא ה"קשת"

(אין זאת אומרת שזהו גם מול לידתו). כני מול זה ידועים בפליטות הפה המביכות שלהם, המסגירות את כוונותיהם האמיתיות המסתתרות מאחורי מסך אריבותם. אי לכך, מומלץ לשים לב לאותן פליטות פה של פרופ' שאקי, המופרחות לחלל האוויר כבדרך אגב ובהסח הדעת, ולהתייחס אליהן כרצינות מירבית. הן תשספנה מירה רבה יותר של קיצוניות וקנאות מאשר רכריו המכוקרים, הפייסניים יותר.

על פי מפת הבחירות, היה מוער האירוע מאותר מכדי להיות אפקטיבי: כלומר – המהפך במפר"ל התרחש שלא בעיתו. כיצר נפרש עניין זהז ובכן, פרופ' שאקי יושב, למעשה, על תקן של "נביא": קיצוני, כלחי מתפשר, מודרך על ידי איראולוגיה אכונתית בלתי מעורערת, מטיף ויוצא אל העם במסר דתי־לאומי קיצוני. כמידה מסויימת, הוא מספק לעם הזה צורך שהלך והתפתח בשנים

אנו חיים בתקופת אנדרלמוסיה כלכלית, מוסרית. חברתית ופוליטית – מצב שאינו ניתן לפתרון הניוני. בהיעדר פתרון הגיוני, גוברת השאיפה לפתרונות רגשיים, שהם מטבעם רדיכאליים. סוחפים ומוחלטים. זו הקרקע האידאלית לצמיחת "נביאים" למיניהם. ואכו. בשנים האחרונות, צצו ועלו "נביאים" כפטריות

תהרוסקופ, היא אחרה את המועד. התחרות גדולה מדיו. אני צופה, אם כן, לשאקי, קשיים אישיים ומאכקים מבית ומחוץ, הבחירות בתוך המפר"ל, יעריה המוצהרים והתקוות שתלתה במהלך האתרון שלה – רוויים אלמנט אשלייתי מוכהם בסופו של פרום' שאקי, באמונתו השלמה ובמסירותו האירטופית לאמל עניין תהיה התפכחות מלווה באכוכה רכים מהתומכים בשאקי היום אפנו לו עודף מחור ואילו המפריל עוברת מטמורפווה שלמה

רות אלי 57 BIDEDIO

אחרי הנשנ: נביאי שלום, נביאים לאומניים, נכיאי דת וכיוצא באלה, מכל המינים והטוגים. הנהייה אחר "נכיאים" אלה היא רגשית, פנאטית וחסרת משרות. כל אידאולוגיה אפשרית העמידה אין בירינו נתוני ליויתו של פרום שאקי, אך ניתן לעמוד על . את ה"נביא" הפרטי שלה וריכוה סביבה קבוצה או מפלגה משלה כיום – כל המקומות תפוסים: המפר"ל איבויה זה מכבר את עקרון

אילו היה המהפר במפלגוו נעשה לפני ארבע שנים והמפר"ל - היתוד יוצאת או עם מסר ווויש ומוקצן, בהתאם לדרישת הציכור

1.35

-

(המשך מעמוד 19)

חשק לצאת מהבית ולצעוק 'אמרתי לכם'. אחרי־כן גיליתי שאנשים ממשיכים לדכר כאילו שום דבר לא קרה. קרן האור היחידה היא שיותר ויותר אנשים, אצלנו, מתחילים להכין שפתרון מריני הוא האפשרות

את הרעות שלו הוא גיכש לכד, לאט־לאט. רק מאוחר יותר גילה שהוא לא היחירי. שני ספרים השפיעו עליו: "ארץ הצכי" של לוכה אליאכ ו"מעצר בית" של רימונרה טאוויל. "זה לא ספר שלם", הוא אומר, "כי הוא לא מחאר את הצר המכוער של אש"ף, הטירור, אכל עולה ממנו עם, עם חי עם רגשות לאומיים מובהקים. למעננו, למען היהודים, אנחנו צריכים להינתק מהם".

טקסט של ולקין, בעצם, לא מקורי. הוא רץ 📥 מחרר האוכל של בית אלפא ועד לטלוגים רחוסי ריח נאפאס ברחוב שינקין בתל'אביב. 🗗 מייחדים אותו, כאן, כרכי התלמוד הבכלי העטופים עור חום כהה שמדיפים אל החדר ריח עמום, אכל מורגש, של ה"תדר" בכתריאליכקה של חיים נחמן. ייחוד שני הם השטחים שמשתרעים לא רק לפנינו אלא גם עשרה סילומטרים מאתרינו.

"האדם הדתי", אומר זלקין, "הוא ארם מאמין אכל גם אדם חושב. יש איזו בעייתיות במיזוג הות – כארם דתי ששואל שאלות על עצם קיומו, על היחסים שבינו לכין האלוחים, כל תהליך החיפוש. אכל מי שלא עומר בכעייתיות הזו, יש זיוף ברתיות שלו".

ולקין יודע שיש גם איזה ויוף בנסיוו לטעוו שהיהרות, כמו שהיא נראית היום, פה, בארץ ישראל, אינה נכפפת מדי פעם למושגי הומן והמסום, וכן, גם לפוליטיקה. לפני פינוי ימית זעקו רבנים בישיבות ככל רחבי הארץ "ימית לא תיפול! אתרת", הזהירו, "יהית זה סוף הציונות". זלקין מחייך, "כן", הוא אומר, "אכל ימית איננה והציונות קיימת", ולרגע הוא מרוצה מאוד ממשהו. (הערת-אגכ, רלבנטית או לא: בשלכ הגישושים שלנו, שעה קודם, הוא סיפר שהיה חלמיד לא רע בישיכה, אכל היו לו בעיות משמעת).

אוקיי, אני אומר לזלקין, כל זה נחמר מאור, אבל מי ערכ לי שאתה לא "מסווף הכפר" או הבריחה הכי מפורסמת בשומרון? זלקין מחייך ולוקה אותי לחדר האוכל, לאכול פירה סתמי ושני שניצלים מסויה התרשמות סובייקטיבית: אף אוור לא מתייחס לולקין טוב במיותר או רע במיותר. רגיל.

אחרייכן אנחנו הולכים לבקר את שמואל קירר, 32, שהיה פעם שמואל דרייק, אבל אחרי הכנאדם השלישי. שהחליף את ה"יי" שבשמו ב"ע", החליט להחליף את השם. קירר, משפטן, בוגר אוניכרסיטת קיימברירג', הוא היום הרס במפעל של כפר עצית. יש לו מכטא אנגלויסקסי ככד שמזכיר לאוזן לכנסינית את הרכי מברוקלין, אבל הדמיון בהחלט נגמר שם.

"קורם כל", הוא אומר, "שיהיה ברור שאני מוכן לעשות, תמיד, מה שיחליט רוב העם. אני לא אלחם על הגנות. אני גם לא פוסל את הרעיון של מדינה פלשתינות עם הנתנה סכירה". לפעמים סשה סצת להכיו את סידר, הקול שלו מתמלמל מתוך וקן שחור, עכה, ובמקום הכיפה הטרוגה המתכקשת חוא חוכש כיפת משי שתורה שמכסה חצי ראש. כומו שהוא מדכר נכנסת דכי, אשתו, עם שני סוגי מרגרינה שנחנו לה במטכה, אחד מאוד כשר והשני חכי כשר אחרי עציון ב־1970: איש מסנייג, לא כליכך נלהב לרבר על התייעצות סצרה הם לוקחים את הכי כשר. שיהיה

"העביין הרתי"ז קידר מצליח לחישמע קצת מופתע, אבל זה בכוונה, "אני לא חושב שהוא סשור" לטשא אם הוא היה קשור או, לרוגמה, לעולם לא היינו יוצאים מלבנון. מבחינה חלכתית אין הברל בין שבו מכינים לעצמם הנוטעים/ שוחלים/ נוומים (מחק שכם וצור. שתיהן שייכות לארץ ישראל הגרולה של המיותר, לפי העונה) כוסות קפה מר, חוק. יש משהו ימי שלמה המלך כשה שה נוח לשכת ולומי שצריך מייאש, בימים אלה, בעכודה של צור והבריו. בכוסר הם

קצת כוליטיקה. כש"השלום יותר חשוב"

חרעיונות האלח, כפי שהם מנוטחים, יכולים כנראה קרב הציכור שולקין, קידר וכץ שייכים לו מיתה לשטום לציבור רחב, אם כי לא ברור עד כמת. איזו תקווה, רדומת במקצה, שהמפד"ל תחזור "תשאלה תנדולה", אומר פרופ' אוריאל סימוו. לתיות מפלגת יונית, עם אוריינטציה "מערכניקית" מראשי ומקימי "נתיבות שלום", "חיא האם אנחנו ברודה. הנצחון של שאקי חרג את התקוות תזאת. מסוגלים להכניס וציג לכנסת. הבעייה שלנו חיא עכשיו יש דיונים שונים על הקמת מפלגה דתית שאין לנו מנחיג. כולנו אינטלקטואלים לא מעשיים יונית. אולי אפילו יונית מאוד. וקשוז לנו לפעול בלי טנהיג".

תאמת חיא שיש להם מנחיג, הרב עמיטל, שחלק שתי קבוצות הפועלות יחד ובעצם מופעלות בידי מכוחו נובע מכר שהוא איש נוש אמונים לשעבד. אותם אנשים הן "עוד שלום", שחוקמה ב־1975, "כמקום שבעלי תשוכה עומדים". הצרה עם הרב ו"נתיבות שלום" שתוקמה בימי מלחמת לבנון. עמיטל היא שעד כה, נדמה חיה שלא כל כך בא לו אנחנו קמנו כתגובה לגוש אמונים. הדרך שלהם היא לשבת עם עוד 119 איש, שרובם לא יכולים לחסביר סטיית", אומר חרב פנחס לדרמן, מפעילית המרכזיים כמו שצריך אפילו פסוק אחד. אם חוא לא ישנה את של "נתיבות שלום". "לדעתנו שלמות ארץ ישראל דעתו, ואם לא יקום מישחו אחר עם מספיק היא דבר חשוב. מאוד חשוב, וחשלום וה דבר עוד כאריזמה, עלול ציכור שלם להתחלק מבין האצבעות יותר חשוב, חלק מאתנו גם מאמינים שצריך לדבר של משמאל הישראלי. עם אש"ף. הם האוייב ואיתם צריך לשוחח".

> להחזיק מעמד כי המשיח יבוא. כל הפתרונות המשיחיים הם נוחים. הבעיה היא שהם לא

> קירר, כמו זלקין, טוען שכוחו של השמאל בערב היהרות הרתית כישראל גדול בהרכה ממה שנדמה למתכונן מבתוץ. אין להם סטטיסטיקות להציג. אבל קידר נסע יומיים קודם לשיחתנו במונית לירושלים, ומתוך חמישה גוסעים שלושה הודו שהם לא מצליחים להבין למה, לעזאול, אנתנו צריכים את עוה. וולקין מספר שאחרי הפגנת היחיד ההיא שלו שכליכך הרגיזה את לוינגר, כאו אליו אנשים ושאלו אותו "למה לא אמרת קודם? גם אנחנו היינו באים".

"כשח שזה נוח לשבת ולואר שצריך להחזיק מעמד כי המשיח יבוא. כל הפחרונות המשיחיים הם נוחים. הבעיה היא שהם לא אינטליגנטיים".

דוגמה נוספת, רחבה יותר: כמה שבועות אתרי שהחלה ה"התנערות" בשטחים קויים כנס של תנועת "נתיבות שלום" (המקבילה הרתית של "שלום עכשיו") בחאן הירושלמי. מתוך אופטימיות שנראתה לא מבוססת הוזמנו מקומות ל־500 איש. בסוף נדחסו באולם כ־1500, ואת מספרם של אלה שהלכו הביתה.כי לא מצאו מקום אי־אפשר לאמור.

גע, אני אומר לקידר וזלקין, אז איפה אתם וחריימשמעות – אני מפחר ממנו". בהפגנות של "שלום עכשיו"ז למה שני הגופים כזמן השיחה זלקין יושב כצד, מחייך, לא אומר לא משתפים מעולהז הרחיטות הקולוות שלהם מלה. הדבר היחיד שבטחו שכדאי ללמוד בכסד עציון נעלמת לרגע. כסוף קידר אומר: "ההכדל ווא תרבות ההקשבה. כולם, זלקין וקידר וצור, מציינים כינינו לביגם, אני חושב, הוא שעם הזמז נוצרה שאיש מעולם לא הפריע להם לומר את רברם. הם ההרגשה שהם יעובו את האיזור הזה ממש בשמחה. עסקו גם בתפקידי חינוך, הציכו את עמרותיהם מול נוער שככר נולד לתוך השטחים, שלא מכיר מציאות בהקלה. אנחנו נעזוב באותה נכונות, אכל כצום, כבכי. אנחנו לא רוצים לעזוב, אנחנו רק מכירים ככך אחרת. "זה משהו", ולקין אומר, "שכל הצדרים היו . שבנסיבות מסוימות זו תקיה הברירה היחירה". לקירר יכולים ללמוד מאיתנו. הסובלנות לדעות של אדרים". קצת לא נעים מעצמו. הוא מסייג את דכריו בהרכה המגוננת חמה של הקיבוץ. לא רחוק משם, כאלון "לא נעים לי", וגם "אולי אני טועה כהרגשה". לפרופי שבות, יושב ד"ר יעקב כץ, מרצה לחינוך באוניברסיטת אוריאל סימון, מראשי "נתיבות שלום", יש סיבות פראקטיות יותרו "איך אנחנו יכולים להפגין איתם, כר אילן. גם הרעות שלו וחושות מלהיות מקובלות על כשאת כל ההפגנות הם מקיימים כיום שבת כצהריים בשביל להספים להיכנם למהדורת 'מבט' של תשע בחופשיות.

בערכיין לאיזור המטעים של הכפר. שם עומר רן צור, איש כלום". אבל עזה, אני מתלוגן בפניו, די קרובה ה־101 לשעכר, מהכריו של מאיר הריציון, וגוום בוהירות סבלנית, עהינה, ענפים קטנים עם פרחים YZCII.

> לכות בעצם כאת לגור בכפר עציון? נגמר לי הכטר.

הוא מושיב אותנו כמין קרון קטן, חסר חלונות,

(באפרול עד 20 במאי) א הישנים ומים. בתחום הקריירה, תוכו מישהו אחוב. הזמנות חברתיות מצימות והסובלנות הזו לא נגמרת נכפר עציון במסגרת סמיכה רבח. השבוע תיתכן וסיעה לצוי אתכם בימים אלה, והן עשויות להוביל ש ועסוקים בחיכנון תכניות לעתיד הרי אתם מצליחים יפה, ותחיו שבעי"רצון . מדי על דעותיכם, אלא לגלות גמישות.

נקויון השקעה.

רוב הציבור שסביבו. זה לא מפריע לו לרבר מאור "קורם כל", הוא מתכנן נקול רם, "צריך לצאת מעוה, חד צדרית, כלי לשאול אף אחד ובלי לתכוע לאשקלון.

"המרחק מעזה לאשקלון והה למרחק מאשקלון ורודים. צור נולד בכפר גלעדי ב־1934 והגיע לכפר לעזה. אנחנו תמיד יכולים להגיב, ולנו יש יותר כוה". המבוגר בשבעת ילדיו של כץ משרת בחטיבת "גבעתי" בשטחים. "במח שאני פוחר עליו". הוא אומר, "כל הומן". גם בעיניו זו לא בעייה הלכתית אלא כעייה "טוב, זה היה ככה: עליתי על אוסובוס, ובריוק פח - פוליטיה. הרתיות שלו, בעיניו, לא סותרת את דעותיו כשום צורה. "מעבר לכל", הוא אומר בקול רם מה שקודמיו ששוחחתי איחם רק רמזו עליו, "אם מספיק אטרח לחמש, תמיד אוכל למצוא רב שיתן איזו הצרקה הלכתית לדעות שלי".

מטפלים בעצים, וכלילה באים נערים ערביים וכורתים

אותם. עד היום נכרתו בגוש כבר 1800 עצים. אחרי

הפעם האחרונה ניגש צור לכפר הערבי הסמוך והציע

לזקנים להשתמש בעצים הכרותים להסקה. "אין כנו

שום צורך כנקמה", הוא אומר. קצת קשה לשים את

האצבע על הרעות שלו. לעתים הוא נשמע מבולבל,

לעתים קרובות הוא אומר משהו ואו חוזר בו, במקרים

אחרים הוא פשוט שומר את מחשבותיו לעצמו, נותן לך

אומר בנשימה אחת שיש צורך בהתנחלויות,

בהתיישבות, אבל כששואלים אותו על אנשים היושבים

בקבר יוסף הוא אומר, בפסקנות פתע, "זוהי קיצוניות

לאומנית שאינה במקומה". בסופו של דבר, מתוך

הבלכול הזה מצלית צור להסביר את עצמו. ואז הוא

ה שמפריע לצור לפני כל דבר אחר הוא

מרי, לדעתו, וויתרגו על ההרפתקה

מושגיו היא אינה סותרת אלא משלימה את ההרפתקה

השניה – כניית היחסים עם העם השני החי בתוכנו. וגם

הוא, בחצי פה, מודה שאם לא יימצא פתרון רמוגרפי

אחר, או אולי צריכה להיות לסלשתינים מדינה. אכל

נראה, אולי, תלוי בנסיבות, צריך לחשוב, אם יהיה זמן

כל דבר שאתח אומר, אתח גם מסייג, למח?

"כשאני שומע מישהו עם פתרונות נוקבים

לחשוב, וזה לא בטוח. מאוד לא.

הפראגמטיום הפוליטי שמסביבו. מוקדם

הפראית, הנאדרת, של ההתיישבות. לפי

נשען לאחור, מרוצה, ועושה עוד ספה אחר.

הוא איש מפא"י, אבל קשה לו עם מפא"י. הוא

לחלץ אותן ממנו בקושי, אולי מכוון.

ו הורוסקופ

חוש ההומור מציל

ני השבוע הנוכחי הם ילידי סוף מזל שור. לפרכתם למזל תאומים השפעה על צורתם, אופיים והתנהגותם. הם יהיו רזים ורקים יותר מהשור הממוצע, שהוא כדרך כלל גרמי ושלא. הליכתם תהיה קלה ומהירה. עיניהם סקרניות ומנטם עירני. וזה כניגוד לשור האיטי השליו והרגוע.

הם אימפולסיביים, מגיבים מהר – אולי מהר מדי ולפעמים ללא מחשבה תחילה, אך חוש ההומור שלהם והכושר הדיפלומטי מוציא אותם מכל צרה ואי נעימת. דם אהכי חברה וזקוקים לאנשים מסביבם. גם עבורתם תהיה קשורה לאנשים. הם אוהכים מגע עם קהל. מקצועות כמו יחסי ציבור, דוברות, קבלת קהל, שונות יתאימו להם. לא יהיה להם נוח לעכור במסום מנחד וסגור, אף על פי שלשור המסורתי הרבר אינו

הם קושרים קשרים מהר מאוד, אבל רק קשרים שמחיים. ידירות עמוקה צריכה לעבור מבחנים רכים די שתוכיה את עצמה. משהוכחה – הם יהין נאמנים יריריהם ולא יפקירו חבר כשעת צרה. וזה ברומה

בניגוד לעצלגות המלווה לעיתים את בני השור, מי השבוע אוהבים פעילות גופנית ויהיו עסוקים 20 סעות ביממה, כולל בעבודה פיסית של ממש. הם לא מעייפים – אולי רק, כפי שהם מעירים על עצמם, אם יס ישנים יותר מדי... הם אוהכי ספורט – וגם ספורט שרותי, והריקוד הוא הבירור החביב עליהם.

בני השבוע הנוכחי הם השאפתנים ביותר מבין השורים. איכפת להם להגיע לעמדות מפתח והם שכנים להשקיע בכך הרבה מרץ, מאמץ ותשומת לב. ואולו, לעתים, להקריב לשם כך מנוחותם ושאבותיהם השונות. הם מוכנים להישאר בצל ולכצע ענודה חסרת חשיבות במשך זמן ארוך, בתנאי שזו הקים אותם ברבות הימים – ואפילו ברבות השנים. הם שונו בשקם לשעת כושר וכשוו תופיע – לא יהססו לוצלה. בחוש הם ירגישו מתי זו עומרת להגיע ושירות תגוכתם לא תאמשר לזו לחמוק מידידם.

הויתור בן השנים למען ההישגיות, כולל ויתור ל תחביבים, נטיעות, בילויים ואפילו רחיית הקמתה של מסגרת משפחתית. בכלל, לכני השכוע קשה

למצוא בן זוג אבל ככל בני השור – משמצאו אותראותה, יהיו נאמנים והקשר יהיה יציב. הם מוכנים לשינויים בחייהם האישיים רק בערבון מוגבל: לנסיעות ופרידות קצרות ולהיעדרויות זמניות מהכית. אבל המסגרת המשפחתית חשוכה להם כיותר וכיחוד קשורים הם לילדים.

וזה הזמן לכשר להם שמי שעדיין לא מצא את בן הזוג המיוער לו – השנה הסרובה ודאי תביא לו אותו. זוהי שנת ההזרמנויות של בני השור בתחום הבינאישי וצפויים שינויים ררמטיים בחייהם. כוכב צרק יביא להם שפע של פגישות ומהן וראי אחת גורלית שתשנה חייהם. הרווקות והרווקים יכולים לצפות לנישואין, הריון ולידה במשפחה. וזה כולל גם את השוורים העקשנים כיותר. אפילו הם יהיו מוכנים השנה לקשור

להם השנה חם מאר. ולא נפסח על התחום הכספי שגם כו צפויים שינויים לטובה אם כי בהמשך השנה ובעיקר ממארס הכא. ממועד זה צפויות הכנסות ממקורות חרשים ושיפור ניכר במצכ חשבון הבנק.

בתחום הבריאות לא צפויות בעיות מיוחרות, פרט לחרשי הקיץ והטתיו, בהם צפויות רגישויות בראש, בגרון ובגכ. ישנה נטיה להתפנק השנה ולעלות במשקל, מה שלא מוסיף לנריאות, לכן מן הראוי שבני השור ישמרו יותר מהרגיל על משטר של דיאטה

רק שלא יסתכסכו עם הכוס ביו אוגוסט לנובמבר.

וביוני – שינסו לא לריב עם כן הזוג החרש. מריבה זו

עלולה לגרום למשקעים לא נעימים בעתיר. על כל

פנים התורף הקרוב יהיה הרכה יותר גוח לקשירת

קשרים ולגבי השוורים אפשר לומר שהחורף הקר יהיה

בני השבוע רזים ודקים יותר מהשור הממוצע. איולפולסיביים, קושרים קשרים מהר, שאבתנים ביותר ואוהבים פעילות גופנית.

> כוכב צרק אינו אוהב שקרים וחיי שקר, ולכן זוגות נשואים שהקשר כיניהם לא עלה יפה עשויים להחליט שרי להם לחיות כך והם מוכנים לעשות את

בשסר. אך לא רק כתחום הרומנטי צפויות כשורות טובות. גם בתחומים אחרים. הם צפויים להצלחה בתחום המקצועי למשל. צפויים שינויים בתחומי העיסוק, הרחבת סמכויות או שיפור בתנאי העכורה. השוורים יוכלו סוף סוף להגשים את עצמם ללא מיגבלות. אפשרויות הקידום שתעמודנה כפניהם תהיינה רבות והם רק יצטרכו למהר ולהחלים, כדי לא

הצעד המכאיב של פרידה, וכלבר שלא לחיות יותר-לים או קשירת קשרים עם אנשים מחו"ל - כראי

להפסיד הודמנויות.

קפרנית. כל תענוגות החיים יכואו להם בשפע השנה, ולא נראה שהם יטו להתנור מהם, אלא אם כן יפחירו אותם בפגיעה בכריאות. וגם וה לא כטות. אכל ניסינו. לא צפויות השנה נסיעות לחו"ל וגם הקטרים עם תו"ל לא יהיו טובים במיוחד. מי שמתכנן עסקים מעבר

לעומת זה, שיפור תנאי המגורים – החלפת דירה

או מכונית וגם הרחבת המשרד במקום העבודה – כל

(20) בינואר עד 18 בפברואר

(פן בפברואר עד 20 במארס)

זה זמו טוב לחמש מציאות בחנויות ידישי

בנת יונשכלו באמצעות השלפון, או דרר !!

שב לרוזות לפו שעת.

דליה מזורי

תחזית לשבוע שבין 13 ל־19 במאי

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר שלות מאחורי הקלעים תקנח לכם עכ" אתם מתכננים בילוי חופשה מהנה עם אתם מבצעים בימים אלת שינויום בזירה זה זמן טוב לפעולות יצירתיה ולתחביי חביחית, ותתוצאה מקביעה את רצווכם. בים. אתם מטביעים רושם טוב על הטובי ענייני שותפויות מאוד מודגשים השבוע. בים אתכם. את הערכים מוטג לבלות "ן עקקים. אתם שרויים במצבירות מרו" לתזדמנויות עסקיות. בתחום העבודת במישור האישי, בראי לא לחתעקש יותר בחוג המשפחה. המחפשים דירה יוכו

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)

(22 בדצמבר עד 19 בינואר)

ים אחכם עתה וש לערוך בדיקה נוספת התקרבות בין בני משפחה. השבוע צמיות הדשות מעודדות בענייני - השבוע אתם עחירת לבצע שינועם בת" (11 במארט עוד 19 באפריל) השבוע בשיות האישי שלכם משבוע רכוש. אתם מתכוונים לבקש טובה מקווב . חום הביחי ולקנות פרטים וורשום. גשי הקסם האישי שלכם פועל לטובתכם. מיום חשיינה הכנה חדשה נוצרת עם משפחה, מנישה חברתית עשויה להוביל עום הערב כראי לעסוץ בחוזביבים או צפווה השבוע הכנקה נוספת במסנרת

בתולה

מתהתקדמות.

לל מושה למשוך את תשומת לבכת. קום

(באוגוסט עד 22 בסמטמבר) יתלדכו לעזוב לבני תזמן אירוע חברתי אתם מאוד יעילים בימים אלה, והממונים יים, הקשורום לתוחום העסקים, מטרוי להשתמה, אבל רק לטובה. תשבוע צפויה

(צב ביולי עד 22 באוגוסט)

ה שרמות. בנון שיחות טלפון או מכת. לתעמקת הומנסית פתוח בתחום, העסי שלולים לתתגלע ויכוחים, אך צפרח חתם: להיווחותם ולחשפיע על חוולה, ובימים

. ניע השבוע להישגים יבים בעבודה. זה , ניה ובשוק הפישפשים חשבוע חובלו לצי אי עו על המירות במקום, עניונים איי . בים כדאי לצאה לכלות תוכניות עלולות ... בים באורה היובית בים בראי לציום מלחנים הברתיה, רצור ... מות לביקורי הפתעה וזביב. כדאי לשים: אינו על המקחם במקום, עניונים איי . בים כדאי לצאה לכלות תוכניות עלולות ... בים בראי לשים: מיוחדת במינה עשויה לימול לידיכם.

ליות קודב אך יש לשמל ום בחותוייבויי לתדמתקת הומנטית מחות. כדאו לשאור בלכקר במשמות מוברום ביוושים עם חבר משום העבודה אום מצליחים לחת בישוי

טלה

מכחב

- בינק

שידחה כל זאת לשנה הכאה.

אלה יעלו יפה השנה.

59 BIREDID

100

-

בחיכוש

רגיעה בטוחה ביחם שלה לכל ההתרחשות הואת, שיכלה להיות היסטרית אצל מישהי אהרת. לבן-אסרת יש רוגע של מחפכנית. היא מוכנסת לחדר אחד במסררון הקומת חשניה. אחריבך מוציאים אותה ומעבירים אותה לחדר אחר. במשך שעות תמתנה ארוכות רואים המשפחה שלה והחברים כוול העיניים שלט מתכת וכתוב עליו: ח.

נותנת בירין שקית ניילון עם שפק, שהיא מוציאה מהסל חירום. אחרייכן היא מוסיפה חבילת בסקווימים מצופים שוקולד. הדם להב אוספת טיתונים מן חימים האחרונים ותוקעת לידי השוטר. מאוחר יותר, כשחתוקר פותח את חדלת, רוני נראית טועמת שסק בנחת, העסים ממסטף על העיתון שהיא כוראת.

חבת שלח מגיעה בנשימה קטועה מריצה. אמא הגיעה?! היא שואלת נילהכת. מיד אחרייכן היא מקישה בעוז על דלת חרשם. השוטר פותה את דודלת. אני רוצה לראות את אמא שלי, לא הייתי מה כשודא באח, היא אומרת, מציפה את האיש בכחול עיניה. הוא תומס את היד שלה, מושך אותה פנימה במהירות וסוגר את הדלת. אחרי שתי זקות חיא נובית בחזרה למסררון, פגיה נהרה מסופקת.

השונור דעציא אותך? וזיא נשאלת. יכן. ישבתי על חברכיים של אמא ושאלתי איתה למה לא מגישים בג"יו גם בשכילה, כמו שהגישו למיכל, כדי שתיפגש עם עורך־דין״.

כנת אמא אמרה לד? ישהיא חוקה, חוקה, חוקה".

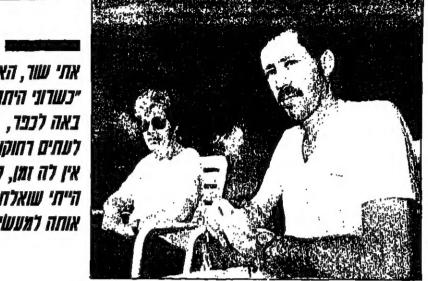
תי: "הילדים האלה אינם כמו ילדים אחרים היום. הם מסתפקים במה שיש להם. תמיר שמחים. גם רוני תמיר מאושרת. הם לא רגילים לאכול בשר כל יום, או עוגות. לכל היותר סנרוויץ' עם חצילים או שחינה. כשהם כאים ' לביקור, מה שאני נותנת להם זה בסרר. לא כמו הילדים האמריקנים, שמעקמים הרכה את האף. בכית שלהם אין וידאו, דכרים כאלה. אפילו הטלוויזיה

שבוע לפני הטיסה העתירית של רוני לאיטליה, או יותר גכון, לפני המעצר שלה, ביקרו אתי ואמגון כדירה החרשה של רוני והילדים. יום מאושר. סוף־סוף יש לרוני דירה משלה. שלושה חדרים משוטים כשיכון כסרמרטין בירושלים, אבל משהו שמבשר איזה ניטחון, נורמאליות לחיים. אתי זוכרת את צחות האוויר, יום יפה לטיולים, העציצים הירוקים של רוני, הגאווה של הילדים במקום החדש. כשנסעו בחזרה לכפר מררכי היתה לאתי הרגשה, אולי לראשונה מאז בגרה בתה, שמעכשיו יהיה טוב יותר.

היא נסעת לחופשה כת שלושה ימים באכטנייה הסקוטית בטבריה. כשבת אחר הצהריים טילפנה לאמנון לשאול מה שלום רוני. הוא אמר שככל הירוע כו. היא במטום לאישליה. אתי יצאה למייל במבריה כשהיא חושכת על החופשה הנעימה שמחכה לבתה - חדשים ומציאותיים, מרוני". תמיר היא לאקונית אדרי שנים של עכורה מאומצת. "וח היה צריך להיות כנס אנטייפאשיסטי. היא עמרה להתארח בכיתו של תבר סנט איטלקי. לא ראגתי. אחרי המעצר של יעקב, רוני אמרה לי שהיא לא חושבת שיעצרו גם אותה לסני הנסיעה. אולי רק אור־כך".

אסף אדיב אומר שהיה כנראה חשש שרוני חעורר רעש גדול מדי במסיכות העיתונאים באיטליה נושא של מעצרים לא מוסכרים הוא עניין רגיש אצל האוסלקים. צוות החקירה כחר לעצור את רוני בוראפרת אחרי שעברה ביקורת דרכונים. היא עמדה לעלות למטום עם עוד בעד ונערה, חברי המשלחת, רגיל, גד עם אמא בכפר, מעבר בידיים שלו 25 דוגם כשחשוטרים ניגשו אליהם, הנערים שוחרון אחרי

Dingaid 60

תיפוש משפיל ועלו על המטוס. הט לא פגשו שט את רוני. היא נילקחה למעצר. יעקב בן־אפרת אמר אחרייכן לפליציה לנגר, עורכת הדין של הקבוצה, שרוני ומיכל נעצרו כרי שהלחץ העטיכולוגי עליו יוגכר. "הם רוצים שאורה בתברות באירגון לא חוקי",

"אני מרגיש שאני נישאר בתוץ, זה מציק לי", אומר אמנון, "אני רוצה לדעת מה קורה לאחותי. אני חש אליה היום קידנה יותר גדולה מאי־פעם. אני מרגיש כלפיה מעין חיבור של כארמה. את יודעת, כאילו בגלגול קודם היינו גשמות קרובות מאוד, ועכשיו, אחרי שנים של ריחוק וניתוק, מצאנו שוב זה את זו. אגי מרגיש פגוע עכשיו. אני חושב שאני ישן פחות

היא אמרה לי שאם לא תקום מרינה פלשתינאית, אם לא יקשיבו לפלשתינאים, מהיה התקוממות. והנה, יש התקוממות. פעם זה נישמע קיצוני לדבר עם אש"ף. היום כבר יש הרבת אנשים שתושבים על האפשרות

אתנון, אחיה של רוני, אתר פעם

המסר. מניחה למרואיין לדבר.

יננית שאני לא מכיר ערבים", אומר האח של רוני

אמנון שור שמע את היריעה על המעצר בחרשות של תשע בערב, מוצאי שכת. הוא היה בדרכו לחוג לריקודי־עם בתל־אביב. הוא סובב את המכונית, חזר במהירות הביתה, וטילפן לאתי, לטבריה. אתר כך סילפן לילרים של רוני: "אני רוצה לשמוע על המעצר של אחותי מכם. לא מהרדיו", אמר לככור הילדים. סכוצת "הניצוץ" מילאה בהרכה מיקרים תפקיד של משפחת. המשפחת האמיתית, במקרה הזה, נותרת לפעמים כצופה חררה מן הצד.

טוב בלילה מכל אנשי 'הניצוץ'. "אני מזרהה איתה. אולי לא הייתי הולך ממש בדרכה, אבל אני רואה כמה שהדעות שלה צודקות. דברים שאמרה לי לפני שמונה שנים וניראו לי מופרכים לחלוסין, מתממשים היום, ניראים הגיוניים.

לצבי, האב: "יש לך שלושה ילדים. אחת הואניסטית, אחת קומוניסטית, ואחד ריאליסט".

לפני כמה שנים נתנה לו רוני ספר דק. 'הציונות מפי מנהיגיה", מאת פרופ' ישראל שחק. כחקרשה כתבהו לאמנה, בתקוות שהספר יפתח בפניר אופסים בכתיכה שלה. לא עורמת גילויי סנטימנטים. גם בתאורי הזוועה שהיא פוגשת במחנות הפליטים, היא לא מגוימה. בדרך לשיכנוע, היא מאמינה בפשטות

אמנון טרח לקרוא את הספר של פרום' שחק, הוא מצא שם תמונה ציונות, מצוטטת מפי מנהיגיה, שכוונתה מחיקת האוכלוסיה הערבית מעל פני הארמה

בן־אפרת, מתכנת במרכז הפרגוגי של "אורט", בחור פררס, יצביע לר"צ, או משהו כזה. "אני לא פבשתי

מספיק ערבים. אבל אני סומך על רוני שהיא מכירה אותם. שלוש שבים היא מסתוכבת ככתים של הארם הפשוט, והיא מאמינה שאפשר לעשות איתם שלום. מרגיז אותי שאבי מאמין כמה שרוני אומרת, ופוגש אנשים בעבודה שאומרים ליו אתה לא מכיר את הערכים, אנחנו יורעים מה הם באמת רוצים לעשות

12" בצדעריים יוצא החוקר מתחדר. פליציה כבר הגיעה? דוא שואל. ביוון שכועד הדיון נידחה בכמה שעות

אתי שור, האם: "כשרוני היתה

לעתים רחוקות, כי אין לה זמן, לא

הייתי שואלת

אוחה למעשיה".

קסצה סליציה (פולה, בפי החברים) לבית המעצר כרי לבקר את יעקב בן־אפרת. אחרייכן תגיע, מטופחת, חייכנית, חמימה. ייעקב אומר שכל תוכון דוא שוכוע את רוני שרה כואחר החדריםי, היא שמחה לסמר למשפחת.

בעודו ממונין לפליציה עומר העיכר ליד הטלפח חציבורי. אתי יושבת על סססל, שמש הצחריים מכח יאני יכולה לתעביר לבת שלי ספר? איזה רומן!

משודו לא מויקדי היא שואלת את החוקר. רגע אחר עמד חיוך לחבקיע אל פניו. ברגע חבא התקשה פיד.

ייחבת שלך עצירה. לפי התנק אין לה זכית לקבי

יאני לא מבינה, כארץ שממנה באתי, אמיר לא ייתבת שלך היא עצירה, לא אסירה. לאסיר יש

יאני לא מבינה, אתה יודע אנגלית? לא איכסת לן על הילדים שלח? תן לה לרבר איתם קצוניי. יאני אגיד לך מה שחשומני אמר לבת שלך. היא העלתה לפניו את הבעיה של הילדים. היא אמר להי היות צריכה לחשוב על הילרים שלך קודם, לפגי

יאתה עוד לא יודע מה היא עשתה. עוד לא הוכיחו כלום. אנחני אפילו לא יודעים במה מאשימים

ישני יודע. אני יודע הישב כות היא עשתה. זה רק עריין לא הוכח בבית המשפט״.

הם מוחזקים כבירוד. מעצר מהמוג שלהם יכול להתארך שוב ושוב עד שלושים יום, ואתר כך בעוד 15 יום נוספים, בהמלצת היועץ המשפטי. וכל זאת לפני הגשת כתב אישום. ביום ראשון האדרון ניפגשה רוני, לראשונה מאז נאסרה, עם עורך הרין המייצג אותה, חוסין אבו־חוסין. האיש סיפר לחבריה שרוני חוקה ורותה איתנה כאופן מפתיע לאשה שהוחזקה בבירור במשך 15 יום, תחת לחץ פסיכולוגי כבד.

אמנון שור, במסדרון כית המשפט: "איד רוני נראית לך, אמאז לי היא נראית עייפה". אתי מציתה עוד סיגריה. "מישהו רוצה לאכול משהוז" היא שואלת.

אחרי ומן מה היא מביטח כדלת הסגורה לפניה. ואומרת כאנגלית: "אני כל הזמן חושבת. מה היא עושה שם לבד, כל הזמנו מה יש לח לעשות כל היום:

תלמה אדמון

TIME TO TO

הנית יד אנם חדה פרציסקו הראנסי האפסים התנים בקינסקי אפים השורה בקאמת הפסה שרה השור הפחור באונספין נוסס ארקום לארו המולה בשיר חיילים של מים ס. דאור / ז. דרוויש א. תכיבי / מ. עלי טארא מ, נפעא / ני עריידי

ומן שאול / פרימו לוי עד כמה זה גרמני / וולטר אייכיש לצאת אל החיים / אניטה ברוקנו

עיניים כתלות שיער שתר / מארגויים דיהאס

מפעל משותף של ספרית מעריב/ספרי סימן קריאה/הוצאת הקיבוץ המאוחר

ווריכה בת דורה בר

כ"ו כאייר חעום"ח נו במאי 1988 נליון 364

משנה מפתות.

לגָשֶׁף הַנָּדוֹל, הַנָּעֲרָוִי בְּאָבִיב.

חלצה מָקַמֶּטֶת וּלְבָשָה. חוּא לא

הִקְפָּיק לְהִתְנֵּלֵס, נִם לֹא שָׁם בַּשֶׁם עַל

וְרֵיחַ וְעִים עוֹלֶה מְן הַפֶּרָת. הַבְּרִי שֻׁלוֹ

תְלָק בְּלְחָיֵיִם מְנַלְּחְוֹת: הוּא הוּא פּלֹטָב

המדוני. וְאַלוּ הָאַת הַעָצֵל הְפַּוּ לְפֶּרַת

מְקַמְּטִים וְלֹא מְנֹקִצִים, צְבְעָם סְגֹל־נָו

לפֶּרַח בָּמָעֵט וָאֵין רִים וְסַפְּרִי שֶׁלוֹ שְׂעִיו

ועטור שְעָרוֹת בְּמוֹ סוְקוֹן שֶעְלָה בּלְסְנָוּ.

אָם אַתָּום רוֹצִים לְהָיוֹת פָּרַת – דְּעוּ

ביצד לְהַתְנָהַג.

לַגֶבֶר הַסַּסְמֶּאָה שֶׁהַסְמִיק בּמְסבָּה.

הלשם השעיר. עלי הבותנת שלו

איבת טובב מבת

מַדּוּעַ שוֹנִים הָאַחִים

נוסף על היפי, סרים הועים וסדבש. מַצְנִיקִים לָנוּ הַפְּרָתִים אַנְּדוֹת יָחוֹת. קאנָדות מַסְבִּירוֹת כָּל מִינֵי תּוֹבָּעוֹת בעולם הצומס והחי.

סלטם השעיר – פרח נוד־סגל, מקפט ולא מנהא וללא דים. וצמו ופי אלדר.

קמו, למשל. פרחי הלטם. באביב פורחים קארצנו שני מינים של לשם: הלטם המרוני, בי עליו דומים לעלי ממרנה – ומלטם משעיר, כי פריו שעי

שְׁנֵי אַתַּים נָרוּ בְּכְטָר. וּגָאוֹמִים סְיוּ וְדוֹמִים לְטַפְלָיא נְצוּרְתָם, אַדְּ שוֹנִים האסד נקי, מסדר, קנדיו מגסצים, לְסָנִיו מְגַּלְחוֹת וְרֵים בֹּשֶׂם נְדִין נוֹדְף

מדוע שונים פרחי הלטםו

קאָח קשׁנִי – עִצְלָן, פְּרוּע, בְּנְדִיוּ מקפטים, לחייו מכפות זיפים. לעולם

לחגול את "יום

क्षानस्मान 62

איך אתם מתכעים.

מלקם ספרוני – פרת לכו, מוסץ וריסגי

צלם: גני אלדר-עמוס בר

ספרים שהגיעו למערכת

לא ישתמש בְבשָם ועיניו אָדְמוֹת "כולם ביחד וכל אחד לתור" כתב: שמאי נלנדר – מורה בסמינר אורנים יום אָחָד הַּוְמִין הַּפֶּלָוּ אָת דְּגִי אַרְצוֹ – ספרו הראשון לילדים. 🥆 הָאָח תַּקרוּץ הַקּוּים לְקוּם בְּיוֹם איורים: דני קרמן. לינה משותפת בקיבוץ יכולה לשעשע כשיודעים לצחוק, וכשיש הגשף. רַתַּץ גּוּפוֹ, הַתְּבַּשִׁם, נְּהַץ אֶת ילדים בעלי דמיון והעזה. כאלה הם צחיק חַלְצָתוֹ הַלְּבָנָת. נְלַח אָת וְאָנוֹ וְיִצְא וחבריו, החברות שלחם היא פעם עליוה מָאָדֶם לֹדֶרֶךְ. וְאָמְוֹם הוּא הַנִּיע בִּין ופעם מותחת ומלאת הפתעות. "לילת חשוך אחר" אורה אייל ָהָאָת הָעָצֵל הַּמְשִׁיוּן בִּשְׁנְתוֹ עַד לָרָגַע קאַקרוֹן. אָז הִתְעוֹדֵר בְּבֶּהַלָּה, חָטִף

הספר מספר על חנה בננה, הפוחדת בלילה מדמניות חשוכות. מתאים לילדי חגן. "עלח של זהב" ספריית פועלים לאה גולדברג בעריכת לאה חובב. הביאה לדמוס: מירה מאיר

לְּחָנֶיוּ. מוּבָן שֶׁהִנִּיעַ מְאַחֶר לַנָּשֶׁף. רָאוּ אוֹתוֹ הַתוֹנְגִים, בָּזוּ לוֹ וְרַחֲמוּ עָלָיוּ. קובץ שני של המשוררת לאת נולדברג זעם הפלף וזעק בחמה: "בצורף לילדים. השירים שקובצו בספר זה נועדו הַתְרַשֶּׁלֶת הַנִשְׁאַר לְעוֹלָמִיםוּ (גַם אָתִיוּ לילדים בוגרים – לגיל חנעורים ולתלמידי סקקדר נסנאה ישאר כנה לעולמי־עדני הכיתות הגבוהות של ביה"ס. השירים ַהָּקְמִיק הָאָח הָעַנְצְלָן (הַתְּנַּיֵשׁ הופיעו כשעתם בעתוני ילדים ובכתבי עת לְאַחַר מוֹתָם סָפְכוּ מָאַחַים לְפְרְחֵי שבחם פירסמה לאה גולדברג את שיריה. הם עוסקים בטבע, ובקולו של העולם הָאָת מּוָאַי וְהַסְרוּץ הָפּוּ לְפֶּרַת לְבָּוּ מגדול כמי שתווחה אותו המשוררת. וַעֲלֵי סבוֹתֶרֶת שָׁלוֹ חַלְּקִים וּמְנֹהָצִים

סדרת "קרא ושמע" 2 ספרי קלטת לשנת הארבעים. יעלילות הפיפר הזקן" סיפור חולדות המדינה לילדים. הספר מספר על מטוס נושן, מיועד לפירוק, הנזכר בהשתתפותו במבצעי קרב ועליה לארץ בימי קום המדינה ואחריה.

י **החתול דמוקרטוס"** הוא סיפורו של עם החתולים שניסה להתארגן במשטרים שונים וסבל קשות עד שכונן את הדמוקרטיה. מיועדים לכיתות הראשונות. מצורפת

> "סבתא יודעת מכל אבל לא שואלים אותח" מאת: מרי מקברייד – מאנגלית סמדר

ספר הדרכה לסבתות כדי שהוכדים יהיו בטוחים שסבתא שלהם היא הכי־הכי "ימים בלי יתודת" כתבה אסתר קל,

בעולם.

הוצאת מודו

ספור נוגע ללב – וכתוב בטוב טעם – על יהודה בחיים ויהודה בזכרונות. לגילאי "התאומים מתאהבים בהאומות". כתבה: סמדר שיר. הוצאת "ספרית מעריב"

התאומים הצעירים חשים בפעם הראשונה בטעמה חמתוק־מריר של "אחת, שתיים, שלוש" הוצאת עובל. יעוי חנה ויסוקר. עיצוב: יוסי ויים. הספר מציג במני הילד את המספרים מ-1–10, מלמד אותו להכיר אותם, לכותוב אותם ולספור לפי הסדר. כל עכוד מציג מספר אתר ומדדיך את הילד לשרטט את חמספר בעזרת חיצים.

בֶּלֶב תָשׁושׁ, תֶּלֶב כְּחוּשׁ, קמו קש. אָבָל, אַל מששו יוֹאָשׁ לא אָמֵר נוֹאָשׁו אַדרבָּא, נְמוֹ לוֹ. לַבֶּלֶב, עָצֶם, נָתַן לוֹ חָלָב בִּדְבַשׁ, עד שַהשמין. הַבֶּלֶב. עד שהבריא, הכלב, עד שהיה, ממש. בֶּלֶב חָדְשׁוּ בְּדִיוּק, בְּמוֹ זֶה מַח שְׁפּעִם קַּרָה לוֹ,

בֶּלֶב חַלְשׁ,

צְמְחֵי בָּר מֻגַּנִּים

בּנְאות אֲפֵקָה

קטוּדֶנְטִים וּבְגֵי נֹעֵר

הְצִילוּ מֵאוֹת צְמְחֵי

דְּ קַנְּנִים בְּנְאוֹת אָפָקה

קאות צמחי כר קונים, וביניחם

זַּנְשׁוּ סֹּשְׁרוֹן, אַירוֹס הָאַרְנָּמָן וְסוּגִים

שוניברסיטת תל אניברסיטת מל אביב

י שוּשׁ שָל שום הָעַבְרוּ מְנָאוֹת אֲפָּקָה .

מודע הצלה, שערכו סטודנטים

ליוויקה ובני נער מתל-אָבִיב.

אל ובעה לנד צמת דרך הרגליה

משים לסתחיל לכנות, ועקב כוי

קומוו שם. לאחר שילדי משכונה

מ הקקקו לגן חבוקני של

לקיש על מסקנה מצפויה לצקווים,

שקוקיטת מליאָביב בעבודת כפים

קשלעה למדעי החיים על-שם היורג׳

נוֹיָ נָאוּנִיבֶּןקיטָת. שֶל תַלְמִידִים ּ

אוישפר יטוריים באוור פל־אָכיב

לּנְשׁלָח נֵעֻשְׁתָח בָּרְשְּׁיוֹן שֶל רְשוֹת

מה וולחבת של סטודנטים מן

יחוב אבוקום שלווסקוי בנאות אפקוח

קקףה סקנה למאות תאמחים המגנים

מה הולך

סָקָר קנון שֶל עוֹפוֹת דוֹרְסִים נָצֵרוּ בָּאַמָרוֹנְח בָּגּוֹלְן וּכַנְּלִיל. ספָקר, אָשֶר נְמְשֵׁךְ שְׁבוּעַ, הוּא ראשון משונו מבְּתִינַת הָאַםוֹ בּצְםוֹן הָאֶרֶץ וְכָלֵל עַשְּׁרוֹת צְוְתִים מַהַּחָבְּוֹה לְּהָנַנֵּת הַשֶּׁבַע, רְשוּת שְמוּרוֹת הַשְּּבַע

וצפרים מהנויבים. בְּתַפּוּשׁ אַמַר מִינִים מְקוֹנִים מָדְשִים ואַתְרֵי קנוּן בּלְתִּי יְדוּעִים, נְסְרְקוּ כָּל הפוניונים בגולן ובגליל המורחי. עִתני הַפֶּקָר נְקְבַע עמ"י הִקּיפַת הַקּנוּן, בַּאָשֶר הָעוֹפוֹת הדּוֹרְסִים בְּחָלְאָם עָדִין מְאַוְנִים וּבְחָלְאָם

מְטַפְּלִים בַּגּוֹזְלִים שָבַּקּוֹ. מקינאי השָקר יִהְנוּ הְמוּנָה על מקפר הדורסים בצמון ומוורם בשטח ויסיעו לְאַתֵּר מִטְרָדִים וְהַמְּרְעוֹת בִּתְקוּפַת

אִינְדוֹנֶזִית, אֲשֶׁר סְבוּרִים כִּי הִיא הַאִּשָּׁה הַנְּבוֹהָה שָּבְעוֹלָם, אִשְּבְּזָה

בְּבֵית-חוֹלִים בְּאִי יַנְּה כְּדֵי לְמְנֹעֵ אָתּ המשף גדולה. בְּבֵית הַחוֹלִים נְמְדְרָה הָאַשְּׁה, מוּלְיָה שְׁמָת, וְוִמְצָא שֶׁנָּבְחָתּ הוֹא 2.33 מְעֶר. בְּסַבֶּר מִשִּׁיִאִים שֵל נִינֶס רְשׁוּמָח סוְדּ

אָלֶוֹ, בַּת 22, מִנִּיאָנְרָח פוּלְס שְּבְּאַנְּרָה בָּאִשָּׁה הַנְּבוֹתָה בְּיוֹתֵר: קוֹמְתָּתוּ 2.31 מֶטֶר וּמְשְׁקֻוֹלָה 209 ק"ג. מוּלְיָת, בַּת 32 נַם הַיא, וּמִשְּקֻלָּה 75 ק"ג בלכד. מיא נמדדה בשכיבה, סש שָׁצִין הִיא מְסָנֶּלֶת לַעֲמֹד מֵאָז 1977. לְבִית הַחוֹלִים יְנְפוּ לְבְלם אָת נְדּוּלְה.

קדי שתוכל שוב להלף. צריוי סיה לצכו ב מטות כדי שתוכל לשכב. בְּנֵיל 13, בַּאַשֶּׁר נִשְּׁאָח, סָיְתְּהֹ

קוֹמְחָה 1.55 ס"מ ומְשְׁקֵלָּה 40 ק"נ. סנשואין נקתימו אחרי חדש בלבד ישנתים לאחר מבן התמילה לצמם.

רחל שי

בתמונה הנערים מעבירים את הצמחים

שמורות העובע, בְּמִסְגָּרֶת הַקּוּרְס

למערכות הברתית בדקוט

הַסְּטוּדְנְטִים. בָּקוּרָט מְשְׁתַּלְמִים

הקטוּדֶוְטִים בְּהַבְּרַת הַצּוֹמָהַ בְּאָרֶץ

עם תלמידים. תוון פקוח וסוחיה

ֹיִשְׂרָאַל וּבָטִפּוּחַ צְּמָחִים. אֶת הַּבְשָּרְתָם

מִישְׂמִים הַסְּטוּדֶנְטִים בִּנְּעִילוּת חַמּוּנִית

כיף להתכתב

עידן לביא, בן 9, סוקולוב 14/1, רחובות.

אדי ליטר, בן 9, שבטי ישראל 37, קרית

רוצה להתכתב עם בנים/ות מגיל 8

ומעלת. תחביבים: ספורט, טיולים,

תחביבים: שירה, מוטיקה וכיף.

מערבונים ובניית מטוסים.

"צְּמָתִים וְצוֹמָתַ" וּבְשָּׁתוּף עָם הַיְחִידָה

משתעשעים

נָם זוֹ עָבְרִית?

יש מלים רבות בשפחנו שאיגן שְנוּרוֹת בְּשְׁפַת יוֹם יוֹם. לְהַלָּן שְׁנֵי טוּרִים; בָּאָמֶד רְשִׁימָת מְלִים וּבָשֵׁנִי פֵירוּשָן חַיּוֹם יוֹמִי.

הַתוּכְלוּ לְהַתְאִים כְּל מְלָה לְמֵרושָה

ו. אפור א. אורלוגין 2. כר, מקום עשב 3. מתנה 4. מקל כביסה 5. שנה שעברה 6. שעון

כין הפותרים יוגרל

ב. אַרְיָיון

ג. אָעֶב ד. אמוץ ה. אָנֶר נ. אֶשְּתָּקַד

בין הפותרים יוגרל עט בלוגרף

הוֹסִיפוּ רֹאשׁ!

לפגיקם הנדרות למלים אשר אם

תוֹסִיםוּ לָהָן וֹאש, כְּלוֹמֶר – אוֹת

ראשונה, תְקַבְּלוּ שֵׁם שַל בע"ת.

ו. הַכְנִיס בְּבָרִיתוֹ שָל אַבְרָהָם אָבינוּ. 2.

צורה הודסית (בּעלת 4 צלעות שוות).

3. פְּעִילות עוֹיֻנֶת לְטוֹבֶת מְדִינֵת אויִב.

4. מַשְאַכָּה בָּנוֹף. 5. מַרְגִיש. 6. קַּוְסֶץ. 7.

- הוֹצָא אֲנִירו פ. עָלָיו נוֹסְעוֹת הַמְכוֹנִיוֹת.

בין הפותרים יוגרל ספר של אבשלום קור

מְלָה + מְלָה = דָג

לפגיבם שמות של דנים ששמם פרק

לְמְלִים נְסְרְדְוֹת. אָנוּ מְבָיאִים את

ההנדרות למלים הנפרדות ואתם

לְאַחַר שֶּׁתְּנֵלו אוֹחָן – חַבְרו וְנָלו את

ו. כּוֹעֵס + חֻקי. 2. אַחָת מָהַמְשְּפָּחָה -

אוֹת בָּא״ב. 3. מֻשְׁחָו – בית הצפור. 4.

צוֹגַן + הַבָּה שָלי + קדמת לִשם

הוֹלְנְדִי. 5. הַצֵּל שָלוּ + מַלְכדת. 6.

שְׁמִים עַלָיו את הָראש כַשׁוָה + נִמְצָא.

פחרונות וא לשלוח ל"מעריב לילדים" ח.ר 20044 ח"א תמר צורף, 10½, ת.ד. 2182, התובות.

> תמר בר און, רוז' י"א באדר 39, חולון .58313 לכייף ולהתכתב. תומד בוחבוט, חמשחררים 69/13,

רוצה להתכתכ עם בנים/ות בניל 10, על

בארישבע. ניל כרמל, כן 12, ערבה 23, סו-דו על כל נושא שבעולם. עומר, בארשבע, תנד. 623, מיקוד: .84065 מעוניין להתכתב עם בני√ות תחביבים: טלוויזיה, ספורט, ציור.

וָהוֹרָית חלוי, כת 1 ו, רוז' הרותם א/15, שער עליה, חיפה. עם בוי/ות מגיל 11-11. תחביבים: דיסקו, טיולים, מסיבות. לימור זך, צייטלין 59/22, קרית חיים מורחית 26229. רוצה להתכתב עם בני/ות 🤇 כל מי שרוצה להצטרף ולשלוח את בגיל 11-11, על כל נושא תחביבים: ביאליק. רוצה להתכתב עם בני/ות בני 9. קריאה, טוולים, טלוויזיה, מחשב, ים

יערה רווה, כת 9%, קבוץ מעין צבי, דג. חוף הכרמל 30805. תחביבים: ירדנה ארוי. אירים שני, בת 13, דרך לוד 156, ת"א .6729 מעוויינת להחכתב עם בני/ות 13.

שמות הדגים.

תחביבים: ירדנה ארוי, גלנול נשמות, כרומנטיקה וכירולוגיה. ננה נודלניק, בת 10 הותיקים 13, פ"ת 49389. מעוניינת להתכתב עם ילדים בגיל קרן יַפַּרָח, בת 11, קדומים, ד.ג. השומרון. מעוניינת להתכתב עם בנות בגיל 11-11.

כחובתו אלינו שישלח לפי הכתובת: "מעריב לילרים" קרליבן 2 ת"א למדור: כיף להתכתב.

